

การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม

ปริญญานิพนธ์
ของ
วนิดา ภัคศิขาคี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม ๒๕๑๘

ประกาศคุณประการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. อารี สันตวิ และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เรียงจันทร์ ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆจนปัญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ รัชนี ศรีไพรวลัย แห่งหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้แนะนำวิธีสร้างแบบฝึกหัด

ขอขอบพระคุณ ครูใหญ่ คณะครู โรงเรียนวัดศรีวนาราม และ โรงเรียน
วัดคู้วารี ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง และ เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ ร.ต.อ. ยงยุทธ งามเกษม ที่กรุณาให้บริการค่าน
ที่พักอาศัย อาหาร ยานพาหนะ และ ความปลอดภัยตลอดเวลาที่ทำการศึกษาทดลอง

ท้ายที่สุดขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ และ น้องๆ ที่ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์
และกรรสารจกคำศัพท์อย่างเต็มความสามารถ

วนิดา ภัคศิชาติ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้ไปแล้ว เห็นควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย -
กรีนครินทรวิโรฒได้

๑๕ ส.พ.ค. ประธาน

 กรรมการ

มีนาคม 2518

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
สมมุติฐานในการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	5
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน	5
การวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่าน	12
3 วิธีดำเนินการ	15
กลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	15
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	21
การจัดกระทำกับข้อมูล	23
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	25

บทที่

หน้า

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

28

สรุปผลการตรวจ

28

อภิปรายผล

28

ข้อเสนอแนะ

29

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ภาคผนวก ข.

ภาคผนวก ค.

ภาคผนวก ง.

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑. แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านครั้งแรกและครั้งหลัง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	15
๒. แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	26

บทนำ

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ เพราะแหล่งความรู้
ที่ผู้เขียนจะสามารถค้นคว้าหาได้โดยตนเองนั้นมักเป็นหนังสือหรือเอกสาร ถ้ายิ่ง
มีทักษะในการอ่านเป็นอย่างดีก็ย่อมสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ
ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ก็จะได้รับความรู้และการอ่านอย่างเต็มที่ กลุทธิพย โรหิตร์คณะ
(กลุทธิพย โรหิตร์คณะ, 2513 : 1) ได้แสดงความคิดเห็นเรื่องการอ่านที่ดีไว้ว่า
ผู้อ่านนั้นจะต้องสามารถเข้าใจข้อความหรือเรื่องราวที่อ่าน และจับใจความสำคัญของ
เรื่องได้รวดเร็ว ตามสมควรกับปริมาณและความยากง่ายของ เรื่องที่อ่าน มีความสามารถ
ในการใช้ความคิดหาเหตุผลหรือมีจินตนาการ เกี่ยวกับสิ่งที่ตนอ่านนั้น และสามารถเข้าใจ
ความนึกคิดหรือความมุ่งหมายของผู้เขียนได้ ความคิดเช่นนี้ / ตรงกับความคิดของ
ทิงเกอร์ (Tinker, 1952 : 15) ที่ได้แสดงให้เห็นความสำคัญของความเข้าใจใน
การอ่านว่า ความเข้าใจเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านทุกชนิด เพราะเมื่อผู้อ่าน
เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้งแล้วจะสามารถรวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่านได้
ฉะนั้นการสอนอ่านจึงควรย้ำความสำคัญที่การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก

ถ้าเด็กมีโอกาสนานมากเท่าใด ก็จะมีมารอบรในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต
มากขึ้นเท่านั้น ความรอบรเหล่านี้จะก่อให้เกิดปัญญว อันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
ต่อไป ดังเช่นที่ วิลเลียมส์ (Williams, 1968 : 204 - 206) ได้วิจัยแล้วพบว่า
การช่วยให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดีนั้น สามารถจะพัฒนาศักยภาพของ
บุคคล และจะช่วยใหประสบความสำเร็จในชีวิต

△ ประเทิน มหาพันธ์ (ประเทิน มหาพันธ์, มปป : 80) กล่าวถึงการสอน
อ่านว่า ปัญหาการสอนอ่านมีโดยทั่วไปที่จะให้เด็กเริ่มอ่านเมื่ออายุสมองเท่าไร แต่กร
ควรคิดว่าจะเริ่มสอนอะไร และสอนอย่างไรมากกว่า ควรเหตุนี้ครูจึงต้องรู้จริงใจ

วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนอย่างไร จึงจะเหมาะสมกับความสามารถทางสมองของเด็กแต่ละคนที่เริ่มเรียนอ่าน"

เนื่องจากการอ่านเป็นวิชาทักษะ การสอนอ่านจึงต้องอาศัยการฝึกอ่านเป็นสำคัญ วิธีที่จะฝึกให้โดยครูสอนจำเป็นจะต้องวางจุดมุ่งหมายก่อนว่าจะฝึกในด้านใดบ้าง กำหนดวิธีการแล้วจึงฝึก ตัวอย่างเช่น จะฝึกให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย อาจทำได้โดยการตั้งคำถามก่อนให้นักเรียนอ่าน หรือตั้งคำถามหลังจากให้นักเรียนอ่านจบแล้ว นอกจากนี้ยังมีวิธีต่าง ๆ ที่สามารถฝึกทักษะไวยากรณ์หลายแง่มุม ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคำถามของครูที่จะพลิกแพลงไป เช่นอาจถามเพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญได้ เข้าใจเรื่องที่อ่าน หรือฝึกให้คิดแบบต่าง ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านขึ้น เพื่อให้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านนี้เป็นเครื่องมือของครู ในการฝึกทักษะการอ่านด้านความเข้าใจคำศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียน

ความมุ่งหมายในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ

1. เพื่อนำทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่าน ที่นักศึกษาได้ค้นคว้าไว้แล้วนั้นมาใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อเสริมทักษะการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ กับนักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะสำหรับนักเรียนในระดับต่าง ๆ
2. เป็นแนวทางในการผลิตหรือเลือกแบบเรียนในการสอนอ่านสำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เป็นแนวทางในการสอนวิธีสอนภาษาไทย เรื่องการอ่านสำหรับ
นักเรียนฝึกหัดกร ในสถาบันฝึกหัดกร

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเรื่องตรงกับ
ความสนใจและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งฝึกฝนให้ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และ
ความคิดเชิงสร้างสรรค์ในขณะที่อ่านอยู่เสมอ จะมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีความสามารถ
ในการอ่านมากกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กระทำกับนักเรียนสองกลุ่มคือ

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา
2517 ของโรงเรียนวัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 30 คน

กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา
2517 ของโรงเรียนวัดกุฎาวรี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 35 คน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนในกลุ่มที่ครูสอนตามแบบเดิม

กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนในกลุ่มที่ครูสอนโดยใช้แบบฝึกหัด

เสริมทักษะ เป็นอุปกรณ์

✓ การสอนแบบเดิม หมายถึง การสอนอ่านภาษาไทยที่ครูส่วนมากใช้อยู่ คือ
สอนให้จำเนื้อเรื่องในหนังสือและสอนศัพท์

✓ การสอนโดยใช้แบบฝึกหัด หมายถึง การสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบกับการสอนแบบเดิม

✓ ทักษะในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในทางเข้าใจศัพท์) เข้าใจเนื้อเรื่อง ใจความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์
ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถเข้าใจความหมายของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน ในที่นี้วัดจากคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทำแบบทดสอบ

✓ แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบมาตรฐานความสามารถทางการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2513

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็น เรื่องสั้น ๆ ตอนท้ายเรื่อง เป็นคำถาม ซึ่งมุ่งส่งเสริมทักษะสี่ประการ คือ ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์

ความเข้าใจศัพท์ หมายถึง ความเข้าใจความหมายของคำทั้งที่ปรากฏโดยคำพ้อง และที่ปรากฏอยู่ในข้อความ

ความเข้าใจเนื้อเรื่อง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจข้อความหรือเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

ความคิดเชิงวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาหาเหตุผลจากข้อความที่อ่าน เข้าใจความคิดหรือความมุ่งหมายของผู้เขียน และสามารถที่จะอภิปรายได้

ความคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถที่จะรวบรวมความคิดจากการอ่านโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมให้เป็นความคิดใหม่ ซึ่งเป็นของตนเองโดยเฉพาะ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาหาความรู้ในปัจจุบัน ต้องอาศัยการอ่าน เป็นส่วนใหญ การฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจึง เป็นสิ่งจำเป็น นักการศึกษา เป็นจำนวนมาก ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ และได้พยายามศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับวิธีการในการสอนและการฝึกทักษะการอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้การอ่านให้เป็น ประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ได้อย่างเต็มที่ ผลการศึกษา ค้นคว้า ของนักการศึกษา เหล่านั้นส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน จึงจะกล่าวต่อไปนี้

ก. ทฤษฎี เกี่ยวกับการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษา เกี่ยวกับการสอนอ่าน และได้ เขียน เป็นทฤษฎี ขึ้นไว้ดังนี้

ดอร์สัน (Dorson, 1957 : 7) กล่าวว่า การสอนอ่านควรมี จุกมุงหมายดังนี้

1. เราให้นักเรียนสนใจอ่านทั้ง เพื่อความเพลิดเพลิน และ เพื่อเสริมสร้างสติปัญญา
2. เพื่อสร้างความพร้อมในการอ่านในแต่ละระดับชั้น
3. เพื่อให้มีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น
4. เพื่อให้มีนิสัยที่ดีทั้งทางการอ่านและการฟัง
5. ให้สามารถเลือกหนังสือและอุปกรณ์การ เรียนที่ เหมาะสม และตรงกับจุกมุงหมายในการสอนได้

- 5) ครูอ่านหนังสือหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
- 6) อุปกรณ์ที่ใช้ ควร เป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น
- 7) เน้นให้นักเรียน เกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น
- 8) ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
- 9) การใช้พจนานุกรม
- 10) ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาคำที่เป็นภาษาพูด
- 11) ให้นักเรียนได้ศึกษาคำโดยตรง เช่น วิเคราะห์คำ

กอ สวัสดิ์พานิชย์ (กอ สวัสดิ์พานิชย์, 2505 : 110) เห็นว่า นักเรียนแต่ละคน จะมีวิธีการของตนโดยเฉพาะในการ เรียนคำศัพท์ใหม่ โดยไม่จำเป็นต้องใช้วิธีเดียวกันทุกครั้ง การที่ผู้สอนสอนวิธีเรียนคำใหม่ให้นักเรียนหลาย ๆ วิธี เมื่อวิธีหนึ่งใช้ไม่ได้ผล นักเรียนจะทดลองใช้วิธีอื่น ๆ โดยทั่วไปนักเรียนเรียนคำควยวิธีต่อไปนี้

- 1) อาศัยภาพประกอบ เป็น เครื่องช่วยในการ เาคความหมายของคำ
- 2) อาศัยใจความสำคัญของประโยคและ เนื้อ เรื่อง เป็น เครื่องช่วย

ในการ เาคความหมายของคำ

- 3) อาศัยรูปร่างของคำเป็น เครื่องช่วยในการ เาคความหมายของคำ
- 4) อาศัยวิธีแจกแจงตัวอักษร คือ กรูให้พยัญชนะหรือสระตัวใดตัวหนึ่งเป็นหลักไว้ แล้วเปลี่ยนสระหรือพยัญชนะที่เขามายสมกับพยัญชนะหรือสระที่เป็นหลักนั้นไปเรื่อย ๆ เช่น กรูให้พยัญชนะ ก เป็นหลัก กรูก็จะให้สระเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เช่น กะ กา กิ กี่ เป็นต้น

- 5) อาศัยพจนานุกรมเพื่อค้นคำแปล

อีกประการหนึ่ง กอ สวัสดิ์พานิชย์ ได้เห็นว่าไม่ว่าครูจะสอนโดยวิธีใดก็ตาม ครูคงไม่ลืมว่า การให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของคำเท่านั้นไม่พอ ต้องให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำนั้นด้วย เพื่อเป็นแนวทางที่นักเรียนจะนำเอาเสียงและรูปคำ

มารวมกับความหมายให้สัมพันธ์เป็นส่วนเดียวกัน

2. ความเข้าใจ เนื้อเรื่อง

✓ คอว์สัน (Dowson, 1959 : 177) ให้แนวทางในการสอนให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องไว้ดังนี้

- 1) สอนให้นักเรียนเข้าใจ คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ
- 2) ฝึกให้นักเรียนสามารถจับความสำคัญได้ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดถึงเรื่องที่อ่านไปแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร สอนว่าอย่างไร
- 3) ฝึกให้อ่าน เพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดให้อ่านและวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่อ่าน
- 4) ฝึกให้อ่าน เพื่อคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือเพื่อแก้ปัญหา โดยการเล่าเรื่อง แล้วทิ้งท้ายให้นักเรียนทายต่อว่า ต่อไปจะเป็นอย่างไร หรือคำเนินเรื่องให้ถึงจุด ๆ หนึ่ง แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์หรือแก้ปัญหาเอง จะช่วยให้จับความได้
- 5) ฝึกให้อ่านโดยกำหนดให้ ว่าต้องการให้รู้เรื่องใดบ้าง
- 6) ฝึกให้อ่าน เพื่อให้มีจินตนาการเพิ่มขึ้น โดยให้ภาพหรือสิ่งอื่นที่ได้อ่านประสาตสัมผัสทั้ง 5
- 7) ฝึกให้อ่าน เพื่อทราบการจักระ เบี่ยงหรือแนวการลำดับความของ

เขียน

✓ เบอร์ตัน (Burton, 1959 : 321) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายประการประกอบกันคือ

- 1) การเข้าใจความหมายของศัพท์
- 2) การเรียงลำดับความใจ
- 3) จับความสำคัญได้

- 4) การสังเกตความสัมพันธ์กันของข้อความที่อ่าน
- 5) แยกประเภทได้ สรุปความได้ และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

รัสเซล และ เฟย์ (Russell and Fea, 1967 : 898 - 899)

กล่าวว่า การสอนอ่านเพื่อควาเข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ครูจะมีวิธีฝึกดังนี้ คือ

- 1) ให้นักเรียนหาข้อความ หรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
- 2) ให้เลือกคำยอกสำคัญ เหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
- 3) กำหนดแนวทางที่ต้องการให้แก่นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน
- 4) รวบรวมความกึกจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียน โดยใช้คำพูดของ

นักเรียน

จากวิธีฝึกทั้ง 4 นี้ ครูจะสามารถฝึกให้นักเรียนอ่านได้อย่างมี
จุดหมาย จับใจความสำคัญได้ ลำดับเรื่องได้ และสรุปความได้

เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จเร็วขึ้นครูอาจช่วยได้ดังนี้ คือ

- 1) สอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของ คำ วลี และประโยค
- 2) สอนให้นักเรียนรวบรวมเนื้อความที่อ่านได้
- 3) สอนให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และให้นักเรียนสามารถแยกไควา ข้อความใดเป็นความจริง และข้อความใดเป็นความเห็นของยูเขียน

โก สวัสดิ์พิพาณิชย์ (โก สวัสดิ์พิพาณิชย์, 2505 : 152) เสนอแนะวิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

- 1) ก่อนจะอ่านเรื่องใด ครูควรทำความเข้าใจร่วมกับนักเรียน หรือแนะนำให้นักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้งเกี่ยวกับการวางวัตถุประสงค์ในการอ่าน
- 2) ค้นหาศัพท์ใหม่ และคำแปลศัพท์เหล่านั้นโดยส่งเสริมให้ใช้

พจนานุกรม

- 3) เมื่ออ่านพบข้อความที่ซับซ้อน ครกกับนักเรียนควรช่วยกันตีความหมายให้แจ่มแจ้ง และครกควรใช้คำถามเพื่อแนะให้นักเรียนคิด
- 4) การอธิบายข้อความที่ยืดยาว ซับซ้อน ครูควรใช้แผนที่ แผนภูมิ รูปภาพ ฯลฯ
- 5) เมื่ออ่านเรื่องโศกจบ ครูควรให้นักเรียนเกิดทบทวนเหตุการณ์หรือใจความสำคัญที่อ่านมา
- 6) เมื่อมีโอกาสเมื่อใด ควรให้นักเรียนทดสอบความรู้ที่ได้จากการอ่าน เป็นการสอนให้นักเรียนไตร่ตรอง แสวงหา อันจะทำให้นักเรียนเฉลียวฉลาด และใช้ความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์มากขึ้น

3. ความสามารถในการอ่านควยวิจารณ์ญาณ

ในปัจจุบันชาวสารวิทยาการต่าง ๆ มียุ่ของกว้างขวาง การฝึกให้นักเรียนอ่านให้หรือมีความเข้าใจเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียว ยังไม่เพียงพอ ควรจะฝึกทักษะการอ่านควยวิจารณ์ญาณ กล่าวคือ เมื่ออ่านแล้วสามารถตัดสินได้ว่า สิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ควรเชื่อถือใดหรือไม่ รู้จักหาเหตุผล รู้จักเปรียบเทียบ ซึ่งในเรื่องนี้มีโยให้ความเห็นไวดังนี้

อาร์เทอร์ (Arthur, 1967 : 426) กล่าวว่า การอ่านควยวิจารณ์ญาณนั้น ใช้ความสามารถดังต่อไปนี้ คือ

- 1) จักความหมายของคำใด
- 2) ความารถเลือกความหมายของคำในกรณีที่มีความหมายหลายอย่างใดเหมาะสมกับข้อความที่อ่าน
- 3) เข้าใจถ้อยคำอุปมา หรือความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้บอกตรง ๆ
- 4) จักความคิดสำคัญของผู้เขียนใด
- 5) ถายทอดข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้ใด

- 6) มองเห็นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นมา
เป็นข้อความนั้น และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น
- 7) จับลักษณะการเขียนของผู้เขียนได้
- 8) เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิด เห็น และความลำเอียงของ
ผู้เขียนได้
- 9) ลงความเห็น วิวินิจฉัย ตัดสินใจ
- 10) จับความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกได้

เฮลแมน (Heilman, 1967 : 426) กล่าวว่า การอ่านอย่างใช้
ความคิดเชิงวิจารณ์ จะต้องใช้ความสามารถ 10 ประการ คือ

- 1) จำความหมายของศัพท์ได้
- 2) เลือกใช้ความหมายได้เหมาะสม ถ้าศัพท์นั้นมีความหมาย
หลายอย่าง
- 3) แยกแยะ ทดถามใจเป็นอุปมา อุปไมย และแปลความหมาย
ของข้อความนั้นได้
- 4) ทราบความคิดสำคัญ (Main Idea) ของผู้เขียน
- 5) ถาปทอดข้อความที่อ่านได้
- 6) เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันในเรื่องที่อ่าน
- 7) ลำดับเรื่องได้
- 8) ทราบจุดมุ่งหมาย ความคิด เห็น และความตั้งใจของผู้เขียน
- 9) สรุปความได้
- 10) ตีความได้

4. ความสามารถในการอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ อาจารย์ถึง
การอ่านควรพิจารณาอยู่แล้ว หมายถึง การอ่านซึ่งผู้อ่านสามารถใช้
ความคิดที่ได้จากการอ่าน สร้างสรรค์สิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา ลักษณะการอ่านที่แสดงว่า

ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านเชิงสร้างสรรค์ คือ

1. จับแนวความคิดที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
2. เขาใจข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนเสนอไว้
3. มีปฏิกิริยาบางอย่าง เช่น เพลิดเพลินกับความงามของถ้อยคำ

หรือเกิดจินตนาการขึ้น

4. สามารถประเมินผลอย่างมีวิจารณญาณ

รัสเซล (Russell, 1961 : 469) ได้จัดลำดับขั้นของการพัฒนาการอ่านเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

- 1) เขาใจศัพท์และความคิดที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน
- 2) เขาใจความหมายชั้นที่ลึกซึ้งกว่าความหมายโดยทั่วไป
- 3) มีการรวบรวมความคิดที่เกิดขึ้นกับประสบการณ์ในอดีต
- 4) เขาใจสัญลักษณ์และความหมายที่ซ่อนอยู่
- 5) เกิดความซาบซึ้ง หรือ เกิดวิจารณ์
- 6) นำความคิดที่ได้ใหม่ไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

ข. ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านมีดังนี้ คือ

เดวิดสัน (Davidson, 1971 : 6273 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียน ในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมดา และแบบให้ใช้ความคิดในขณะที่อ่าน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้นมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในรูปการเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมดา ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์ และไม่คอยแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

✓ ซีโรตา (Sirota, 1971 : 2320 - A) ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรม การอ่านหนังสือให้แก่นักเรียนว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผลปรากฏว่าโปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้แก่นักเรียนในแต่ละวัน มีผลต่อประสิทธิภาพ ในการอ่านของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น และอ่านได้ดีขึ้น

ปฐม นิกมานนท์ (ปฐม นิกมานนท์, 2514 : 197) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถทางการอ่าน แบบการรับรู้ และการสร้างความคิดรวบยอดของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดมาก จะมีความสามารถทางการอ่านทั้งด้านความเข้าใจ และความเร็วในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีความคิดรวบยอดน้อย ทั้งในระดับปีที่ 4 และ 7

อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว, 2515 : 87) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอด และการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การสร้างความคิดรวบยอด มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ วารุณี พดบุญ (วารุณี พดบุญ, 2511 : 155 - 157) ศึกษาการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน เทศบาล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปได้ว่า

- 1) ครูควรฝึกทักษะการอ่านทุกวัน วันละมากกว่า 30 นาที
 - 2) อุปกรณ์ที่ใช้นักเรียนในการฝึกทักษะ คือ บัตรคำ รูปภาพ หนังสือนิทาน แผนภูมิ บทเพลง บทประพันธ์ หรือสภาวะิก
 - 3) กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกคือ ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วครูถามเรื่องราว หรือให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลา แล้วมาสรุปให้เพื่อนฟัง
- ครูสอนภาษาไทยมีความต้องการอุปกรณ์การฝึกทักษะมาก และการใช้อุปกรณ์

5) ครูสอนภาษาไทย เสนอแนะให้จัดทำหนังสือและแบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาไทยในชั้นต่าง ๆ ให้แพร่หลายขึ้น

✓ ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (ทวีศักดิ์ ญาณประทีป, 2514 : 85) ศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี พบว่า ครูมีปัญหาและต้องการสิ่งต่อไปนี้มากที่สุด

- 1) คู่มือครู เกี่ยวกับวิธีสอนภาษาไทย
- 2) แบบฝึกหัดสำหรับฝึกทักษะ
- 3) หนังสืออ่านประกอบความรู้ของครูและนักเรียน

วิธีดำเนินการ

ในบทนี้จะกล่าวถึงการดำเนินการวิจัย โดยแบ่งกล่าวเป็นหัวข้อ ๆ คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุมการเลือก พิจารณาความคล้ายคลึงกันในด้าน ระยะทางจากตัวเมือง สภาพเส้นทางคมนาคม สภาพโรงเรียน จำนวนครู และนักเรียน และความร่วมมือจากห้องเรียน ผลปรากฏว่าเลือกได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่หก ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนวัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 30 คน
2. กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่หก ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนวัดคงวารี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสำรวจความสนใจในการอ่านสอชนม์ ตัวอย่างแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่สร้างขึ้นทดลองใช้ สองแบบฝึกหัด แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน 30 แบบฝึกหัด และแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถ

ทางการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสำรวจความสนใจในการอ่านสองฉบับ

1.1 แบบสำรวจความสนใจการอ่าน ของ อรพินท์ สวาสศิริพันธ์
ซึ่งใช้สำรวจความสนใจการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนประชาชาติ
สองแห่ง ของจังหวัดพระนคร ปี พ.ศ. 2510 แบบสำรวจความสนใจนี้มีลักษณะเป็น
เรื่องสั้น ๆ มีทั้งหมด 12 เรื่อง คือ เรื่องสมมติ วิทยาศาสตร์ มัจจุภัย เรื่อง
เศร้าสลดใจ ชาวในประเทศ ชาวต่างประเทศ ธรรมชาติวิทยา เรื่องตลกขบขัน
เรื่องตลกในชีวิตจริง กิจกรรมในครอบครัว วัฒนธรรมประเพณีทางชาติ และประวัติศาสตร์
แต่ละเรื่องจะมีคำถามให้เด็กตอบว่า ชอบหรือไม่ พร้อมทั้งให้แสดงเหตุผลประกอบ

1.2 แบบสำรวจความสนใจการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ภายหลังที่ใช้
แบบสำรวจความสนใจ ของ อรพินท์ สวาสศิริพันธ์ (อรพินท์ สวาสศิริพันธ์,
2510 : ภาคผนวก) แล้ว และเห็นว่าแบบสำรวจนั้น เป็นแบบสำรวจความสนใจในการอ่าน
อย่างกว้าง ๆ จึงได้คิดสร้างแบบสำรวจความสนใจโดยแยกแยะประเภทต่าง ๆ ออกไป
มีทั้งหมด 50 ข้อ แบบสำรวจนี้วัดระดับความสนใจการอ่านตั้งแต่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ประเภทของ เนื้อ เรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เรื่องสมมติหรือนิทานทั่วไป					
2. เรื่อง เกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่าง ๆ					
3. นิทานเพื่ออธิบายสาเหตุที่ เกิดของสิ่ง ต่าง ๆ เช่น ทำไมค้างคาวจึงหากิน กลางคืน เป็นต้น					

2. ตัวอย่างแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่สร้างขึ้นทดลองใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กต่อไป มีทั้งหมดสองแบบฝึกหัด ตัวอย่างแบบฝึกหัดเสริมทักษะนี้ ให้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อสังเกตความเร็วในการอ่าน และความยากง่ายของแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น

3. แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน มีลักษณะเหมือนแบบฝึกหัดตัวอย่างคือ เป็นข้อความสั้น ๆ หลาย ๆ แบบ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง โดยคัดเลือกเอาเรื่องที่ตรงกับความสนใจ หรือสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเด็ก ในตอนท้ายของแต่ละเรื่องจะมีคำถาม ซึ่งมีทั้งแบบเลือกตอบ และให้นักเรียนเขียนตอบ เพียงสั้น ๆ คำถามเป็นการถามในคาน ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ การสร้างแบบฝึกหัดนี้ นอกจากจะปรับปรุงจากแบบฝึกหัดตัวอย่างแล้ว ยังอาศัยหนังสือ Betts Basic Readers, The A B C Along Friendly Roads ของ เบ็ตส์ และ เวลส์ (Betts and Welch, 1968 : 129) และ Critical Reading Skills ของ ลอง (Long, 1970 : 1 - 125) เป็นคู่มือประกอบ⁶

ตัวอย่างแบบฝึกหัด

ลูกกระรอกตกลงมาจากวังบนต้นไม้ แมงของมันก็ แดงกับเผือกพบเขา จิ้งจอกไหม้แมง มันยังอ่อน เคยกินนมแม่ แมงจึงโหมมันกินนมวัว เขาเอาหีบกระดาษทำรังโหมมันนอน และกอดประวังไม่โหมแมง เขามาในเรือน

อีกไม่สามวันแข็งแรงขึ้น เขาโหมมันกินผลไม้และใบผักกาด มันเชื่องแท้ ๆ มันโตตามตัวแมง และชอบเกาะแมง ถึงเวลาแมงก็ลงไปนอนในหีบซึ่งเป็นรังของมัน

มันผู้กระโดดจากโถงขึ้นไปบนหน้าต่าง มันกระโดดไต่สูงขึ้นไปทุกวัน ไม่สามวันก็กระโดดขึ้นหลังคน ไปเที่ยวเล่นบนหลังและบนประตู่ มันชอบเล่นกับเด็ก ๆ และคนในบ้าน แต่มันนั้นแปลกขำมันหนึ่ง มันโตขึ้น จำหนาคันใด

เมื่อมันโตแล้ว มันออกทางหน้าต่างกระโดดไปนอกเรือน ทั้งแมงทั้งเผือกตองช่วยกัน เอาข้าวโพดล่อให้มันกลับมากิน แต่พอนาน เขามันก็เลยหายเขาไปในสวน และไมกลับมาอีก เด็ก ๆ กอดมันในสวน พบกระรอกบนต้นไม้ เอาข้าวโพดล่อ มันก็ไม่ลงมา กิน มันจะโงะตัวนั้นหรือ เป็ดดำก็โงะ

ถามสวนปีกระรอกหม มั่นกระโถดจากต้นไม้ไปยังต้นอื่น จากกิ่งนี้ไป
กิ่งโน้น มันเที่ยวหากินในกิน ทางตรงมันช่วยดีลหาย เวลามันกระโดดไกล ๆ
กระรอกชอบพารังบนต้นไม้ มันเก็บกิ่งใบไม้เล็ก ๆ มาใส่ไว้ใน
โพรงไม้ และอาศัยเป็นที่รัง มันมีศัตรูมาก สุนัข แมว งู และนกใหญ่ ๆ ชอบ
ทำร้ายมัน แต่มันฉลาดเฉลียว มันมักหนีได้เสมอ

เท้าของมันมีเล็บแหลมคม และมีนิ้วยาว มันใช้เท้าหน้าจับอาหาร
เหมือนเราใช้มือของเรา เวลากระโดดเล็บจะเกาะกิ่งไม้ที่กระโดดไปถึงมันจึงไม่
พลัดตก มันนั่งถือลูกไม้มันกินกิ่งไม้ กระดกหาง ปลดงามมาก

พื้นทางเท้าของมันมีสีซี กมมาก มันใช้เท้าอุดไม้ และกัดเปลือกแข็ง ๆ
มันช่วยหวานเมล็ดผลไม้ให้คนอื่น ๆ โดยเก็บไปกิน แล้วทิ้งเปลือกตามแต่เดิม มันจึง
เป็นประโยชน์แก่ป่า เพราะสวนไม้ชอบมัน

จงกาบทบาทตัวอักษรหนาขว่ที่ถูกต้อง

1) กระรอกอาศัยอยู่ใด

ก. บนต้นไม้

ข. ใน

ค. ในยาน

ง. ในรัง

จ. ในเพื่กระถาง

2) ถ้ากระรอกหางขาวจะเป็นอย่างไร

ก. ไม่สวย

ข. คาย

ค. กระโดดไปตรงทาง

ง. เดินไม่ไค

จ. มีลักษณะเหมือนหนู

3) สิ่งที่ทำให้กระรอกปลอดภัยจากศัตรูคือ

- ก. ความรวดเร็ว
- ข. การอาศัยบนต้นไม้สูง ๆ
- ค. หางของมัน
- ง. เติบแหลมที่เท้า
- จ. พืชบางชนิดที่มัน

4) สัตว์ชนิดใดที่ไม่ทำอันตรายแก่กระรอก

- ก. นก
- ข. แมว
- ค. หนู
- ง. งู
- จ. สุนัข

5) กระรอกชอบกินอะไร

- ก. นม
- ข. เนื้อสัตว์
- ค. ผัก
- ง. ผลไม้
- จ. ข้าว

6) กระรอกเป็นสัตว์ประเภทใด

- ก. สัตว์เลี้ยง
- ข. สัตว์ป่า
- ค. สัตว์ที่เลี้ยงให้เชื่องได้โดยง่าย
- ง. สัตว์เลี้ยงลูก
- จ. สัตว์ประเภทเดียวกับลิง

- 7) ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของกระรอก
- ก. สวยงาม
 - ข. มีประโยชน์ต่อชาวสวน
 - ค. ว่องไว
 - ง. กระโดดไกล
 - จ. พ้นกม
- 8) ถ้าในสวนหนึ่ง ๆ มีกระรอกมาก ๆ ก็หรือไม่
- ก. ไม่ใช่เพราะทำให้สวนสกปรก
 - ข. ไม่ใช่เพราะมันกินผลไม้
 - ค. ก็เพราะทำให้สวนสวยงาม
 - ง. ก็เพราะมันช่วยหว่าน เมล็ดผลไม้
 - จ. ก็เพราะมันทำให้งอกไป
- 9) สัตว์อะไรที่กินอาหารวิธีเดียวกับกระรอก
- ก. จิง
 - ข. แมว
 - ค. หมู
 - ง. คางคก
 - จ. เสือ

จงตอบคำถามข้อ 10

- 10) ถ้าเด็ก ๆ ไม่ต้องการให้กระรอกหนีไปเขาควรทำอย่างไร
-
-
-

4. แบบทดสอบมาตรฐานความสามารถทางการอ่านภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2513

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. สืบหาความถี่ของคำศัพท์ในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมปีที่ ๕ ทศ
 ณาที่พลเมือง ของ กระทรวงศึกษาธิการ
 ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ของ กระทรวงศึกษาธิการ
 กีฬารวม ของ กระทรวงศึกษาธิการ
 วิทยาศาสตร์ ของ กระทรวงศึกษาธิการ
 สุขศึกษา ของ น.พ. เสนอ อินทสุขศรี
 นิทานร้อยบรรทัด ของ กระทรวงศึกษาธิการ
 แบบเรียนภาษาไทย ของ กระทรวงศึกษาธิการ
 จากการสำรวจปรากฏว่ามีคำศัพท์ทั้งสิ้น 5455 คำ
2. การรวบรวมผลที่ได้จากการสำรวจความสนใจของนักเรียนกลุ่มทดลอง
 - 2.1 ตรวจคำตอบที่ได้จากแบบสำรวจความสนใจโดยกำหนดคะแนน
 เป็น ๓, ๕, ๗, ๙ และ ๑๑ ตามลำดับความสนใจ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด
 - 2.2 รวบรวมคะแนนเฉพาะคะแนนเฉลี่ยของแต่ละขอ
 - 2.3 จัดลำดับความสนใจของเด็กจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด
 - 2.4 เลือกประเภทของเรื่องที่เด็กสนใจมากที่สุดไว้ สิบรายการ คือ
 1. ธรรมชาติวิทยา คะแนนเฉลี่ย 4.48
 2. นิทานที่อธิบายสาเหตุที่เกิดของสิ่งต่าง ๆ คะแนนเฉลี่ย 4.33
 3. เรื่องเกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชต่าง ๆ คะแนนเฉลี่ย 4.33

- 4. เรื่องสมมุติหรือนิทานทั่วไป กระแนนเจดีย์ 4.27
- 5. วัฒนธรรม ประเพณีของไทย ภาคเหนือ กระแนนเจดีย์ 4.27
- 6. เรื่องเกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่าง ๆ กระแนนเจดีย์ 4.13
- 7. บุคคลสำคัญของไทยสมัยรัตนโกสินทร์ กระแนนเจดีย์ 4.10
- 8. บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา กระแนนเจดีย์ 4.00
- 9. อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย กระแนนเจดีย์ 3.90
- 10. การเจริญภัยที่คน เคน กระแนนเจดีย์ 3.83

4. สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะขึ้นทดลองใช้สอง เรื่อง แกวทคลองใช้

ผลปรากฏว่าแบบฝึกหัดน้อยไป นักเรียนคนแรกใช้ เวลาประมาณ 12 นาที และคนสุดท้ายใช้ เวลา 20 นาที

5. สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน โดยนำเรื่องประเภทที่

นักเรียนสนใจมาดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับความรู้ เรื่องคำศัพท์ของนักเรียน และตั้งคำถาม ทายบทเพื่อให้ฝึกทักษะด้าน ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความกึกเชิงวิจารณ์ และความกึกเชิงสร้างสรรค์ คำถามนี้เพิ่มขึ้นจากแบบฝึกหัดตัวอย่าง เป็นเรื่องละสิบข้อ

6. ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง

สองกลุ่ม

7. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านในชั่วโมง

ภาษาไทย 30 วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม ถึง 26 พฤศจิกายน 2517

8. ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งสองกลุ่มอีกครั้ง

9. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถทางการอ่านทั้งสองครั้ง

มาวิเคราะห์โดยใช้ $t - test$

การจัดกระทำกับข้อมูล

ในการจัดกระทำกับข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เป็นลำดับขั้นดังนี้

1. เลือกกระดาดำตอบ เฉพาะของผู้ที่สอบทั้งสองครั้ง ปรากฏว่า กลุ่มทดลองได้ครบ 30 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนกลุ่มควบคุมได้ 34 ฉบับ จาก 35 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 97.14
2. ตรวจกระดาดำตอบแบบทดสอบทั้งสองครั้ง เพื่อให้คะแนน คือ ข้อที่ถูกให้หนึ่งคะแนน และข้อที่ผิดให้ศูนย์คะแนน
3. รวมคะแนนแบบทดสอบแต่ละชุด ซึ่งจะ เป็นคะแนนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละสองชุด คือ คะแนนที่ได้จากการสอบก่อนใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ และคะแนนที่ได้จากการสอบหลังใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ รวม เป็นสี่ชุด
4. นำคะแนนทั้งสี่ชุดนั้นไปหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นภายหลัง การทดลองของแต่ละกลุ่ม
5. นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วย $t - test$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้แสดงสัญลักษณ์ และตัวอักษรย่อไว้
ก่อนที่จะแสดงผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และตัวอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X, Y	แทน	คะแนนจากการทดสอบครั้งแรก (Pre - Test) และการทดสอบ ครั้งหลัง (Post-Test) ตามลำดับ
D	แทน	ผลต่างของ X และ Y
D	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบครั้งแรก และครั้งหลัง
S _D	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างของการสอบ ก่อนและหลังการทดสอบ
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
t	แทน	ความแตกต่างของคะแนนที่ต้องการเปรียบเทียบ
df	แทน	ชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
H ₀	แทน	สมมติฐานไร้นัยสำคัญ (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้ง (Alternative Hypothesis)
μ	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากร (Population)
μ_{con}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรของกลุ่มควบคุม
μ_{ex}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูลแบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

1. ศึกษาพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยเปรียบเทียบคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ
2. เปรียบเทียบผลการสอบ เมื่อใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน และผลของการสอนแบบเกมควย $t - test$

1. ศึกษาพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดลองไ้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงไว้ในตารางที่หนึ่ง

ตาราง 1 แสดงพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยศึกษาจากคะแนนของแบบทดสอบทั้งสองครั้ง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	t
กลุ่มทดลอง	30	2.3667	0.6441	3.6744 **
กลุ่มควบคุม	34	0.6764	0.4432	1.5261

** $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานไร้นัยสำคัญ

$$H_0 : \mu_{Ex} \text{ (ก่อนการทดลอง)} = \mu_{Ex} \text{ (หลังการทดลอง)}$$

$$H_0 : \mu_{con} \text{ (ก่อนการทดลอง)} = \mu_{con} \text{ (หลังการทดลอง)}$$

สมมติฐานนี้หมายความว่า ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความสามารถทางการอ่านคงเดิม

สมมติฐานการวิจัย

$$H_1: \mu_{Ex} \text{ (ก่อนการทดลอง)} < \mu_{Ex} \text{ (หลังการทดลอง)}$$

$$H_2: \mu_{con} \text{ (ก่อนการทดลอง)} < \mu_{con} \text{ (หลังการทดลอง)}$$

สมมติฐานนี้หมายความว่า เมื่อผ่านการทดลองแล้ว ความสามารถในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจะสูงขึ้นกว่าเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่าน เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีแบบฝึกหัดเสริมทักษะ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

นักเรียนกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่าน ไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากได้รับการสอนแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานไร้นัยสำคัญ

2. เปรียบเทียบผลการสอน เมื่อใช้วิธีแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน และผลของการสอนแบบเดิมด้วย t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีแบบฝึกหัดเสริมทักษะ กับนักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S_D	t
กลุ่มทดลอง	30	2.3667	3.5264	2.2042 **
กลุ่มควบคุม	34	0.6764	2.585	

** $p < 0.05$

ผลของการวิเคราะห์หอผลตาราง 2 เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้
สมมติฐานไร้นัยสำคัญ

$$H_0 : \mu_{Ex} = \mu_{con}$$

คือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกับ เด็กที่เรียนตามแบบ เดิม

สมมติฐานการวิจัย

$$H_1 : \mu_{Ex} > \mu_{con}$$

คือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น มีพัฒนาการความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบ เดิม

ผลการวิเคราะห์หอผลในตาราง 2 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัด
เสริมทักษะมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบ เดิม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและขอเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และเสนอแนะ สำหรับการเสนอแนะนี้จะกล่าวแยกเป็น 2 หัวข้อคือ ขอเสนอแนะทั่วไป และขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ว่า

1. กลุ่มทดลอง มีความสามารถในการอ่าน เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ ส่วนกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากที่ได้รับการสอนแบบ เดิม
2. เด็กที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ และ เด็กที่เรียนตามแบบ เดิม จะมีพัฒนาการทางความสามารถทางการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงว่า นักเรียนได้เรียนการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแล้ว จะมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และพัฒนาการความสามารถนั้น เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนตามแบบ เดิม

การที่ผลการวิเคราะห์แสดงว่ากลุ่มทดลอง เท่านั้นที่มีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้นอย่าง เชื่อถือได้ บอมนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด

ที่มีเนื้อเรื่องตรงกับ ความสนใจ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งฝึกฝนให้ใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ ในขณะที่อ่านอยู่เสมอจะมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะนี้แบ่งออกเป็นสองหัวข้อคือ ขอเสนอแนะทั่วไป และขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขอเสนอแนะทั่วไป

1. จากการสำรวจความสนใจปรากฏว่า หนังสือที่กรกำหนดให้อ่านนั้น ไม่ตรงกับ ความสนใจ ดังนั้นในการสร้างหนังสือแบบ เรียนควรจะต้องสำรวจความสนใจของนักเรียนก่อน
2. แบบฝึกหัดเสริมทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านดีขึ้น ดังนั้นครูจึงควรช่วยกันสร้างแบบฝึกหัดประเภทนี้ออกมาให้มาก ๆ เพื่อประโยชน์ในการสอนอ่าน
3. สำหรับครูทั่วไป ควรจะตั้งคำถามในวิชาที่สอน เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่การที่นักเรียนจะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
4. แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 30 แบบฝึกหัดนี้ ควรได้นำไปดัดแปลง ปรับปรุง แก้ไข เพื่อนำไปใช้ประกอบการสอนอ่าน
5. ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาไทย ควรแนะแนวทางให้นักศึกษาได้สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะขึ้นใช้ เป็นอุปกรณ์การสอนอ่านภาษาไทย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะนำแบบฝึกหัดเสริมทักษะทั้ง 30 แบบฝึกหัดนี้ไปหาความยากง่าย ปรับปรุงแล้วจัดลำดับใหม่ จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง เพื่อใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะนี้เป็นแบบฝึกหัดตัวอย่างที่สมบูรณ์ และนำไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่
2. ควรจะทดลองใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับนักเรียนในภาคอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลว่าจะเหมือนกับผลที่ได้จากภาคเหนือหรือไม่
3. ควรทดลองสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะทางคำอื่น ๆ นอกเหนือจากการอ่าน
4. ควรสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะลักษณะอื่น ๆ แล้วนำไปทดลองใช้
5. ควรสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะโดยอาศัย เนื้อเรื่องจากบทเรียนของนักเรียน
6. ควรจะวิจัยต่อไปว่าแบบฝึกหัดเสริมทักษะ จะมีประโยชน์มากสำหรับนักเรียนที่เรียนดี หรือเรียนอ่อน นักเรียนหญิงหรือนักเรียนชาย

บรรณานุกรม

๐

บรรณานุกรม

- กอ สวัสดิ์พาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์ศาสนา กรมการศาสนา พระนคร 2505, 199 หน้า.
- ปฐม นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่าน แบบการรับรู้ และการสร้างความคิดรวบยอดของเด็กชั้นประถมปีที่ 4 และ 7 ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 125 หน้า.
- ดวงพร เปรมโยธิน การศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร (ปีการศึกษา 2511) ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 191 หน้า.
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป การศึกษา การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 117 หน้า.
- วารุณี พลบุรุษ การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2511 ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 168 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 การช่าง วุฒศึกษา (แผนกการพิมพ์) 2503, 59 หน้า.
- สุชา จันทน์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก 2509, 130 หน้า.
- อรพินท์ สวัสดิ์พันธ์ ความสนใจในการอ่านเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ในโรงเรียนประชาบาล 2 แห่ง ในจังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 129 หน้า.

อุทัย แก้วขาว ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอดและการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2515, 109 หน้า.

Bonson, Burch and Turner, Encyclopedia of Educational Reserch,
 American Educational Reserch Association, 1950, 979 pp.

Burton, William Henry, Readings in Child Development, New York,
 Bopps-Merrill Co., 1956, 608 pp.

Davidson, Jane Louise, Dissertation Abstract International, Xerox
 University Microfilms, 1971, p.6273-A.

Dawson, Mildred Agnes, Fundamentals of Basic Reading Instruction,
 New York, Longmans, Green & Co., Inc., 1959, 304 pp.

Ferguson, G., Statistical Analysis in Psychology and Education,
 McGraw-Hill Book Co., New York, 1971, 492 pp.

Gray, W.S., On Their Own in Reading, Foresman and Company, 1948,
 268 pp.

Heilman, Arthur W., Principles and Practices of Teaching Reading,
 A Bell and Howell Company, 1967, 451 pp.

Hester, Kathleen E., Teaching Every Child to Read, Harper & Brothers,
 New York, 1955, 416 pp.

Rosso, Barbara Raln, Dissertation Abstract International, Xerox
 University Microfilms, 1971, p.3873-A.

Russell, David Harris, Children Learn to Read, Boston, Ginn, 1961,
 612 pp.

Sirota, Beverly S., Dissertation Abstract International, Xerox
 University Microfilms, 1971, p.2320-A.

Tinker, Miles A., Teaching Elementary Readings, Appleton-Century-
 Crofts, New York, 1952, 351 pp.

ກາກຜນວດ

ภาคผนวก ก.

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. รายเฉลี่ยของคะแนนจำนวนจากสูตร

$$\bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

๒. ความเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนจากสูตร

$$S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

๓. ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างจำนวนจากสูตร

$$S_{\bar{D}} = \frac{S_D}{\sqrt{N}}$$

๔. ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยในกลุ่มเดียวกันโดยใช้ t-test

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}}$$

๕. ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โดยใช้ t-test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1)S_1^2 + (N_2 - 1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left\{ \frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right\}}}$$

การกำหนดค่าสถิติ

๑. การกำหนดค่ารายเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

<u>กลุ่มทดลอง</u>	<u>กลุ่มควบคุม</u>
$\bar{D} = \frac{\sum D}{N}$	$\bar{D} = \frac{\sum D}{N}$
$\bar{D} = \frac{71}{30}$	$\bar{D} = \frac{23}{34}$
$= 2.3667$	$= 0.6764$

๒. การกำหนดค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

<u>กลุ่มทดลอง</u>	<u>กลุ่มควบคุม</u>
$S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$	$S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$
$S_D = \sqrt{\frac{(30 \times 528) - (71)^2}{30 \times 29}}$	$S_D = \sqrt{\frac{(34 \times 236) - (23)^2}{34 \times 33}}$
$= 3.5264$	$= 2.5845$

๓. การกำหนดค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

<u>กลุ่มทดลอง</u>	<u>กลุ่มควบคุม</u>
$S_{\bar{D}} = \frac{S_D}{\sqrt{N}}$	$S_{\bar{D}} = \frac{S_D}{\sqrt{N}}$
$= \frac{3.5264}{\sqrt{30}}$	$= \frac{2.5845}{\sqrt{34}}$
$= 0.6441$	$= 0.4433$

๔. การคำนวณหาค่า t - test (เปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน)

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}}$	$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}}$
$= \frac{2.3667}{0.6441}$	$= \frac{0.6764}{0.4432}$
$= 3.6744$	$= 1.5261$

๕. การคำนวณหาค่า t - test (ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม)

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\bar{D}_1 - \bar{D}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1)S_1^2 + (N_2 - 1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left\{ \frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right\}}} \\
 &= \frac{2.3667 - 0.6764}{\sqrt{\frac{(29)(3.5264)^2 + (33)(2.5845)^2}{30 + 34 - 2} \left\{ \frac{1}{30} + \frac{1}{34} \right\}}} \\
 &= 2.2042
 \end{aligned}$$

ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและ

หลังการทดลอง

X - Pre-test

X - Post-test

เลขที่	X ₁	X ₂	D	D ²	เลขที่	X ₁	X ₂	D	D ²
1	22	18	-4	16	1	16	18	2	4
2	18	24	6	36	2	14	16	2	4
3	17	15	-2	4	3	13	16	3	9
4	17	19	2	4	4	13	14	1	1
5	17	14	-3	9	5	13	16	3	9
6	16	16	0	0	6	13	11	-2	4
7	16	15	-1	1	7	13	11	-2	4
8	16	19	3	9	8	13	17	4	16
9	15	16	1	1	9	12	11	-1	1
10	15	9	-6	36	10	12	9	-3	9
11	14	17	3	9	11	12	14	2	4
12	14	15	1	1	12	12	13	1	1
13	13	14	1	1	13	12	13	1	1
14	12	12	0	0	14	12	16	4	16
15	12	13	1	1	15	11	10	-1	1
16	11	19	8	64	16	11	14	3	9
17	11	13	2	4	17	11	10	-1	1
18	11	15	4	16	18	11	12	1	1
19	10	12	2	4	19	10	10	0	0
20	10	12	2	4	20	10	4	-6	36
21	10	15	5	25	21	10	9	-1	1

ลำดับ	x_1	x_2	D	D^2
22	9	11	2	4
23	9	10	1	1
24	9	14	5	25
25	9	14	5	25
26	9	14	5	25
27	9	15	6	36
28	7	14	7	49
29	7	13	6	36
30	6	15	9	81
Σ 30			71	528

กลุ่มทดลอง

ลำดับ	x_1	x_2	D	D^2
22	9	12	3	9
23	9	7	-2	4
24	9	5	-4	16
25	9	8	-1	1
26	8	7	-1	1
27	8	11	3	9
28	8	9	1	1
29	8	6	-2	4
30	8	10	2	4
31	7	9	2	4
32	6	11	5	25
33	5	10	5	25
34	5	7	2	4
Σ 34			23	236

กลุ่มควบคุม

ภาคผนวก ข.

แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย
ที่มีต่อเนื่องแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจของนักเรียน

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑ เรื่องสมมุติ หรือนิทานต่าง ๆ					
๒ นิทานอธิบายสาเหตุที่เกิดขึ้นของสิ่งต่าง ๆ เช่น ทำไมก้างคาวจึงหาากินกลางคืน เป็นต้น					
๓ เรื่องเกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่าง ๆ					
๔ สถานที่สำคัญของภาคกลาง					
๕ สถานที่สำคัญของภาคเหนือ					
๖ สถานที่สำคัญของภาคใต้					
๗ สถานที่สำคัญของภาคอีสาน					
๘ สถานที่สำคัญของภาคตะวันออก					
๙ โบราณวัตถุต่าง ๆ					
๑๐ เรื่องเกี่ยวกับโรคต่าง ๆ ที่มีกเป็นกันโดยทั่วไป และอาจเป็นกับเราได้					
๑๑ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ทะเล					
๑๒ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์จำพวกแมลง					
๑๓ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งาน					
๑๔ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ป่า					
๑๕ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์พาหนะ					
๑๖ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้เป็น อาหาร					

	ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๗	ธรรมชาติวิทยา เช่น กิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ ท้องฟ้า สัตว์ พืช ฯลฯ					
๑๘	ปรากฏการณ์ธรรมชาติต่าง ๆ เช่น พายุแลบ ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า เป็นต้น					
๑๙	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงสุโขทัย					
๒๐	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา					
๒๑	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์					
๒๒	บุคคลสำคัญของต่างประเทศ					
๒๓	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคกลาง					
๒๔	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคเหนือ					
๒๕	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคใต้					
๒๖	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคอีสาน					
๒๗	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคตะวันออก					
๒๘	วัฒนธรรม-ประเพณีของต่างประเทศ					
๒๙	เรื่องเกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชต่าง ๆ					
๓๐	เรื่องเกี่ยวกับการทำนา					
๓๑	เรื่องเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม					
๓๒	เรื่องเกี่ยวกับสุริยจักรวาล					
๓๓	เรื่องเกี่ยวกับอาหารที่ประโยชน์ต่อร่างกาย					
๓๔	ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เช่น การทดลอง การค้นพบต่าง ๆ ฯลฯ					
๓๕	ข่าวความเคลื่อนไหวในประเทศไทย					
๓๖	ข่าวความเคลื่อนไหวในต่างประเทศ					

	ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓๓	เรื่องเกี่ยวกับลัทธิต่าง ๆ ทางการเมือง					
๓๔	เรื่องเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของประชาชน					
๓๕	เรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อบุคคลอื่น ๆ					
๔๐	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว					
๔๑	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนสมัยโบราณ					
๔๒	เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์สมัยต่าง ๆ					
๔๓	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ					
๔๔	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาอื่น ๆ นอกจากศาสนาพุทธ					
๔๕	เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยที่ตื่นเต้น					
๔๖	เรื่องตลก					
๔๗	เรื่องเศร้าสลดใจ					
๔๘	เกร็ดความรู้ทางวรรณคดี เช่น พระอินทร์ ป่าหิมพานต์ ฯลฯ					
๔๙	ข้อวิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ					
๕๐	เรื่องอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่					
	๑).....					
	๒).....					
	๓).....					

ภาคผนวก ค.

ภาคผนวก

อักษร ก.

ก	๑๑๔๔	กก	๑	กัก	๑
กก	๑	กง	๑	กฏ	๓
กฎหมาย	๕	กฎเกณฑ์	๑๕	กค	๑
กคตัน	๑	กตเวที	๑	กคิกา	๑
กนทำ	๑	กณ	๑๕	กณบ	๑
กบ	๑	กม	๓	กร	๔
กรง	๑	กรณี	๑๔	กรรณา	๔
กรม	๒๐	กรมการ	๒	กรมขุน	๓
กรिया	๑	กรรม	๔	กรรมการ	๔
กรรมสิทธิ	๑	กรวค	๓	กรวย	๕
กรรอกน้ำ	๑	กรรอง	๑๒	กรอบ	๑
กรอย	๒	กว้างขวาง	๑	กระ	๒
กระจก	๓๓	กระจง	๑	กระจาง	๒
กระจาบ	๑	กระจาย	๒๕	กระจิกกระจาย	๑
กระโจม	๒	กระฉอก	๒	กระฉับ	๑
กระชั้นมัน	๑	กระเช้า	๒	กระคก	๒
กระคอง	๒	กระค่างกระเคื่อง	๑	กระคาน	๑
กระคช	๔๔	กระคชแก้ว	๓	กระคัง	๒
กระคูก	๑๐	กระคูกสันหลัง	๔	กระเค้น	๔
กระคอก	๑๔	กระคั่ว	๒	กระคุ่น	๒
กระคแต	๒	กระคาง	๕	กระคบ	๓๖
กระคักรัก	๑	กระครวง	๑๕	กระคัง	๕
กระคทำ	๖	กระคุ่ม	๑	กระคเียน	๓
กระคเียน	๑	กระคั่น	๔	กระควน	๒
กระคอก	๑๖	กระคอกแก้ว	๑	กระคอง	๕

กระป๋	๒	กระป๋นกระบวน	๔	กระป๋อง	๒
กระป๋นกระป๋น	๒	กระป๋น	๓๔	กระป๋น	๓
กระป๋น	๑๓	กระป๋น	๒	กระป๋น	๔
กระป๋น	๑	กระป๋น	๒๓	กระป๋นอาหาร	๑
กระป๋น	๑	กระป๋น	๑	กระป๋น	๕
กระป๋นอาหาร	๒	กระป๋น	๔	กระป๋น	๖
กระป๋นกระป๋น	๑	กระป๋น	๕	กระป๋น	๑๓
กระป๋น	๑	กระป๋น	๑	กระป๋น	๓
กระป๋น	๒	กระป๋น	๒	กระป๋นกระป๋น	๑
กระป๋น	๓	กระป๋น	๑	กระป๋น	๑
กระป๋น	๑	กระป๋น	๑	กระป๋น	๑
กระป๋น	๑	กระป๋น	๑	กระป๋น	๕
กระป๋น	๑	กระป๋น	๕	กระป๋น	๔
กระป๋น	๑	กระป๋น	๑๐	กระป๋น	๑
กระป๋น	๑	กระป๋น	๕	กระป๋น	๑
กระป๋น	๔	กระป๋น	๔	กระป๋น	๑
กระป๋น	๔	กระป๋น	๑	กระป๋น	๑
กระป๋น	๔	กระป๋น	๑	กระป๋น	๓
กระป๋น	๑๔	กระป๋น	๑	กระป๋น	๒
กระป๋น	๒	กระป๋น	๒	กระป๋น	๔
กระป๋น	๑๑๖	กระป๋น	๑	กระป๋น	๔๓
กระป๋น	๑๓	กระป๋น	๓๔	กระป๋น	๑
กระป๋น	๕	กระป๋น	๑	กระป๋น	๑
กระป๋น	๓	กระป๋น	๒	กระป๋น	๒๓
กระป๋น	๑๑	กระป๋น	๑	กระป๋น	๑๔
กระป๋น	๕	กระป๋น	๑๓	กระป๋น	๑
กระป๋น	๓๓	กระป๋น	๑	กระป๋น	๒

กลืน	๑๔	กลืนดี	๑	กลิ้ง	๑
กลีบ	๗	กลีบดอก	๒	กลิ้ง	๑
กลืน	๘	กวักขึ้น	๒	กวาน	๔
กวา	๑๔๔	กวาค	๓	กวาคตา	๑
กว้าง	๒๒	กว้างขวาง	๔	กวาน	๑
กษัตรา	๔	กษัตริย์	๔๐	กลีกรรม	๓
กอ	๒๓	กอก	๑๔	กอก	๒
กอง	๗	กองเกิน	๓	กองขยะ	๒
กองทัพบก	๗	กองทัพอากาศ	๑	กองฟาง	๑
กอง	๒	กอน	๑๔๔	กอนเกา	๑
กอน	๔๖	กอป	๒	กะ	๒
กะทันหัน	๓	กะลา	๑	กะไว	๑
กังขา	๕	กังวล	๒	กังหัน	๒๔
กัก	๒๖	กัน	๔๗๑	กันดาร	๒
กันแสง	๘	กัน	๑	กับ	๔๑๗
กา	๒๔	กาช	๔๓	กาชเฮเลียม	๓
กากัน	๑	กายบริหาร	๑	กายสกด	๑
กาฬ	๑	กาฬ	๓	กาฬ	๑
กายา	๑	กา	๒	กาง	๖
กาน	๒	กาย	๖๔	การ	๔๐๕
การขนส่ง	๑	การคมนาคม	๒	การคำ	๒
การถ่ายภาพ	๑	การณ	๓	การทหาร	๑
การนับ	๑	การประมง	๑	การฝีมือ	๑
การยุทธ์	๔	การเรือน	๑	การวัด	๒
การศึกษา	๑	การหมุน	๒	การะเวก	๑
กาล	๕	กาล	๓	การ	๓
การ	๒	การหน้า	๘	การหลง	๒

กาฬโรค	๒	กำ	๑	กำกัณ	๒
กำจัก	๑	กำชัย	๓	กำนัน	๓
กำนัค	๑	กำเนค	๑๐	กำบัง	๕
กำแพง	๑	กำย่ำ	๑	กำล้ง	๘๗
กำล้งวังชา	๑	กำหนด	๒๒	กำหนัก	๒
กำแหง	๔	กำสรก	๒	กั้	๑๐
กั้	๒	กั้ไม้	๔	กัจ	๖
กัจการ	๕	กัจกรรม	๒๓	กัจจา	๓
กัจวัตร	๒	กัณ	๑๕	กัณนร	๔
กัริยา	๑	กัณรี	๑	กัเลส	๑
กัโถกรัณ	๔	กัโธเมตร	๕	กั้	๕
กัค	๑	กัคขวาง	๑	กัชา	๑๒
กั้	๑	กั้	๑	กัญแจ	๕
กัมาร	๑๐	กัมารี	๓	กัมกัรี	๑
กัลลิกา	๓	กัลนุตร	๓	กัหลาบ	๒
กั	๖	กั	๔	กัยม	๑
เกง	๑๘	เกนเท	๔	เก็บ	๕๒
เกย	๓	เกรง	๑๖	เกรงกรั้	๑
เกรงกลัว	๑	เกรงใจ	๒	เกรงบาป	๑
เกร็ก	๑	เกล็ด	๘	เกศา	๕
เกศี	๔	เกษตร	๑	เกษตรกร	๒
เกษตรกรรม	๑	เกษตรศาสตร์	๒	เกษม	๑
เกษมศานต์	๕	เกษมศรี	๑	เกสร	๔
กะกะ	๑	เกา	๓	เกากอนรอนชะไร	๑
เกาเก	๑	เกาสีบ	๑	เกาอื	๗
เกา	๕	เกล้า	๑	เกาะ	๕๗
เกาะช้าง	๒	เกาะพัง	๒	เกาะภูเก็ด	๒

เกาะยวน้อย	๑	เกาะยาวใหญ่	๑	เกาะสีชัง	๔
เกิด	๑๘๔	เกิดขึ้น	๑	เกิน	๔๗
เกินไป	๒	เกินเลย	๑	เกินหน้า	๑
เกียจคร้าน	๑	เกียรติกุล	๑	เกียรติประวัติ	๑
เกี้ยว	๑๒๔	เกี้ยวกับ	๔	เกี้ยวของ	๒
เกี้ยวทอง	๒	เกี้ยว	๓	เกรี้ยว	๑
เกลี้ยง	๑	เกลียด	๔	เกลียว	๔
เกรียน	๑	เกือ	๑	เกือบ	๕
เกือบจะ	๑	เกลื่อ	๓๕	เกลื่อแร	๑
เกลื่อน	๑	เกลื่อน	๒	แก	๗
แก	๑๕๕	แก่เฒ่า	๑	แก่	๑๓
แกไข	๔	แกง	๑	แกน	๑๒
แกน	๑	แกม	๔	แกว	๘๗
แกวตวง	๒	แกวน้ำ	๔	แกวหนึ่ง	๑
แกลง	๑๒	แกะ	๔	โก้	๑
โก่ง	๑	โกณ	๓	โกเมน	๑
โกรธ	๑๔	โกรธา	๒	โกษา	๑
ใกล้	๔๕	ใกล้เคียง	๔	ใกล้ชิด	๑
ไกววัด	๒	ไก่อ	๑๒	ไก่อฟ้า	๑
ใกล้	๒๔				
อักษร ข.					
ขจิก	๑	ขณะ	๓๒	ขณะเดียวกัน	๑
ขณะที	๑	ขณะนี้	๑	ขก	๒
ขน	๒๒	ขนายสินคำ	๑	ขนบธรรมเนียม	๒
ขนม	๑	ขนมึง	๓	ขนมพู	๑
ขนนก	๒	ขนหนู	๑	ขนแกะ	๑
ขนาด	๕๕	ขนาดเดียวกัน	๑	ขนาดเล็ก	๗๒

ชนาคใหญ่	๓	ชนาน	๕	ชนานกัน	๓
ชน	๔	ชนัน	๑	ชนัน	๑
ชบวน	๑	ชมเหง	๑	ชมวค	๑
ชมกขมัว	๑	ชโมย	๔	ชยค	๒
ชยะ	๔	ชยัน	๒	ชยันชันแข็ง	๑
ชยันหมั่นเพียร	๒	ชยัน	๓	ชยาค	๑
ชยาย	๒๔	ชยายขาว	๑	ชยายพันธุ	๑
ชย่ำ	๑	ชยี้	๓	ชรม	๑
ชริม	๑	ชลัง	๑	ชลุ้ม	๒
ชวค	๖๔	ชวคแก้ว	๒	ชวคเปล่า	๑
ชวยเงิน	๑	ชวัญ	๒	ชวา	๒๒
ชวาง	๑๓	ชวาง	๑	ชวาน	๓
ชอ	๕๕	ชอความคึก	๑	ชอจง	๑
ชอเช่า	๑	ชอเคชะ	๒	ชอโหม	๓
ชอรอง	๓	ชอรับ	๑๒	ชอสู้	๑
ชอให้	๑	ชอ	๔๑	ชอช้า	๑
ชอความ	๓	ชอหา	๑	ชอง	๕๒๒
ชองแข็ง	๓	ชองจริง	๑	ชองคว	๑
ชองเรือ	๑	ชองน้ำ	๑	ชองมัน	๓
ชองเรา	๒	ชองเหลว	๓	ชอง	๒
ชองเกี่ยว	๑	ชอน	๑	ชอม	๑
ชอบ	๑๕	ชอบเขต	๑	ชอบใจ	๕
ชอบพระเคศพระคุณ	๑	ชอบฟ้า	๓	ชัง	๕
ชัค	๑	ชัค	๑๒	ชัคของ	๒
ชัคขึ้น	๑	ชัคแยง	๒	ชัครักษา	๑
ชัคสน	๔	ชัคเหงอไกล	๑	ชัคยวงศ์	๕
ชัคติยา	๑๐	ชัน	๒	ชันแข็ง	๑

ชั้นน้ำ	๒	ชั้น	๖๑	ชั้น	๑๘
ชั้นที่	๓	ชั้นถาย	๑	ชั่วโลก	๒
ชั่วโลกใต้	๓	ชั่วโลกเหนือ	๒	ชา	๒๖
ชา	๕	ชา	๓๐	ช้าง	๕๗
ชาไท	๒	ข้าราชการ	๕	ช้างศึก	๔
ช้างขึ้น	๓	ช้างเคี้ยว	๑	ช้างแผ่นดิน	๑
ช้างบน	๑	ช้างแรม	๑	ช้างลาง	๑
ชาก	๔๔	ชาน	๒	ชานไซ	๑
ชานชื่อ	๑	ชานรับ	๑	ชาม	๑
ชาม	๑	ชาม	๑๑	ช่าย	๒๑
ช่ายไค้	๑	ช่ายยา	๑	ชาว	๑๕
ชาว	๔	ชาวคราว	๓	ชาวก็	๑
ชาว	๑๖	ชาวปลา	๒	ชาวโพค	๒
ชาวสาร	๓	ชาวหมาก	๓	ชาวเหนียว	๒
ชา	๑	ชาชั้น	๑	ชาคม	๑
ชิง	๓	ชีก	๒๗	ชี	๑๕
ชีเลน	๑	ชีเกี้ยว	๑	ชีลาค	๑
ชีตา	๒	ชีฝั่ง	๑	ชิง	๒
ชิง	๒	ชั้น	๓๑๔	ขึ้นไป	๑
ขึ้นมา	๒	ขึ้นมาไซ	๑	ขึ้น	๕
ชุก	๒๓	ชุกบอ	๑	ขุนนาง	๓
ขุน	๔	ขุนหมอง	๒	ขรุขระ	๑
ชุกชลัก	๑	ชุลม	๑	ชุก	๑
เชิญ	๑	เชต	๒๓	เชตรอน	๑
เชตหนาว	๑	เชตบงกช	๑	เชน	๑๓
เขมา	๑	เขยา	๒	เข็ม	๑๗
เข็มชัก	๒	เข็มหมุด	๕	เขม	๑

เขมชน	๔	เขมน	๗	เขลา	๘
เขา	๒๕๕	เขาสัตว์	๑	เขากวาย	๑
เขามัฟรี	๓	เขา	๑	เข้า	๒๖๕
เขากนกัว		เขากัว	๑	เข้าใจ	๒๐
เข้าไต้เข้าไฟ	๑	เข้าไป	๘	เข้าพบ	๑
เขาพรรษา	๒	เขามา	๖	เข้าวัด	๑
เข้าวัดวา	๑	เขาสู่	๑	เข้าหา	๒
เขิน	๑๐	เขยิบ	๑๐	เข็ญ	๒
เขี่ยก	๒๔	เขี่ยน	๓๔	เขี้ยว	๑๓
เขื่อน	๘	เขยื้อน	๑	แขก	๕
แข็ง	๒๑	แข็งขัน	๓	แข็งใจ	๑
แข็งแรง	๑๕	แข่งกัน	๑	แข่งขัน	๓
แขน	๕	แขนง	๒	แขนง	๖
แขน	๑๑	โชค	๒	โชน	๑
โชคยก	๓	โช	๑๑	โชค	๑
โชขาน	๑	โชมัน	๒	โช	๒๖
โชเตา	๑	โชปลา	๑	โช	๔๗
โชจับสัน	๒	โชเจ็บ	๒	โชทรพิษ	๑
โชรากสาค	๕	โช้ว	๑	โชหวัค	๑
โชหวัคใหญ่	๖				
อักษร ค.					
กง	๗๓	กнга	๔	คั้งแคน	๑
กงจะ	๑	ก่งที่	๑	กงเคิม	๑
กงเป็น	๑	กงมัน	๑	กงอยู่	๑
กงไกร	๑	กงะ	๑๒	กงมา	๔
กงเคี้ยว	๑	คคี่	๑๔	คคี่	๒
คน	๔๓๕	คนชาย	๑	คนไข	๑

คนเจ็บ	๑	คนดี	๓	คนเกี้ยว	๑
คนใจ	๑	คนนี้	๑	คนแปลกหน้า	๑
คนเรา	๕	คนแรก	๑	คนละชนิก	๑
คนละแนว	๑	คนไทย	๑	คนหนึ่ง	๑
คน	๒๔	คนคว่ำ	๒	คนพบ	๖
คนหา	๑	คน	๔	คนหา	๑
คน	๓	คนกาย	๑	คนนาคน	๖
คนด้น	๑	คน	๕	คนครั้น	๑
คนแล้ว		คนไร	๔	คนวญ	๑
คนอง	๓	คนองเมือง	๑	คนองราชย์	๔
คนอบกริ้ว	๒	คนอบคนอง	๖	คนรา	๑
คนราน	๔	คนราบ	๑	คนวามครั้น	๑
คนราว	๒๐	คนร้าง	๒๐	คนร้างกราว	๑
คนร้างแรก	๔	คนร้างละ	๑	คนร้างหนึ่ง	๔
คนรัน	๒๒	คนรันแล้ว	๑	คนรับ	๕
คนราวๆกัน	๑	คนราวละ	๑	คนรับ	๕
คนรับเรือน	๑	คนร้าง	๑๑	คนรับบกร้างน้ำ	๑๐
คนรับเครื่อง	๑	คนรื้อ	๑	คนรับ	๓
คนรับคำนึง	๑	คนรับ	๔๑	คนรับ	๖
คนรับเกี้ยว	๒	คนรับหนึ่ง	๑	คนรับ	๑
คนรับ	๔	คนรับ	๔	คนรับ	๔
คนรับโรวีลด์	๑๓	คนรับ	๑	คนรับ	๑
คนรับ	๔	คนรับ	๓๕	คนรับกับ	๑
คนรับ	๓	คนรับ	๑	คนรับ	๑
คนรับ	๓	คนรับ	๑	คนรับ	๓
คนรับ	๕	คนรับ	๕	คนรับ	๑๒
คนรับ	๑	คนรับ	๑	คนรับ	๒๓๔

กว้าง	๑	ความ	๓๐๕	ความโกรธ	๑
ความกว้าง	๑	ความเขลา	๑	ความจริง	๗
ความเชื่อ	๑	ความคึก	๑	ความใคร่	๒,
ความคัน	๑	ความเก๋	๓	ความค้ำทาน	๑
ความประสงค์	๒	ความปรารภ	๑	ความมืด	๑
ความยาว	๒๓	ความเย็น	๕	ความรัก	๓
ความร้อน	๕	ความร้อนชื้น	๓	ความรู้	๑๕
ความรูสึก	๑	ความเร็ว	๑	ความลับ	๗
ความสูง	๓	ความสัมพันธ์	๑	ความเห็น	๑
ความหมาย	๓	ความหลัง	๑	ความอบอุ่น	๑
ความเอนก	๒	คว่ำ	๓	คว่ำ	๑
ควาย	๘	ควินิน	๑	คอ	๒๒
คอคอค	๑	คอคอคกระ	๒	คอก	๕
คอน	๑	คอน	๔	คอนข้าง	๑
คอนกิน	๑	คอน	๒	คอนหอย	๒
คอย	๓๕	คอยเตือน	๑	คอย	๕๐
คะ	๒	คะ	๓	กะนอง	๒
คะเน	๓	คะเน	๑	กะมา	๑
คัก	๗	คักค่าน	๒	คักเลือก	๒
คั้น	๕	คั้นชั่ง	๑	คั้น	๑
คั้น	๔	คัมภีร์	๒	กั๊	๓
คลัง	๒	ควัก	๓	ควักก้อน	๑
คว้น	๑๒	ควา	๑๗	ควา	๑๑
กาง	๔	กางหม	๑๐	กาง	๑
กาง	๗	กางกว	๕	กางกิน	๑
ภาค	๓	ภาคคะเน	๑	ภาคโทษ	๓
คาคณ	๑	กาถา	๒	คาน	๑๘

คำน ๑
 ความวาลี ๑
 คาร์โบไฮเดรท ๖
 คำ ๗๖
 คำจุน ๑
 คำถาม ๔
 คำนวน ๒
 คำผุใหญ่ ๑
 คำสั่ง ๑๑
 คิกถึง ๒
 กีม ๑
 คีน ๑๔
 คณะ ๔
 คุณทาน ๑
 คุณยาย ๒
 คุณหญิง ๒๒
 คุณหลวง ๑๕
 คุณ ๑
 กุญ ๑
 คุณเที่ยงเวียงหมอน ๑
 คุร็ก ๑
 เคย ๒๔
 เกรงครัด ๕
 เกรื่อ ๑
 เกรื่องซัง ๑๓
 เกรื่องตัน ๒
 เกรื่องบิน ๓๗

กาย ๑
 กาย ๓
 คาร์บอนไดออกไซด์ ๑๔
 คำ ๑๔
 คำจุน ๓
 คำจุน ๑
 คำผุ ๒
 คำรบ ๑
 กักวาท ๑
 คิกว่า ๒
 คีรี ๑
 คีอ ๒๒๕
 คุณกา ๑๐
 คุณพระ ๒๔
 คุณสมบัติ ๑
 คุณใหญ่ ๑
 คุณ ๑
 คุณครอง ๑๐
 กุ ๔
 คุชวิท ๑
 เคน ๑
 เคยตัว ๒
 เกราะห้ ๕
 เกรื่อง ๑๑๗
 เกรื่องโซ ๕
 เกรื่องนินทา ๑
 เกรื่องประทับ ๑

กายสมุทร ๕
 กาย ๒
 กาว ๑
 ก้า ๓
 คำตอบ ๑
 คำนี้: ๒
 คำนั้น ๖
 คำสอน ๒
 คิก ๑๐๔
 คิมหันต์ ๒
 คิกคัก ๑
 คุณ ๕๔
 คุณกร ๓
 คุณแม่ ๑๑
 คุณวุฒิ ๒
 คุณหนู ๕
 คุณยัง ๒
 กุญ ๗
 คุครอง ๓
 คุณ ๑
 เค็ม ๓
 เคยเห็น ๓
 เกราะห้คี่ ๑
 เกรื่องจักร ๓
 เกรื่องโซไม้สอย ๓
 เกรื่องนุ่งหม ๒
 เกรื่องรอน ๓๔

เครื่องรับ	๑	เครื่องมือ	๙	เครื่องยนต์	๗
เครื่องหมาย	๑	เคล้า	๔	เคล้าคลึง	๑
เคล็ด	๕	เกลี่ยคลอ	๑	เกลื่อน	๔๑
เคลื่อนที่	๑๒	เกลื่อนไหว	๑	เกลือบแกง	๑
เกหา	๓	เค้าแมว	๒	เการพ	๑๐
เกาะ	๓	เกียง	๑๕	เกี้ยว	๕
เคื่อง	๓	เค้น	๔	เค้นเคื่อง	๑
แกม	๑	แคบ	๕	แคด เข็ม	๓
แกลลิปเปอร์	๕	แคะ	๕	โคจร	๔
โค้ง	๕	โคน	๑	โครง	๒
โครงการ	๑	โครงการะคุก	๑	โครงลวก	๑
โคลง	๑	โคลน	๕	โคร	๒๗
โครๆ	๔	โครตโคร	๑	โคลกลา	๑
อักษร พ.					
ซอง	๒	ฆ่า	๒๑	โชนา	๓
อักษร ง.					
งง	๕	งก	๑	งกงาม	๓
งบประมาณ	๕	งวง	๒	งวงงุน	๑
งวงเหงา	๑	งอ	๓	งอ	๑
งอก	๕	งอกงาม	๒	งอน	๑
งัก	๑	งา	๑	งาน	๑๔๕
งานฉลอง	๑	งานบ้าน	๑	งาม	๓๒๖
งาม	๑	งาย	๓๕	งายๆ	๓
งุ่ม	๓	งู	๓๑	งูกะปะ	๑
งูจงอาง	๕	งูทะเล	๑	งูพิษ	๑
งูแมวเซา	๕	งูสามเหลี่ยม	๑	งูเห่า	๓
งุย	๑	งา	๕	งาไม้	๑

เงาะ	๑	เงิน	๒๔	เงินก้นถุง	๖
เงียบ	๓	เงียบสงัก	๑	เงือก	๑
เงื่อนไซ	๔	แง	๑	แง	๑
แง้ม	๖	โง	๔	โง่เขลา	๑
โง่งเงา	๓				
อักษร จ.					
จง	๔๖	จงโคร่ง	๑	จก	๒๒
จกจอก	๑	จกจำ	๖	จกหมาย	๒
จกหมายเหตุ	๕	จคบาท	๑	จน	๑๓๒
จนกระทั่ง	๑	จนถึง	๒	จนบัดนี้	๑
จบ	๔	จม	๒	จมูก	๑๕
จมนมเพียรพิทักษ์	๑	จมนราชามาตย์	๑	จร	๔
จระเข้	๕	จรเข้		จรจรัล	๑
จรลี	๓	จริง	๑๕๔	จริงใจ	๑
จวิต	๒	จวนตัว	๑	จวบ	๑
จอ	๑	จONGกัน	๑	จอก	๔
จอกเรือ	๓	จอมทัพ	๑	จะ	๑๒๕๖
จะแจ้ง	๑	จะกันตรง	๑	จะหาว่า	๑
จัก	๓	จักจั่น	๒	จักตอง	๑
จักร	๔	จักรยาน	๑	จักรพรรดิ	๓
จักรวรรดิ	๑	จักขุ	๒	จังไร	๒
จิงหะ	๑	จัก	๒๔	จัดการ	๑
จักแจง	๑	จักสรว	๑	จัดบาท	๑
จักรัส	๒	จักทาล	๔	จัน	๑
จันทคาม	๑	จันทร	๓	จันทรคติ	๑
จัน	๕๕	จับกุม	๑	จับกุม	๑
จับเจ้า	๖	จาก	๓๕๐	จากไ	๑

จาง	๒
จาง	๔๑
จ่าย	๕
จาร์ก	๕
จำกัค	๑
ว่า เป็น	๑๔
จำนำ	๑
จำเป็น	๓
จำรูญ	๒
จำไว้	๑
จึงจก	๓
จิต	๒๓
จินตนา	๓
จัก	๑
จึง	๓๑๓
จุ	๔
จุม	๑๔
จุลศักราช	๑
จูบ	๕
เจกีย	๓
เจน	๑
เจ็บไขไ้ป่วย	๑
เจริญ	๔๓
เจ้า	๔๔
เจ้าคุณ	๕
เจ้าอยู่	๒
เจ้ายี่	๑

จางลง	๒
จ่าน	๒
จ่ายทรัพย์	๑
จามัลย์	๑
จาวาก	๑
จำนวน	๔๖
จำแนก	๑
จำพวก	๑๐
จำรูญศรี	๑
จำกัค	๓
จึงโจ	๑
จิตใจ	๕
จิบ	๑
จีน	๕
จึงปรุง	๑
จุก	๑๔
จุมน้ำ	๓
จูง	๒
เจก	๑
เจตจำนง	๑
เจนจัก	๑
เจรจา	๑
เจริญศรี	๑
เจ้ากรรม	๑
เจ้าจอม	๒
เจ้าพี่	๒
เจ้าสาม	๒๑

จ้าง	๔
จาม	๕
จารีต	๑
จำ	๓๒
จำไค	๑
จำนรรจา	๒
จำปา	๒
จำเพาะ	๑
จำลอง	๑
จัก	๒
จึงหล่น	๓
จิตา	๑
จิ้ม	๑
จึงรัง	๑
จัก	๓
จุก	๑๔
จุลทรรณ	๔
จุวิ	๕
เจ็ก	๒
เจตนา	๑
เจ็บ	๑๕
เจิม	๓
เจอ	๒
เจ้าของ	๕
เจ้านาย	๒
เจ้าพนักงาน	๓
เจ้าหน้าที	๑

เจ้าหนู	๒	เจ้าอาย	๒	เจาะ	๗
เจียน	๑	เจื้อ	๓	เจือปน	๑
แจ	๑	แจง	๑	แจ่ง	๓๑
แจม	๓	แจมแจง	๑	แจว	๓
แจว	๒	โจ้โจ้	๑	โจน	๒
โจม	๑	โจร	๗	โจม	๑
โจ	๑๔๑	โจเย็น	๑		
อักษร ฉ.					
ฉงน	๒	ฉนาก	๓	ฉลง	๑
ฉลาก	๒	ฉลาค	๑๔	ฉลาม	๑
ฉับ	๗	ฉวย	๑	ฉวก ฉวี่ยน	๑
ฉะนี้	๑	ฉะนั้น	๓๘	ฉัน	๔๔
ฉัญชาติ	๑	ฉันเพื่อน	๑	ฉาก	๕
ฉาน	๑	ฉาบ	๑	ฉาย	๔
ฉายไฟ	๒	ฉินหาย	๑	ฉีก	๑๓
ฉैया	๒	ฉุน	๒	ฉุก	๑
ฉะ	๑	ฉดย	๒	ฉะย	๕
ฉะเมย	๑	ฉะ	๑	ฉะพะอย่าง	๑
ฉะลิ้ม	๑	ฉะลี่ย	๑	ฉะลี่ยง	๒
ฉะยง	๑๕	ฉะยว	๑	ฉะ	๒
โฉนค	๑	โฉม	๕	โฉมงาม	๑
โฉมยง	๑	โฉด	๒	โฉน	๒
อักษร ช.					
ชก	๑	ชกชอย	๑	ชกเชย	๑
ชน	๓	ชณะ	๕	ชนาก	๒
ชนนี้	๒	ชนิก	๑๒๗	ชนบท	๔
ชนเชื้อ	๓	ชนา	๒	ชม	๒๔

ชมชึก	๓	ชมบุญ	๑	ชมพู่	๑
ชมพู่	๑	ชมาย	๑	ชรอย	๑
ชล	๗	ชลธาร	๑	ชลนัยน์	๕
ชล เนตร	๔	ชลบุรี	๑	ชลสินธุ์	๑
ชลดา	๒	ชลาลัย	๒	ชลธร	๒
ชโลม	๑	ชวน	๑๒	ชวา	๑
ชวนกัน	๑	ชวย	๒๐๕	ชวยกัน	๓
ชวยเหลือ	๑	ชอ	๒	ชอง	๒๒
ชองวาง	๓	ชอน	๔	ชอนหอย	๑
ชอบ	๕๗	ชอมกล	๓	ชอบใจ	๑
ชอมพอ	๑	ชอมแล้ว	๑	ชอลัก	๑
ชะ	๓	ชะงัก	๔	ชะแง้	๑
ชะโงก	๑	ชะปี่	๓	ชะนะปี่	๑
ชะค่า	๑	ชัก	๔	ชักช้า	๑
ชัก	๑๕	ชักวาล	๑	ชัก	๔
ชักเงิน	๒	ชักษา	๔	ชัก	๗
ชักชนะ	๔	ชัก	๑๒	ชัก	๕๖
ชักจั่ว	๑	ชักเชิง	๒	ชักเท้า	๓
ชักกรี่	๑	ชักโท	๑	ชักสูง	๑
ชัก	๒๕	ชักชนะ	๓	ชักช้า	๑
ชักกราว	๓	ชักโมง	๓๔	ชักแวบเดียว	๑
ชา	๒	ชา	๓๕	ชา	๑๔
ช่างสังเกตุ	๑	ช่าง	๒๔	ช่างพัง	๑
ชาญฉลาก	๑	ชาติ	๕๕	ชาติหน้า	๑
ชาติใหม่	๑	ชาน	๓	ชาม	๗
ชาย	๓๑	ชายโครง	๓	ชายธง	๑
ชายพัก	๑	ชายผ้าเหลือง	๒	ชายฝั่ง	๑

ชายฝั่งทะเล	๑	ชายหาก	๑	ชาลล์	๒
ชาว	๒๒	ชาวจีน	๑	ชาวนา	๑
ชาวบ้าน	๒	ชาวโรมัน	๑	ชาวไร่	๖
ชาวฮอลันดา	๑	ชำ	๑๔	ฉานาญ	๑๔
ชำระ	๑	ชำรุด	๑	ชำเลื่อง	๔
ชิงชัง	๑	ฉิค	๑๐	ฉิคกัน	๒
ฉิน	๔	ฉิน	๑๔	ชี	๔
ชี	๘	ชีซาก	๑	ชีแจง	๒
ชีพ	๓	ชีพวร	๑	ชีวัน	๒
ชีวา	๒	ชีวาคม	๓	ชีวิต	๔๓
ชีวี	๑	ชีน	๑	ชีน	๗
ชีนและ	๒	ชีนชม	๓	ชีนชมชั่ว	๑
ชีนจิต	๑	ชีนใจ	๓	ชีนยาน	๓
ชีอ	๗๑	ชีอเสียง	๑๑	ชุก	๑
ชุกชุม	๒	ชูป	๓	ชูปราย	๑
ชุม	๓	ชุม	๓	ชุมชน	๑
ชุนจีน	๕	ชุนนม	๔	ชุนนมชน	๔๓
ชุนน้ำ	๑	ชูลี	๒	ชูลม	๑
ชู	๖	ชูลีฟ	๗	เช็ก	๑๔
เชน	๒๔๔	เชนกัน	๔	เชนเคียว	๕
เชนเคียวกับ	๑	เชนนี้	๒	เชนนั้น	๖
เชนนั้นรี	๑	เชนไร	๑	เชยชม	๓
เชษฐา	๔	เช้า	๒๔	เช้าขึ้น	๑
เชิง	๔	เชิงเขา	๑	เชิงชั้น	๒
เชิญ	๗	เชิกฐ	๖	เชิกหน้าฐตา	๑
เชียว	๑๕	เชียวชาญ	๔	เชือ	๑๖
เชือ	๒๒	เชือก	๓๑	เชื่อง	๓

เชื้อถือ	๒	เชื้อพัง	๒	เชื้อโรก	๕๕
เชื่อม	๑	เชื่อมกัน	๑	เชื่อว่า	๑
แซ	๑๕	แซน้ำ	๑	แซมซอย	๑
แซดง	๓	แซก	๑	โซย	๑
ไว	๒๕	ไว	๔๖๑	โซกันเอง	๑
ไวยี่ว่า	๑	ไวยไทย	๑	โซได้	๒
ไวยน้ำหอม	๑	ไวยมิตรแท้	๑	โซใหม่	๔
ไวยโย	๒				
อักษร พ.					
ชน	๒	ชน	๕	ชนเขา	๒
ชนวน	๑	ชน	๒	ชนก	๓
ชนกชน	๑	ชนกชนก	๑	ชนง	๔
ชน	๑	ชนอมแซม	๑๓	ชนก	๘
ชนกาม	๑	ชนก้า	๑	ชน	๓
ชน	๓	ชนชน	๒	ชนก	๘
ชน	๒	ชนชน	๑	ชนซึ่ง	๑
ชน	๒๓	ชนวีกอน	๑	ชนวารี	๓
ชน	๑๒	ชนก้า	๑	จิ	๒
ชี	๕	ชีก	๓	ชีด	๑
ชีเมนต์	๑	ชีง	๒๖๕	ชีงกันและกัน	๔
ชีม	๒๓	ชีอ	๑๓	ชีอัสคัย	๑
ชุกรวน	๒	ชุง	๑	ชุนธิบ	๑
เช	๑	เชิงแซ	๑	เชฆาน	๑
เชนทีเกรก	๑๖	เชนทีเมตร	๓๖	เชรม	๓
เข้าชี	๕	แรงแซ	๑	แซของ	๑
แซม	๒	โซ	๑	โซคาใบคาร์บอเนต	๑
โซ	๑	โซ	๓	โซ	๑

อักษร ญ.

ญาติ ๗ ญาติกา ๑ ญาติมิตร ๑

ญาติวงศ์ ๑

อักษร ณ.

ญาติ ๑

อักษร ฐ.

ฐาน ๒๗ ฐานะ ๖๘ ฐานันดรศักดิ์ ๑

อักษร ฑ.

ฑูต ๓

อักษร ฒ.

ฒา ๗

อักษร ณ.

ณ ๑๖

อักษร ค.

คง ๒ คงคาณ ๒ คงเคย ๑

คันฉั่ง ๑ คนกรี่ ๑๒ คม ๓

กรุณ ๒ กรุณิ ๒ คง ๓๒

คงจันทร์ ๓๒ คงใจ ๑ คงเกี่ยว ๑

คงแ ๑ คงนี้ ๑ คงไฟ ๑

คงอาทิตย์ ๒๗ ควน ๑ ๓ ควย ๓๓๕

ควยกัน ๗ คอก ๕๕ คอกไม้ ๗

คอกหรือ ๑ คอกเห็ด ๑ คอง ๑

คอน ๓ คอย ๑ กัก ๑

กั ๑๐๑ กั ๒ กั ๓

กักล่าว ๓ กัชัก ๑ กัที่ ๒

กันั้น ๑๓ กันี้ ๔ กัเคิม ๑

กันี้ ๒ กั ๑ คัคแปลง ๔

คัณ	๕๑	คัณ	๓	คัม	๕
คา	๙	คาง	๓	คางทับทิม	๑
การ	๑๘	การเกราะห	๔	การเนญจน	๑
การพฤษปศิ		การพฤษ	๑	การพฤษโต	๑
การยูเรนัส	๑	การศุกร	๑	การเสาร์	๑
การอังคาร	๑	การ	๕	คาน	๔๙
คานละ	๑	คานกว้าง	๖	คานขนาน	๑๖
คานขนาน	๑๖	คานทอง	๑	คานไม้เท้า	๘
คานเกราะธุรกิจ	๑	คานหนึ่ง	๑	คานหลัง	๑
คานอื่น	๑	คาบ	๖	คาม	๑
คาบ	๑	คายน	๖	การรา	๑
คาลคิน	๑	คานคิน	๑	กำ	๒๘
ค่าน้ำ	๓	ค่านิน	๘	กำรง	๑๖
กำรงชีวิต	๑	กำรัส	๓	กำริ	๓
คิฉัน	๑๓	กิน	๖๑	คิน	๑
กินแทน	๒	กินทราย	๖	คินสอ	๑๔
คิบบ	๓	คี	๑๘๕	คิกระไร	๑
คีเกคือ	๑	คิกวา	๓	คิขึ้น	๒
คิจริง	๒	คิจใจ	๖	คิก	๖
คี.คี.ที.	๑	คินัก	๑	คิพอ	๑
คีแล้ว	๒	คิก	๓	คิงคุด	๒๒
คิม	๓๔	คิกกาน	๑	คิอคิง	๖
คิ	๑	คูน	๑	คุมฯ	๑
คิรศย	๑	คิ	๑๙๘	คิจะ	๑
คิ	๑๕	คิฉิม	๑	คิประหนึ่ง	๑
คิ	๑	คิเลน	๑	คิแด	๑
คิเหมือน	๑	คิอ้าง	๑	คิ	๓๘

เล็กชาย	๑	เด็กธนูสาว	๑	เกช	๖
เคชะ	๒	เคชะสามาไซโย	๖	เค็ก	๖
เครจฉาน	๖	เกา	๔	เกน	๑๔
เก็น	๖	เกินทาง	๑๖	เกิม	๓๓
เคียคฉันท	๑	เคี้ยว	๒๘	เคี้ยว	๑
เคี้ยวนี้	๓	เคือก	๖๑	เคือกร้อน	๔
เคื่อน	๒๗	เคื่อนเกา	๑	แก	๑๖
แดง	๑๘	แคค	๓๐	แดน	๑๑
โคง	๑	โคก	๖	โคน	๑
โคย	๒๑๐	โคยมาก	๒	โดยสาร	๑๖
โก	๑๐๓	โคๆ	๑	ไค	๑๖๔๕
ไคแก	๖๑	ไคขาว	๑	ไคสุสม	๑
ไคจังหวะ	๑	ไคจีน	๑	ไคกี	๒
ไคโนเสาร์	๔	ไคเป็น	๑	ไคอิน	๒๔
ไครับ	๖	ไคลาภ	๑	ไควา	๑
ไคสติ	๑	ไคเห็น	๖	ไคใหม่	๑
อักษร ท.					
ตก	๗๕	ตกใจ	๓	ตกแดง	๑
ตกหูกชไคยาก	๑	ตกฉง	๔	ตง	๑
ทน	๔๖	ทน	๘๖	ทนขาว	๑
ตันชิงโกนา	๑	ตันตระกูล	๑	ตันไท	๗
ตันปาน	๑	ตันฝ่าย	๑	ตันพีช	๒
ตันเพิน	๔	ตันไม้	๖๑	ตันยางพารา	๑
ตันระยอม	๑	ตันหน	๒	ตันเห็ด	๑
ตบ	๑	ตม	๓	ตม	๑๔
ตรง	๗๗	ตรงกลาง	๑	ตรงกันข้าม	๑
ตรงจุค	๑	ตรม	๑	ตรงจ	๑๔

ตรวจใช้	๑	ตรวจตรา	๑	ครอง	๒
ครอบ	๓	ตระกุก	๓	ตระกุกไทย	๒
ตระเตรียมไว้	๑	ทรีด	๒	ตรา	๒
ตราครุฑ	๑	ตราครุฑ	๒	ทรี	๒
ทรีพุท	๒	ทรีกครอง	๕	ตลก	๔
ตลก	๒๓	ตลกจน	๑	ตลกมา	๑
ตลก	๒	ตลก	๒	ดวง	๓๕
ทวิ	๓	ตอ	๒๐๒	ตอกัน	๑
ตอจาก	๑	ตอเต็ม	๑	ตอไป	๑๓
ตอไปนี้	๑	ตอมา	๓	ตอสู	๑
ตอก	๓	ตอง	๓๒๕	ตองกัน	๑
ตองการ	๒๕	ตอน	๓๕	ตอน	๑
ตอนกลาง	๑	ตอนปลาย	๑	ตอนเย็น	๒
ตอบ	๓๒	ตอบแทน	๑	ตอบรับ	๓
ตอม	๒	ตวย	๒	ตอยศิริก	๒
ตอว์บีโล	๓	ตะกรุม	๑	ตะกอน	๕
ตระกุก	๑	ตะเกียง	๒	ตะโกน	๒
ตะขาบ	๑	ตะแคง	๑	ตะครุบ	๒
ตะไคร	๔	ตะไคร่น้ำ	๑	ตะนาวศรี	๑
ตะบอย	๑	ตะปู	๕	ตะพาย	๒
ตะโพน	๑	ตะโก	๓	ตะวีเหล็ก	๑
ตะรุณี	๓	ตะวัน	๑	ตะวันตก	๒
ตะวันตกเฉียงใต้	๑	ตะวันออก	๕	ตัก	๑๓
ตักเตือน	๓	ตักน้ำ	๑	ตักบาตร	๓
ตัก	๒๔	ตักใจ	๑	ตักฉาก	๒
ตักเต	๑๓	ตักไฟ	๑	ตักไ้	๓
ตักอยู่	๑	ตัก	๒๔	ตักใจ	๑

ชักฉิน	๓	คัน	๑	ขับ	๘
ชัก	๒๓๕	ชักกลาง	๖	ชักกินมด	๑
ชักกน	๑	ชักเจ้าขาว	๑	ชักฉิน	๑
ชักคี	๑	ชักเดียวกัน	๒	ชักคน	๑
ชักคนปากเปิด	๑	ชักแทน	๑	ชักผู้	๒
ชักมา	๑	ชักเมีย	๘	ชักเรา	๓
ชักเลข	๑	ชักหนึ่ง	๑	ชักอย่าง	๑๖
ชักเอง	๓	กา	๕๗	คาขอ	๒
กาปี	๑	กาเปล่า	๘	คาโปน	๑
การาง	๕๗	การางกิไลเมตร	๒	การางมิลลิเมตร	๑
การางเมตร	๓	การางไมล์	๑	การางวา	๘
คาถา	๘	คาถาผ้า	๑	ค้าง	๑๗
ค้างๆ	๑๑๘	ค้างกัน	๗	ค้างชนิด	๖
ค้างประเทศ	๒	ค้างหาก	๓	ค่าน	๖
ค้างทาน	๘	คาม	๒๖๖	ตามใจ	๒
ตามตัว	๒	คามที่	๑	ตามปกติ	๑
ตามรอย	๖	ตามรูป	๑	ตามลำพัง	๑
กาย	๓๖	กำ	๕	กำ	๒๕
กานาน	๒	กำบล	๑๒	กำแย	๑
กำรา	๒	กำรวจ	๑๐	กำสิ่ง	๘
กำหนัก	๑	กำแห่ง	๑๑	คิ	๒
คิฉิน	๑	คิง	๑	คิก	๑๑๒
คิกกัน	๑	คิกกับ	๑	คิกใจ	๒
คิกขอ	๓	คิกตาม	๑	คิกผู้หญิง	๑
คิกไฟ	๑	คิ	๑๖	คิคำ	๒
คีน	๓	คีนเหยี่ยว	๑	คิบ	๑
คิก	๘	คิง	๓	คิงเกรียค	๒

คิงคัง	๖	คีน	๒๒	คีน	๕
คีนตัว	๑	คีนเค้น	๖	คูกแก	๑
คูกตา	๒	คูน	๓	คุม	๔
คูลกิตย	๑	คูละกิตย	๑	คูลาการ	๔
คุหรัคคุเหว	๑	คูล	๓	คูลเย็น	๑
เค็ง	๑๒	เคน	๔	เค้นท์	๒
เค็ม	๔๖	เค็มใจ	๒	เค็มที่	๔
เค็มเปี่ยม	๑	เคา	๔	เคา	๔
เคากระ	๑	เคาไฟ	๑	เคินใหญ่	๑
เคิม	๑๒	เคินน้ำ	๓	เคียบม	๔
เคียบมการ	๑	เคียง	๑	เคียน	๔
เคื่อน	๒	เค	๓๔	เคเคิม	๑
เคไว	๑	เคละ	๒๖	เคว	๑
เคไหนด	๑	เคหลัง	๑	เคหัวที่	๑
เคก	๑๕	เคกต่าง	๑๓	เคง	๑
เคง	๑๔	เคงงาน	๒	เคงคัง	๑๓
เคน	๑	เครวง	๑	เคะ	๕
โค	๓๕	โคขึ้น	๒	โคคอบ	๑
โคะ	๑๓	โคะหมังสือ	๑	โค	๓๖
โคกิน	๒	โค	๒	โค	๔
โค	๑	โคตาม	๔	โคร	๔
โครตรง	๒	โครมาส	๑		

อักษร ด.

ด้นัก	๑	ถนน	๒๕	ถนนอม	๘
ดล่ำ	๑	ดาง	๑	ดำน	๑
ดำนถี่	๑	ด้วย	๑๕	ด้วยแก้ว	๓
ดวาย	๔	ดวิล	๘	ดอค	๓
ดอคดอน	๑	ดอน	๒	ดอย	๔
ดอย	๔	ดอย	๖	ดอยคำ	๕
ดอยที่	๑	ดอยที่ดอยปราครัย	๑	ถึง	๓๔
ถึงทวง	๑	ดัก	๒	ดักไป	๑
ด้ว	๑	ดำ	๒๔๑	दान	๔
दानหิน	๒	ดาม	๓๗	ดามคำคอบคำ	๑
ดาย	๒๔	ดายเท	๑	ดำ	๑๖
ดิ่น	๔	ด้วน	๖	ดืบ	๒
ถึง	๑๖๓	ถึงคราว	๑	ถึงแม่	๓
ถึงแม่ว่า	๘	ดื้อ	๓๔	ดื้อไสย	๑
ดุง	๑๖	ดู	๓	ดู	๑๐๖
ดูคค	๑	ดูใจ	๒	ดูคคอง	๓
ดูกรักเรา	๑	เดอะ	๕	เด็ค	๖
เดียง	๑	เดื่อน	๘	แถบ	๘
แถบนี้	๕	แถบลง	๗	แถว	๖
โดม	๑	ไดนา	๒	ไดล	๑

อักษร ท.

ทคน้ำ	๑	ทลอง	๑๒๔	ทน	๕
ทนาย	๑	ทบทวน	๘	ทบวง	๕
ทแยง	๑	ทแยงมุม	๗	ทรง	๘๘
ทรงกลม	๑	ทรงกระบอก	๒	ทรวัว	๑
ทรวง	๕	ทรวคทรง	๔	ทรวัย	๒๐

ทรัพย์สิน	๔	ทรัพย์สินสมบัติ	๑	ทรัพย์สิน	๒
ทราบ	๑	ทราบ	๕๖	ทราบว่า	๑
ทราบ	๑๖	ทราบ	๕	ทราบ	๑
ทวน	๔	ทวน	๓	ทวนหน้า	๒
ทวิ	๒	ทวิ	๑	ทวน	๓๐
ทอ	๒	ทอ	๑๕	ทอ	๒๐
ทอง	๓๕	ทองคำ	๔	ทองคำขาว	๒
ทองถิ่น	๒๐	ทองที่	๑๐	ทองเขียว	๔
ทองฟ้า	๕	ทองเหลือง	๓	ทองคำ	๔
ทองคำ	๒	ทองคำ	๑	ทองคำเนตร	๓
ทองคำ	๑	ทองคำ	๑	ทองคำ	๒
ทองคำ	๒	ทองคำ	๔	ทองคำ	๔
ทองคำ	๑	ทองคำ	๒	ทองคำ	๔
ทองคำ	๔๐	ทองคำ	๑	ทองคำ	๓
ทองคำ	๓	ทองคำ	๑	ทองคำ	๑๖๕
ทองคำ	๑	ทองคำ	๒	ทองคำ	๒
ทองคำ	๑๕	ทองคำ	๒	ทองคำ	๑๐
ทองคำ	๑	ทองคำ	๒	ทองคำ	๓
ทองคำ	๑	ทองคำ	๑๓	ทองคำ	๑
ทองคำ	๑	ทองคำ	๒	ทองคำ	๑
ทองคำ	๑	ทองคำ	๕	ทองคำ	๔๔
ทองคำ	๑	ทองคำ	๓๑	ทองคำ	๒
ทองคำ	๑	ทองคำ	๓๑๐	ทองคำ	๑
ทองคำ	๑	ทองคำ	๑	ทองคำ	๑
ทองคำ	๕	ทองคำ	๓	ทองคำ	๕๖
ทองคำ	๑	ทองคำ	๑	ทองคำ	๑
ทองคำ	๑	ทองคำ	๔	ทองคำ	๑

ท้าย	๑	ท้ายเรือ	๑	ทารุณ	๓
ท้าว	๖	ท่ำ	๕๖๓	ท่าการหลดง	๑
ท่าขวัญ	๑	ท่าครัว	๑	ท่างาน	๔
ท่าควย	๓	ท่าไค้	๑	ท่าท่า	๑
ท่าแห่ง	๑	ท่านม	๒	ท่านอง	๑๖
ท่านอง เคียวกัน	๑	ท่านา	๑	ท่านาย	๑
ท่านู	๕	ท่านุก	๒	ท่าบาย	๑
ท่าบุญ	๔	ท่าไม	๒๕	ท่าลาย	๑๔
ท่าไว้	๑	ท่าให้	๔๔	ท่าอันทราย	๑
ทึง	๕	ทึงเจอร์โอโอถิ่น	๑	ทึงไว้	๔
ทิเบต	๑	ทิพากร	๒	ทิม	๒
ทิว	๕	ทิวไม้	๑	ทิวภูเขา	๕
ทิศ	๒	ทิศตะวันตก	๑	ทิศใต้	๑
ทิศทาง	๑	ทิศปาโมกข์	๑	ทิศเหนือ	๑
ที่	๒	ที่	๒๖๗๕	ที่ค้างคัง	๑
ที่คิด	๑	ที่ศรี	๑	ที่กงาม	๑
ที่จะ	๑	ที่กิน	๑๓	ที่คี่	๑
ที่เคียว	๔	ที่ตากอากาศ	๑	ที่คัง	๑
ที่ท่า	๑	ที่เที่ยวเตร่	๑	ที่นั้น	๑
ที่นั้น	๑	ที่นี้	๑	ที่เป็น	๑
ที่แปลงนี้	๑	ที่แปลงใหญ่	๑	ที่มีชื่อ	๑
ที่ราบคำ	๑	ที่แรก	๑	ที่ล่น้อย	๑
ที่ลาก	๑	ที่วัด	๑	ที่ว่า	๑
ที่ว่าง	๑	ที่สนาม	๑	ที่สุด	๕
ที่หา	๑	ที่หนึ่ง	๑	ที่ไหน	๑
ที่บ	๑	ทุก	๑๖๓	ทุกข	๒
ทุกขยาก	๑	ทุกคน	๑	ทุกงาน	๑

ทุกที่	๓	ทุกๆ	๒	ทุกฝ่าย	๑
ทุกวัน	๑	ทุกสิ่ง	๒	ทุกหนทุกแห่ง	๕
ทุกอย่าง	๔	ทุก	๔	ทุกกว้าง	๑
ทุกถม	๑	ทุก	๑	ทุก	๑
ทุกทรัพย์สิน	๑	ทุก	๔	ทุกรชน	๑
ทุเรียน	๑	ทุเลา	๓	ทุ	๑
ทุทานทุ	๓	ทุหัว	๓	ทุ	๔
ทุลกระหม่อม	๔	ทุ	๒๖	ทุ	๒
เทพ	๒	เทพอมสม	๑	เทพดา	๓
เทพราช	๑	เทพ	๒	เทพัญ	๒
เทพา	๑	เทพ	๑	เทพกาล	๑
เทพบาล	๓	เทพา	๒	เทพา	๓๓
เท้า	๒๓	เท้ากัน	๒๑	เท้ากับ	๑๔
เท้าที่	๑	เท้ากัน	๓	เท้าเทียม	๑
เท่านั้น	๒๔	เท้านี้	๑	เท้าไร	๑๐
เทิด	๒	เทิดทูน	๑	เทิดอกเขา	๑
เที่ยง	๕	เที่ยงตรง	๑	เที่ยงธรรม	๑
เทียม	๕	เทียมไซ	๑	เทียม	๓
เทียมทา	๒	เทียม	๔	เทียมทัน	๑
เทียมว	๒๕	แท	๒	แทจริง	๓
แท่ง	๑	แท่ง	๑	แท่ง	๑
แท่น	๒๑	แท่น	๑๐	แท่นที่	๑
แทบ	๕	แทบทั้งสิ้น	๑	แทรก	๒
โทมัส	๑	โทรทัศน์	๓	โทรม	๑
โทรเลข	๑	โทร	๒๔	โทรชะ	๑
โธษา	๓	โธโส	๔	โธ	๒
โทยักษ์	๓	โทย	๕๓	โทร	๒

อักษร ธ.

ชนบัตร	๑	ชนาคารอมสิน	๒	ชน	๘
ชวสี	๑	ชวรม	๒	ชวรมชาติ	๒๐
ชวรมคำ	๑๔	ชวรมณู	๑	ชวรมเนียม	๑
ชันวาคม	๑	ชัยรอยค	๑	ชาร	๑
ชารเกษม	๑	ชารว	๒	ชาตุ	๑
ชาสี	๓	ชิตา	๑	ชระ	๗
เชอ	๑๐๖	ชาร์งค	๒		

อักษร น.

นก	๒๒	นกกรอก	๑	นกกระจอก	๒
นกกระจอกเทศ	๑	นกกระจิบ	๒	นกกระถั่ว	๑
นกกระทา	๑	นกกาขเณ	๑	นกแก้ว	๘
นกขุนทอง	๑	นกเขา	๑	นกเคาแมว	๓
นกคุเหว่า	๑	นกนางนวล	๑	นกนางแอ่น	๑
นกปากห่าง	๑	นกเป็ดน้ำ	๑	นกเพนกวิ้น	๒
นกยาง	๒	นกยูง	๑	นกแร้ง	๑
นกอีมู	๑	นกเอี้ยง	๒	นกฮัมมิง	๒
นกยูง	๑	นคร	๘	นครลอนดอน	๑
นครกวีธรรมราช	๑	นครหลวง	๑	นครา	๗
นงลักษณ์	๒	นบ	๒	นบอบ	๓
นพคุณ	๑	นม	๒	นมเนย	๑
นมสด	๑	นโยบาย	๓	นรางกูโรวาท	๓
นราธิวาส	๒	นฤปที	๒	นวด	๓
นวลละออง	๑	นกก	๒๘	นอกจาก	๑๐
นอกจากนี้	๓	นอกประเทศ	๑	นอง	๒
นอง	๘๘	นอน	๘๗	นอนเหยียค	๑
นอนนอม	๘	น้อย	๓๘	น้อยเข้า	๑

น้อยหน้า	๑	นะ	๕	นะ	๑
นะโม	๖	นัก	๔๕	นักคิด	๒
นักการศาสตร์	๑	นักบวช	๑	นักประดิษฐ์	๑
นักปราชญ์	๘	นักเรียน	๗๖	นักเลง	๒
นักวิทยาศาสตร์	๒	นักหนา	๒	นั่ง	๕๔
นั่งนิ่ง	๑	นัก	๒	นั่น	๑๘
นั้น	๒๓๑	นั้นๆ	๑	นั่นแหละ	๑
นั่นเอง	๒๔	นับ	๔	นับได้	๑
นับว่า	๓	นัย	๒	นัยยะ	๑
นัยนา	๔	นา	๔	น่า	๓
น่า	๑๔	น่ากลัว	๑	น่าเกลียด	๑
นายหน้า	๑	นาง	๒๘	นางงาม	๑
นางพยาบาล	๑	นางสาว	๑	นางชม	๑
นางงาม	๑	นาที่	๑๑	นาน	๘๐
นานา	๑	นานแล้ว	๑	นาม	๔
นามวงศ์	๑	นาย	๓๔	นายกรัฐมนตรี	๒
นายพล	๕	นายแพทย์	๑	นายเรือเอก	๒
นายอำเภอ	๔	นารำคาญ	๑	นาวา	๓
นาฬิกา	๑	น้ำ	๗	น้ำ	๘ ๖
น้ำเกลือ	๑	น้ำขาว	๑	น้ำขึ้น	๑
น้ำแข็ง	๑๘	น้ำค้าง	๔	น้ำเค็ม	๑
น้ำโคลน	๑	น้ำเงิน	๔	น้ำชา	๑
น้ำเชื้อ	๒	น้ำก็	๒	น้ำคั้น	๑
น้ำเคือก	๓	น้ำตก	๔	น้ำตา	๔
น้ำตาล	๑	น้ำนม	๑	น้ำปลา	๑
น้ำเปล่า	๑	น้ำฝน	๑๓	น้ำพริก	๑
น้ำพุ	๔	น้ำมัน	๔	น้ำมันก๊าก	๑

น้ำมันผลไม้	๑	น้ำขมิ้นยูกาลิปตัส	๑	น้ำมูก	๒
น้ำเย็น	๑	น้ำรอน	๓	น้ำลง	๒
น้ำลาย	๑	น้ำส้ม	๑	น้ำหนัก	๑๘
น้ำหนา	๑	น้ำหนา	๑	น้ำเหลือง	๑
น้ำหวาน	๑	น้ำอุน	๑	นิกร	๑
นิกรม	๒	นิคม	๑	นึ่ง	๒๑
นึ่งๆ	๓	นึ่งน้ำล็ก	๑	นึ่งแน่น	๔
นึ่งพัง	๑	นิจ	๒	นิจจา	๑
นิก	๒	นิตย	๑	นิกิบัญญัติ	๔
นิทรา	๕	นิทาน	๑	นินทา	๑
นิพนธ์	๒	นิม	๑	นิมนวล	๑
นิมิต	๓	นิยม	๑๘	นิรันดร์	๑
นิราศ	๒	นิล	๑	นิว	๑
นิวโคเมน	๓	นิวซี	๒	นิเวก้น	๓
นิตย	๒	นี	๑๓	นี	๑๒๕
นีติ	๑	นีแนะ	๑	นีแหละ	๑
นีเอง	๑	นิก	๒๓	นิกถึง	๔
นิกว่า	๓	นุง	๑	นุงผ้า	๑
นุสนธิ์	๓	นุน	๑	เนตร	๑
เนเทอร์แลนด์	๑	เนน	๑๓	เนยแข็ง	๑
เนรคุณ	๑	เนา	๒	เนาเปื่อย	๑
เนาวรัตน์	๒	เนิน	๓	เนิน	๔
เนินสูง	๑	เนื้อ	๓๑	เนื้อความ	๑
เนื้อเดียวกัน	๒	เนื้อตัว	๑	เนื้อที่	๒๓
เนื้อไม้	๑	เนื้อเยื่อ	๑	เนือย	๑
เนือง	๑	เนืองๆ	๑	เนือง	๓
เนืองจาก	๓	แน	๑๔	แนแท้	๑

แนบ	๑	แนบน้อย	๑	แนบ	๑๓
แนบมาก	๑	แนบหนา	๓	แนบ	๒
แนบเนียน	๑	แนว	๔๑	แนว	๓
แนวนั้น	๑	แนะ	๕	แนะ	๕
แนวน้ำ	๕	โน้น	๕	โน้มนั่ง	๑
ใน	๑๑๕๔	ในกรุง	๑	ในคืน	๑
ในที่	๒	ในหัว	๑	ในที่สด	๒
ในนี้	๑	ในน้ำ	๑	ในยามว่าง	๑
ในเรือน	๑	ในวันนั้น	๑	ในเวลา	๑
ไนโตรเจน	๒				
อักษร บ.					
บก	๓	บกพร่อง	๑	บงการ	๑
บง	๑	บก	๓	บท	๓๕
บทจร	๒	บทศรี	๒	บท	๑๖๔
บน	๒	บนกระดาน	๔	บนหัว	๑
บนเตา	๑	บนโต๊ะ	๑	บนบก	๕
บนหิ้ง	๑	บน	๑	บนอับบนรา	๑
บนอับเหนือ	๑	บรม	๒	บรรจบ	๑
บรรจุ	๑๕	บรรดา	๕	บรรทุก	๕
บรรเทา	๒	บรรพ	๑	บรรพบุรุษ	๒
บรรยากาต	๑	บรรยาย	๒	บรรลัษ	๑
บรรลัษลาภ	๑	บรรลู่	๒	บรรเลง	๒
บรรหาร	๑	บริไล	๑	บริการ	๒
บริจาค	๓	บริบูรณ์	๕	บริโภค	๑
บริวาร	๔	บริเวณ	๑๖	บริษัท	๒
บริสุทธิ	๑๖	บริสุทธิผู้ครอง	๑	บริหาร	๑๖
บวงสรวง	๑	บวช	๕	บวชเรียน	๕

นาชลูก	๑	บ้าน	๒	นาม	๑
บวร	๑	บอ	๘๕	นอ	๘๐
นอกเล็ก	๑	นอกวา	๒	นอกไว้	๘
บอด	๑	บอน	๑	บอนท่าลาย	๒
บอนจูน	๕๐	บอนชำ	๑	บอย	๑
บอสูบ	๑	บักเตวี	๓๐	บัง	๓
บังเกิด	๒	บังกับ	๑๑	บังคม	๑๑
บังควร	๑	บังอาจ	๑	บังเอิญ	๑
บังสุชา	๑๐	บังคี	๑	บังฉู้	๘
บังศิลา	๒	บังนี้	๕	บังกร	๒
บังกาล	๔	บังไค	๕	บังทัก	๑
บังเหิง	๓	บังลังก์	๒	บัง	๒
บัง	๕	บัง	๔	บัง	๓
บาง	๑๑๐	บางๆ	๑	บาง	๑
บาง	๘๕	บางคน	๕	บางกิน	๑
บางคราว	๑	บางครั้ง	๑	บางชนิด	๒
บางเกื่อน	๒	บางตัว	๒	บางที่	๒๕
บางที่	๘	บางพวก	๘๑	บางส่วน	๔
บางหี	๒	บางแหง	๔	บางอย่าง	๘๗
บาง	๑	บางเจ็บ	๕	บาง	๕
บางะ	๒	บางา	๕	บางบงส์	๒
บาง	๓๓	บ้าน	๑๔	บ้านเกิดเมืองนอน	๑
บ้านกอน	๑	บ้านนา	๒	บ้านเรือน	๑
บ้านไ้	๑	บ้าน	๔	บ้านกรรม	๒
บาย	๑๔	บายคู	๑	บายเดี่ยว	๑
บายเพ็ญ	๕	บายรุ่ง	๑	บาย	๑๔
บิดา	๓๗	บิดวงศ์	๑	บิดาราย	๒

บิณฑุเรศ	๑-๑	บิน	๑๕	บินได้	๑
บี	๑	บิน	๑	บิน	๕
บีบเข้า	๑	บิง	๘	บุ	๒
บุก	๓	บุคลิก	๑	บุคค	๖
บุญ	๖	บุญศรี	๑	บุตร	๒๕
บุตรี	๑	บุญนี้	๑	บุปผา	๒๕
บุพเพสันนิวาส	๑	บุรินทร์	๒	บุรี	๒
บุรีรักษ์	๑	บุรุษ	๑	บุตรี	๕
บุชา	๖	บุค	๑	บุคเนา	๑
บุรพา	๑	เบ็ดเตล็ด	๑	เบา	๑๕
เบากว่า	๑	เบิก	๒	เบิกบาน	๑
เบิกนุก	๑	เบีย	๑	เบียก	๒
เบียน	๒	เบียร์	๑	เื่อ	๓
เบื้องกัน	๕	เบื้องบน	๑	เบื้องบรรพ	๑
เปื้อน	๑	แบ	๘	แบก	๑
แบ่ง	๒๗	แบ่งกัน	๒	แบ่งออก	๒
แบะฉิลา	๒	แบตเตอร์	๒	แบน	๑๐
แบบ	๑๖	แบบกอนัก	๑	แบบเก่า	๑
แบบที่หนึ่ง	๑	แบบไทย	๑	แบบแผน	๖
แบบฝรั่งมังค่า	๑	โบก	๒	โบราณ	๘๐
โบราณกาล	๑	โบสถ์	๒๑	ใบ	๕๙
ใบพัด	๑๒	ใบเฟิน	๔	ใบไม้	๒
ใบใหญ่	๔	ใบหนึ่ง	๕		
อักษร ป.					
ปก	๑	ปกครอง	๑	ปกคลุม	๑
ปกติ	๒	ปกฉีก	๒	ปฏิภูม	๑
ปฏิญาณ	๑	ปฏิบัติ	๒	ปฏิเส	๑

ประชุม	๕๐	ประชุมพยาบาล	๑	ปล	๓
ปน	๓๘	ปนอยุ่	๒	ปมค้อย	๑
ปรกติ	๑๑	ปรมาภิไธย	๑	ปรอท	๒
ประกอบ	๒๓	ประกอบทั้ง	๑	ประกัน	๑
ประกาย	๒	ประการ	๒๕	ประกาศ	๘
ประคอง	๑๒	ประจัญ	๑	ประจวบเหมาะ	๑
ประจักษ์	๔	ประจำ	๕๕	ประชาชน	๕๕
ประชาธิปไตย	๔	ประธาร ฆฎ	๑	ประณก	๒
ประณีต	๑	ประกัน	๑๖	ประกันประดา	๒
ประคิษฐ์	๒๕	ประเคียว	๔	ประคู	๑๒
ประณม	๔	ประทั้ง	๑	ประทับ	๑๕
ประทาน	๔	ประเทก	๑๑๓	ประเทศไทย	๑๓
ประเทกพิลปินส์	๑	ประเทกราช	๑	ประเทอิคาลี	๑
ประทุม	๑	ประธาน	๓	ประณม	๑
ประณมมือ	๒	ประปราย	๒	ประปา	๔
ประพฤติ	๙	ประพันธ์	๑	ประเพ็	๑๓
ประไพพัคตร์	๑	ประเภท	๘๒	ประมง	๑
ประมวล	๑	ประมาณ	๘๘	ประมาท	๒
ประมุข	๒	ประบูร	๑	ประโยชน์	๕๘
ประารณนา	๑	ประโลม	๑๔	ประวิง	๓
ประวัติ	๑	ประวัติกาศคร	๕	ปราศรัย	๒
ประสงก	๔	ประสมการณ	๔	ประสพ	๓
ประสม	๙	ประสาท	๓	ประสาน	๒
ประสิทธิ์	๓	ประสูติ	๑	ประเสริฐ	๔
ประหนึ่งว่า	๑	ประหยัด	๙	ประหลาด	๑๕
ประดาร์	๒	ประักหักพัง	๒	ปรับ	๑
ปรับปรุง	๑	ปรากฏ	๑๒	ปรากฏ	๓

ปรำงัก	๑	ปรำณ	๑	ปรำคเปรี้ง	๑
ปรำบ	๑	ปรำบปรำม	๓	ปรำย	๑
ปรำรณำ	๕	ปรำรณัก	1	ปรำศจำก	๑๐
ปรำศรีย ✓	๒	ปรำสำท	๑๕	ปรำซึม	๕
ปรำญญำ	๓	ปรำนั	๑	ปรำศนำ	๓
ปรำมำณ	๑	ปรำมำตร	๓๘	ปรำฐำ	๒
ปรำคำ	๑	ปรำค้ำเปรม	๕	ปรำกษำ	๒๐
ปรำง	๗	ปลง	๒	ปลงใจ	๑
ปลก	๑	ปลกปลง	๑	ปลวก	๑
ปลอง	๕	ปลอก	๑	ปลอกกัย	๒๓
ปลอบ	๔	ปลอม	๒	ปลอย	๓๘
ปลัด	๒	ปลำ	๑1	ปลำย	๕๖
ปลำยจำหวั	๑	ปลำยสุ	๑	ปลำยแหลม	๓
ปลำโจมำ	๑	ปลำวำ	๓	ปลำสเคอร์	๑
ปลิว	๒	ปลี้	๑	ปลี้กเวลดำ	๑
ปลุก	๓	ปลุกปลำ	๑	ปลุก	๑๘
ปลุกผิง	๓	ปลุกผี้	๑	เปลำ	๘
เปลียนเปล่ง	๕	เปลือก	๔	เปลือก	๑
เปลือกแข็ง	๓	เปล็ก	๒	เปล่ง	1
ปลวชน	๑	ปลวก	๑๑	ปลวกแสนปลวครอน	1๒
ปลำน	๑	ปล่วย	๒๔	ปล่อง	๑
ปล้องกั้น	๒๐	ปลอก	๔๕	ปล้อม	๑
ปะ	๑	ปะกำรัง	๑	ปะทะ	๕
ปะปน	๒	ปัก	๒	ปักษำ	๒
ปัง	๑	ปัจจำนิกร	๒	ปัจจุบั	๒๑
ปัญญำ	๑๔	ปัญหำ	๗	ปัก	๓
บัน	๓	บันนุ่น	๑	บันปลำน	๑

บัสดาวะ	๘	ป่า	๑	ป่า	๕๕
ป่า	๑๕	ปาก	๗๗	ปากกา	๒
ปากน้ำ	๑	ปาง	๑	ปาก	๒
ป่าตี	๓	ปาน	๓	ปาน	๑
ป่าไม้	๔	ป่าย	๖	ปารีส	๑
ปาวารณา	๑	ปิชา	๒	ปิก	๔๑
ปิตุราช	๑	ปี	๔๒	ปี	๑๓
ปิก	๒๔	ป็น	๔	ปีบ	๕
ปีป่น	๑	ปีพาทย์	๑	ปีศาจ	๑
ป็น	๔	ปึง	๑	ปด	๑
ปุ่น	๑	ปุม	๖	ปุมปาปา	๑
ปุย	๒	ปุย	๔	ปู	๑
ปู	๑	ปูนิยสถาน	๑	ปูน	๓
เป็ด	๑๐	เป็น	๑๓๑๔	เป็นข้อ	๑
เป็นโศคน	๑	เป็นใจ	๑	เป็นทัน	๕๕
เป็นที่	๑	เป็นแบบ	๑	เป็นแผ่น	๑
เป็นไร	๑	เป็นเวลา	๑	เป็นสาว	๑
เป็นหมู่	๑	เป็นหมู่เป็นตา	๑	เป็นอย่างดี	๑
เป็นอันซาค	๑	เป็นอาหาร	๑	เป่า	๑๕
เป่า	๑	เปลา	๑๔	เปลาะ	๖
เป็ด	๓๑	เปิบ	๑	เป็ดเผย	๑
เปือก	๖	เปือกขึ้น	๒	เป็ลียน	๒๕
เป็ลียนที่	๑	เป็ลียนแปลง	๗	เป็ลียน	๖
เป็ลียนเทียบ	๕	เป็ลียน	๑	เป็ลียน	๔
เป็ลียนก้างลม	๒	เป็ลียน	๔	เป็ลียนปราก	๑
เป็ลียน	๑	เป็ลียน	๑	เป็ลียน	๗
เป็ลียน	๑๑	เป็ลียน	๕	เป็ลียน	๖

แปล	๑๖	แปลก	๖	แปลง	๑๑
แปลปรวณ	๒	แปลว่า	๒	โปรง	๑๑
โปรงใส	๑	โปรงตื่น	๓	โปรง	๑
ไป	๖	ไปถึง	๑	ไปทั้งนั้น	๑
ไปมาหาสู่	๑	ไปรษณียากร	๑	ไปเสีย	๑
ไปเสียนาน	๑	ไปไหน	๑		
อักษร น.					
ณ	๘	ณัง	๕	ณิก	๓
ณม	๒๘	ณล	๒๒	ณลงาน	๗
ณลกี	๒	ณลวณ	๗	ณไม้	๑๕
ณลัก	๓	ณลัค	๑	ณกาญ	๒
ณล	๑	ณลคอก	๑	ณลิต	๒
โนล	๓	ณวา	๑	ณสม	๑๓
ณสมพันธุ	๑	ณยง	๑	ณองใส	๒
ณอน	๘	ณอม	๑	ณัก	๒
ณักกระ เจด	๓	ณักคอง	๑	ณักคิบ	๒
ณักตบชวา	๑	ณักบั้ง	๓	ณัมแปร	๑
ณันณอน	๑	ณันณาน	๑	ณัว	๘
ณัวหาบเมียบอน	๑	ณา	๒	ณา	๕
ณา	๔๘	ณาชนลัค	๑	ณาคโณ	๑
ณาคัก	๑	ณาน	๓๘	ณานทาง	๑
ณาพันณล	๒	ณาย	๕	ณายณัน	๑
ณาศูนย์กลาง	๓	ณาสุก	๒	ณิก	๕๖
ณิกกฎหมาย	๑	ณิกไทย	๑	ณิกพลาท	๑
ณิน	๓	ณิว	๓	ณินน้ำ	๑
ณิวเรียบ	๑	ณิวหนัง	๕	ณิ	๔
ณิเลื้อ	๖	ณิง	๒	ณิง	๒

ผื่น	๒	ผื่นผ้า	๓	ผู่	๑
ผุก	๓	ผุกผาก	๑	ผู่พัง	๑
ผู่ผง	๑	ผู่	๒๕๓	ผู่	๒๓๓
ผู่ใจ	๑	ผู่พัน	๒	ผู่รัก	๑
ผู่กำกับ	๑	ผู่ขาย	๑	ผู่คน	๒
ผู่รวบรวม	๑	ผู่ขาย	๑	ผู่เคียว	๑
ผู่โดยสาร	๑	ผู่โค	๑	ผู่แทน	๒
ผู่พิพากษา	๒	ผู่ราย	๒	ผู่ลักลอบ	๑
ผู่โง่	๑	ผู่ใหญ่	๑	ผู่อื่น	๒
ผื่น	๑	ผื่นโผน	๑	ผู่พลี	๑
ผู่แพรว	๑	ผู่ขอ	๑	ผู่ล่อ	๒
ผู่	๒๒	ผู่	๔	ผู่ฉม	๒
ผู่พันธุ์	๒	ผู่ญ	๒	ผู่ื่อ	๒
ผู่ื่อ	๔	ผู่ือก	๓	ผู่ื่อแผ่	๑
ผู่	๑	ผู่ค	๑	ผู่แน	๑
ผู่แน	๒๓	ผู่แนกระคาย	๑	ผู่แนดิน	๑๒
ผู่แนดินไทย	๑	ผู่แนที่	๓	ผู่แนฉง	๓
ผู่แนภูมิ	๑	ผู่แนไม้	๔	ผู่แนล	๑๒
ผู่เียง	๑	ผู่เียง	๒		
อักษร ผ.					
ผ่น	๓๓	ผู่รังเศส	๓	ผู่รัง	๕
ผู่ย	๔	ผู่ก	๑	ผู่ังใจ	๑
ผู่ังผา	๑	ผู่ังผาก	๑	ผู่ังทะเล	๑๘
ผู่ัน	๓	ผู่า	๓๔	ผู่า	๒
ผู่้า	๑	ผู่าก	๒	ผู่าก	๑
ผู่้าง	๑	ผู่้าย	๒๒	ผู่้าย	๒
ผู่็น	๕	ผู่ี	๒	ผู่ีเท้า	๑

ผีมือ	๒	ผี	๘	ผีหัก	๘
ผี	๑	ผี	๑	ผี	๑๘
ผี	๘	ผี	๒๒	ผีคอบ	๒
ผี	๑	ผี	๓	ผี	๑
อักษร พ.					
พงศ์พันธุ์	๑	พงศ์	๑	พงศ์	๑
พัน	๑๐	พัน	๘	พัน	๑
พนม	๑	พนมวัน	๑	พนังงาน	๘
พนาคร	๑	พนาวัน	๓	พนาวัน	๑
พนาเว	๑	พนาศรี	๓	พนาสิน	๑
พบ	๕๘	พยักหน้า	๑	พยัก	๑๐
พยากรณ์	๒	พยาน	๓	พยาบาล	๒๒
พยายาม	๓	พยง	๘	พร	๒
พรต	๑	พรหม	๒	พรหมเคน	๘
พรณ	๑	พรณนา	๑	พรณไม้	๒
พรณา	๘	พรลี	๑	พรหมจารี	๑
พรองไป	๑	พรอม	๒๑	พรอมกัน	๘
พรอมหน้า	๑	พระ	๑๖๘	พระกิตากา	๒
พระคุณ	๓	พระกรุปลัค	๑	พระจันทร์	๒
พระเจ้าแผ่นดิน	๑๐	พระชนนี	๑	พระชนม์	๑
พระชนมพรรษา	๑	พระชนนี	๑	พระญาติ	๑
พระคำหนัก	๑	พระทัย	๑	พระธรรม	๒
พระนารายณ์	๒	พระเนตร	๑	พระมณี	๒
พระยา	๑๐	พระราชา	๑	พระราชกรณียกิจ	๑
พระราชทาน	๑	พระราชสาส์น	๑	พระราชโอรส	๑
พระวิสูตร	๘	พระสงฆ์	๓	พระสุนทรโวหาร	๑
พระฉมพร เจกีย	๓	พระธรรม	๓	พระพาย	๓

พระพุท	๒	พระพุทเจ้า	๔	พระพุทบาท	๔
พระองค์	๑๑	พระอรหันต์	๑	พระอาทิตย์	๗
พระอิศวร	๑	พริ้งพริ้ว	๑	พริ้งพริ้ว	๑
พราน	๒	พราย	๔	พรายพราง	๓
พราหมณ์	๔๒	พริกป่น	๑	พริ้วพราย	๓
เพรียก	๑	เพรียก	๕	แพร์	๑
พฤษภา	๗	พฤษภา	๑๑	พฤษั	๗
พฤษภ	๑	พล	๑๒	พลเมือง	๓๑
พลวง	๒	พลอก	๒	พลอย	๖
พละ	๑	ปลั่ง	๖	ปลั่งงาน	๔
ปลัด	๕	ปล้น	๓	ปลับปลึง	๑
ปลาง	๔	ปลาก	๒	ปลากปลั่ง	๑
ปลาน	๑	ปลานามัย	๒	ปลาตึก	๓
ปลิก	๔	ปลิกกิน	๑	ปลู	๒
ปลู	๑	พวก	๕๔	พวกเรา	๑
พวง	๕	พวงมาลัย	๑	พวย	๘
พวยกา	๑	พอ	๕๓	พอ	๒๕
พอกัน	๑	พอกวร	๒	พอง	๕
พองตัว	๑	พอใจ	๑	พอกี้	๔
พอตัว	๑	พอตัว	๑	พอตื่นเช้า	๑
พอดึง	๑	พอเบางาน	๑	พอเบ็น	๑
พอไปรักไปวา	๑	พอแม่	๔	พอสมควร	๒
พอสันเว็จ	๑	พอสู้กัน	๑	พอเหมาะ	๒
พะวง	๑	พัก	๒๒	พักนอน	๓๐
พัก	๑๐	พักนี้	๑	พักนาการ	๑
พัก	๒๒	พักจึก	๑	พักพา	๔
พัน	๑๔	พันๆ	๑	พันจาตรี	๑

พันธุ์	๓	พันธุ์	๑	พันธุ์	๒
พับ	๓	พา	๔๖	พากัน	๓
พากเพียร	๔	พาณิชย์	๑	พาก	๓
พาน	๕	พาย	๒	พายุ	๔
พารา	๑	พาล	๑	พาโล	๑
พาหนะ	๔	พิการ	๑	พึง	๑
พิจารณา	๒๐	พิณ	๒	พิทักษ์	๔
พิธี	๒	พินิจ	๒	พินิจฉัย	๖
พิบัติ	๑	พิพากษา	๒	พิพิธภัณฑ	๓
พิมพ์	๓	พิมาย	๑	พิโรธ	๒
พิไร	๒	พิศ	๒	พิศกุ	๑
พิเษ	๓	พิษ	๓๖	พิฆาต	๒
พิบง	๓	พิสดาร	๔	พิสมัย	๕
พิสุจน์	๒	พี	๓๓	พินอง	๓
พิสว	๑	พีเออย	๒	พึง	๔
พืช	๔๔	พืชดอก	๒๗	พืชน้ำ	๑
พืชบก	๑	พืชหลัก	๑	พืช	๒
พิน	๓๖	พินดิน	๑๖	พินที่	๔๔
พินเมือง	๑	พินโลก	๒	พุง	๑๒
พุทธ	๑	พุทธโอ	๒	พุทธมามกะ	๒
พุทธศาสนา	๑	พุทธัน	๑	พุท	๓๑
พกวา	๓	พุน	๔	เพง	๒
เพงเล้ง	๑	เพชร	๑	เพดาน	๓
เพณิฉิลิน	๕	เพรง	๒	เพล่า	๑
เพลง	๑๐	เพศ	๔	เพาะ	๓
เพราะ	๒๐๕	เพราะฉะนั้น	๔	เพราะว่า	๔
เพ็ง	๓	เพิ่ม	๑๐	เพิ่มเติม	๓

เพิ่มพูน	๒	เพลิง	๒	เพลิกเพลิน	๑
เพลิน	๔	เพียง	๓๔	เพียงพอ	๑๐
เพียงไร	๑	เพี้ยน	๑	เพียร	๓
เพื่อ	๑๓๓	เพื่อน	๒๒	เพื่อนๆกัน	๑
เพื่อนนักเรียน	๑	เพื่อนบ้าน	๒	เพื่อนฝูง	๑
เพื่อให้	๒	แพ	๓	แพๆ	๑
แพ	๓	แพะ	๑๔	แพง	๔
แพง	๒	แพทย	๒๗	แพรว	๘
แพรวพราว	๑	แพรวหลาย	๔	แพศยา	๑
โพงพาง	๓	โพน	๑	โพนม	๑
โผ	๑	โพรุข	๑	โพร	๕
โพร	๘	โพริน	๑	โพรี่	๑
โพรระ	๑	โพรฟ้า	๕	โพรวัน	๓
โพรสัตว์	๔				
อักษร พ.					
พอก	๗	พอกหนัง	๑	พอง	๑
พ่อง	๑	พ่องร้อง	๒	พิก	๒
พิกทอง	๒	พัง	๔๔	คัน	๑๔
พินเพื่อน	๑	ฟ้า	๑๔	ฟาง	๒
ฟ้าร้อง	๓	ฟาเรนไฮต์	๑๔	ฟ้าแลบ	๒
ฟ้าสาบ	๑	พิศ	๓	พิน	๕
พิน	๒	พินทุ	๑	พั่ง	๓
พุด	๑๖	พุดบอ	๑๓	พุย	๑
พุดง	๑	เพื่อ	๑	เฟาล์	๒
เฟิน	๑๖	เฟินก้านคำ	๑	เฟินเกล็ดหอย	๑
เฟินใบมะขาม	๑	แฟนซี	๑	แฟบ	๒
ไฟ	๒๑	ไฟฉาย	๕	ไฟฟ้า	๒๕

อักษร ก.

ภาพ	๓	ภาพหน้า	๑	ภายในทราย	๑
ภักดี	๑	ภักบา	๘	ภัก	๔
ภักดา	๒	ภากษณะ	๑๔	ภาก	๑๓
ภาคใต้	๑	ภาพ	๓๕	ภาพยนต์	๒
กาย	๓๓	ภายนอก	๑๖	ภายใน	๓๐
กายหน้า	๒	ภายหลัง	๑๑	การ	๑
การะ	๑	ภาวะ	๑	ภาษา	๒
ภาชี	๑๔	ภิกษุ	๒	ภูเขา	๑๓
ภูธร	๒	ภูมิฐาน	๒	ภูมิภาค	๑๔
ภูมี	๑	ภูวนาท	๕	ภูวนัย	๑
ภูษา	๒	ภคตรา	๕	โกชน	๒
โกชนา	๒				

อักษร น.

มังกู	๓	มณฑล	๔	มณี	๓
มค	๑	มณฑ	๓	มณฑลลัง	๑
มณชัย	๔๐	มรกก	๑	มรกก	๔
มรกกตกทอด	๑	มรสุม	๑	มลิน	๑
มลายา	๒	มวง	๒	มวน	๑
มวย	๑	มวย	๓	มหกรรม	๑
มหรสพ	๕	มหา	๕	มหากุณาธิคุณ	๑
มหากษัตริย์	๒๔	มหากไทย	๓	มหาคเล็ก	๒
มหาวิทยาลัย	๓	มหากาล	๕	มหาสมุทร	๑๒
มหาสมุทรอินเดีย	๔	มอเคอร์	๑	มอง	๒๐
มอก	๒	มองตา	๑	มอบ	๑๐
มอส	๔	มองหา	๑	มองเห็น	๔
มะเกลือ	๑	มะคัน	๑	มะนาว	๑

มะพร้าว	๘	มะม่วง	๘	มะยม	๑
มะละกอ	๑	มัก	๕๕	มักจะ	๑
มั่ง	๒	มังกร	๑	มั่งคั่ง	๑
มั่งมี	๒	มังสา	๒	มังดา	๔
มัก	๔	มัน	๓๒	มัน	๑๔
มันกง	๓	มันฝรั่ง	๒	มัน	๑
มัน	๑	มันทะนอย	๑	มันส้ม	๑
มา	๕๖๕	มา	๓๒	มาก	๓๑๒
มากมาย	๒๒	มากกว่า	๒	มากเกินไป	๑
มากขึ้น	๑	มากขึ้น	๑	มากทาน	๑
มากไป	๑	มากมาย	๑๒	มาฆบูชา	๑
มาฆะ	๑	มาดพ	๒	มาทร	๕
มาตรา	๑๒	มาตรฐาน	๕	มาตราส่วน	๒
มาตุรงค์	๑	มาตุลี	๓	มาแต่	๑
มาแต่บ้าน	๑	มาแต่หน	๑	มาถึง	๑
มาน	๑	มาน	๔	มานะ	๑๐
มานี้	๑	มายา	๑	มาร	๒
มารดา	๑๒	มารยาท	๒	มารศรี	๑
มาลาย	๑	มาเลเซีย	๑	มาเลเซีย	๑๐
มาแล้ว	๑	มิ	๕๖	มิง	๕
มิฉะนั้น	๒	มิใช่	๒	มิด	๒
มิชชิก	๑	มิได้	๒	มิตร	๑๒
มิตรสหาย	๑	มิถุนายน	๑	มิเสียที่	๑
มี	๒๒๑๔	มีกำหนด	๑	มีค่า	๑
มีด	๒	มีแต่	๒	มีน้อย	๑
มีง	๑	มีน	๑	มีนเมา	๑
มีด	๑๒	มีคมิด	๑	มีอ	๓๓

มือที่นางอ	๑	มือแล้วเล่า	๑	มือหนึ่ง	๒
มุกดา	๑	มุง	๒	มุง	๕
มุง	๒	มุงมัน	๒	มุงหน้า	๑
มูตี	๒	มุก	๒	มูม	๒
มูมฉาก	๑	มูมวิทยาศาสตร์	๑	มูก	๓
มุล.	๗	มุลฝอย	๕	มุลสัตว์	๑
มุล เหตุ	๑	เมฆ	๑๕	เม็ค	๕
เมตร	๑๓	เมตริก	๕	เมล็ก	๑๖
เมล็กพีช	๒	เมว	๑	เมิน	๒
เมียบ	๒	เมียง	๑	เมือ	๓๖๗
เมือก	๒	เมือกู	๑	เมือใจ	๒
เมือไร	๑	เมือก	๕	เมือง	๑๐๘
เมืองนอก	๑	เมือย	๕	เมือมด	๑
แม	๑๔	แม	๒๖	แมแต่นอย	๑
แมน	๒	แมน	๒๑	แม่น้ำ	๔๐
แม้ว	๑	แม่วือน	๑	แมดง	๒๕
แมลงป่อง	๑	แมลงวัน	๔	แมว	๕
แมวน้ำ	๒	โมม	๒	โมทนา	๑
โมแปง	๒	โมรา	๕	โมเลกุล	๗๕
โมโท	๒	โม	๘๕๐	ไม้	๕๖
ไม้กั	๑	ไม้กระดาน	๑	ไม้กลัว	๑
ไม้กล้า	๑	ไม้เก็ก	๑	ไม้ไกล	๒
ไม้ชัก	๑	ไม้ขาด	๑	ไม้คงที่	๒
ไม้คอดก	๑	ไม้คอย	๓	ไม้ทอยมี	๑
ไม้เคย	๑	ไม้ชนะ	๑	ไม้ชอบ	๒
ไม้ชั่ว	๑	ไม้ช้า	๕	ไม้เชิง	๑
ไม้ไร่	๒	ไม้ดี	๑	ไม้ไถ	๑๖

ไม่ได้เลย	๑	ไม่ต้อง	๖	ไมตรี	๕
ไม่ถึงปี	๑	ไม่ต้อกัน	๑	ไม่ทราบ	๖
ไม่หึ่ง	๑	ไม่น้อย	๑	ไม่เิก	๑
ไม่เิกพริ้น	๑	ไม่บรรทัด	๓	ไม่ไปรแทรกเตอร์	๖
ไม่ญ	๑	ไม่พอ	๑	ไม่หัก	๑
ไม่พาย	๑	ไม่โง	๑	ไม่มี	๓๓
ไม่ยาก	๑	ไม่ยอม	๒	ไม่รู้	๑
ไม่รู้เลื่อน	๑	ไม่ด	๑๔	ไม่ละ	๒
ไม่ลื้ม	๑	ไม่เลือก	๑	ไม่ว่า	๓
ไม่ว่าใคร	๑	ไม่สมัคร	๑	ไม่เสียที่	๑
ไม่หก	๑	ไม่หน้า	๑	ไม่เห็น	๕
ไม่เห็นกัน	๑	ไม่เห็นรอน	๑	ไม่เหลือ	๑
ไม่ให้	๔	ไม่ไหว	๒		
อักษร ย.					
ยก	๔๕	ยกมือไหว	๑	ยกย่อง	๒
ยกเว้น	๑	ยงบุพพ	๑	ย่น	๑
ยนต์	๔	ยล	๑	ยวก	๕
ยวดยาน	๑	ยวนยี	๑	ยศ	๔
ยโส	๑	ยด	๔	ยด	๒
ยวง	๓	ยงหยอย	๒	ยอก	๖
ยอกคี่	๑	ยอน	๑	ยอม	๔
ยอย	๔๕	ยอม	๑	ยอแสง	๑
ยักขิณี	๑	ยักย้าย	๑	ยักเยื้อง	๓
ยักษ์	๑๔	ยักนี้	๑	ย้ง	๑๓๐
ย้ง	๒	ย้งคง	๑	ย้งกงอยู่	๑
ย้งมี	๒	ย้งยีน	๓	ย้งเล็ก	๑
ย้งวัน	๑	ย้งหัว	๑	ยับยั้ง	๑

ยั่ว	๑	ยั่วเข้า	๑	ยา	๖๑
ยาก	๑๘	ยากใจ	๑	ยากเย็น	๑
ยากวินิน	๑	ยาง	๓๐	ยาง	๓
ย่างเข้า	๔	ย่างเขื่อง	๒	ยางเสวย	๒
ย่างเหยียบ	๑	ย่าน	๔	ยาเพนนิลีน	๑
ยาม	๑๐	ยาม	๑	ยาย	๔
ยารักษาโรค	๑	ยาลดความดัน	๑	ยาว	๗๖
ยาสูบ	๒	ย่ำคำ	๑	ย่ำสอง	๑
ย่ำยี	๑	ยิง	๑๔	ยิง	๑๘
ยิงขึ้น	๒	ยิงกี	๑	ยิงธง	๑
ยีน	๒	ยีนดี	๘	ยีนยอม	๑
ยืม	๑๖	ยืมแต่	๑	ยืมของ	๑
ยี่	๒	ยี่ราฟ	๑	ยี่สั๊ก	๖
ยี่ก	๘	ยี่ดเห็นยว	๔	ยี่ด	๕
ยี่ดยาว	๒	ยี่น	๓๖	ยี่น	๘
ยี่ม	๒	ยุง	๑๑	ยุง	๓
ยุงฉาง	๑	ยุงซาก	๑	ยูก	๑
ยูกิ	๓	ยูกิกรรม	๖	ยูกง	๑
ยูรยาตร	๒	ยุโรป	๑	ยู	๑
ยูคาลิปตัส	๑	ยูเรคา	๔	เย็น	๕๕
เย็นจัก	๑	เย็นลง	๑	เย็น	๓
เยอรมัน	๑	เย้า	๒	เย้าว	๒
เยาวยวน	๑	เยาวภา	๒	เยียง	๔
เยียบ	๒	เหยี่ยวยา	๒	เยื่อ	๑๖
เยือกเย็น	๒	เยื่อง	๔	เยื่องย่าง	๑
เยื่อน	๑	เยื่อหุ	๓	เย้	๑
แยก	๑๓	แยง	๑	แยง	๑

แยบคาย	๒	แย้มยิ้ม	๓	โยก	๑
โยกย้าย	๑	โยคี	๒	โยง	๑
โยชน์	๒	โยน	๒	โย	๓
โย	๕				
อักษร ร.					
รกร่าง	๑	รกรุ่งรัง	๑	รก	๘
รด	๓๓	รดไฟ	๒๑	รดยนต์	๑๐
รณ	๑	รณสีงาน	๑	รบ	๕
รบทวน	๔	รม	๑	รม	๒๕
รมเย็น	๑	รวกเร็ว	๑๖	รวนเร	๑
รวบ	๕	รวบรวม	๔	รวม	๓๓
รวมๆ	๑	รวบ	๒๓	รวมกัน	๔
รวมกัน	๒	รวมกันเข้า	๒	รวมกับ	๒
รวมตัว	๑	รวมมือ	๑๐	รวยทรัพย์	๑
รวยปัญญา	๑	รส	๑๔	รสอื่น	๑
รสเค็ม	๔	รสจืด	๑	รอก	๘
รอก	๑	รอง	๘	รอง	๑
รอง	๒๒	รองกันสอ	๑	รองถาม	๑
รองเท้า	๕	รองเท้าบูต	๑	รองน้ำ	๒
รองเรียก	๑	รองให้	๓	รอกทำ	๑
รอน	๘๓	รอนรัก	๕	รอนรน	๓
รอบ	๔๕	รอบๆ	๒	รอบคอบ	๓
รอบตัว	๑	รอย	๕	รอย	๕
รอยๆ	๑	รอยราศีน	๑	รอยละ	๑
รอยละ	๒	รอยล้าน	๑	ระกำ	๑
ระคาย	๒	ระฆัง	๓	ระงับ	๓
ระกั๊	๒๒	ระตะนา	๒	ระทวย	๑

ระนอง	๑	ระบม	๒๐	ระบอบ	๘
ระบาค	๘	ระบาย	๔	ระบ้ำ	๒
ระบิล	๑	ระบือ	๑	ระบู่	๑
ระเบิก	๕	ระเบียง	๑	ระเบียบ	๒๔
ระมัดระวัง	๒	ระยะ	๓๖	ระยับ	๑๖
ระบ้ำ	๑	ระริกกระรี้	๑	ระลอก	๑๖
ระลึก	๑	ระวัง	๓๕	ระแวง	๑
ระหกระเหิน	๑	ระหัด	๑๕	ระเหย	๒๗
ระหะหน	๑	ระหวาง	๔๔	รัก	๔๕
รักร้าง	๑	รักษา	๑๐๘	รัง	๓
รัง	๕	รักษาด	๑	รัง	๕
รัฐธรรมนุญ	๗	รักษาด	๔๐	รัฐบาลไทย	๑
รัฐมนตรี	๔	รัก	๔	รัตน	๒
รับ	๑๓๐	รับข่าว	๑	รับประกัน	๑
รับประทาน	๑๐๒	รับปาก	๑	รับรอง	๑
รับรองว่า	๑	รับสั่ง	๑๒	รับไหว	๒
รับ	๑	รับไหว	๑	รัศมี	๒
รา	๓๔	ราก	๓	ราก	๑
รากา	๗	รากิน	๑	ราก	๗
ราง	๔	ราง	๑	รางกาย	๑๔๗
รางไม้	๓	รางวัด	๒	ราชการ	๗๖
ราชทูต	๑๘	ราชธานี	๓	ราชบรรณาการ	๒
ราชบัญญัติ	๑	ราชวงศ์	๑	ราชวัง	๑
ราชสมบัติ	๑	ราชสำนัก	๑	ราชสีห์	๒
ราชอาณาจักร	๓	ราชอาณาจักรลาว	๒	ราชอาณาจักร	๒
ราชอิสริยาภรณ์	๑	ราชโองการ	๑	ราก	๑
ราตรี	๓	ร้าน	๕	ราบ	๓

ราย	๓	ราย	๑	ร้าย	๑๔
รายการ	๒	รายได้	๔	ร้ายแรง	๔
รายละเอียด	๑	ราเริง	๒	ราว	๑๔
ราว	๑	ราวกับว่า	๑	ราสี	๑
ราษฎร	๑๕	ราหู	๑	รำ	๔
รำ	๒	รำคาญ	๗	รำเท้า	๔
รำพึง	๑	รำไร	๑	ริ	๑
ริเจ้าชู	๑	ริสีทวง	๓	ริน	๑
ริม	๒	ริมคู	๑	ริมฝีปาก	๑
ริษยา	๑	รี	๕	รีด	๕
รีบ	๒๗	รีรีรอ	๑	รีนรมย์	๑
รีเริง	๒	รือ	๔	รือรัก	๑
รุกขชาติ	๑	รุกราน	๒	รุ่ง	๔
รุ่ง	๒	รุ่งรัง	๓	รุ่งเรือง	๓
รุ่งโรจน์	๑	รุน	๑	รุน	๑๐
รุกราว	๑	รุนแรง	๗	รุม	๔
รุมรอน	๒	รุม	๑๔	รุม	๕๖
รู้จัก	๒๕	รู้จักกัน	๑	รุมเชิงชั้น	๑
รุมหัว	๑	รุมแน	๑	รูป	๕๕
รูปชั่ว	๑	รูปวาง	๒๓	รูปสวดย	๒
รว่า	๒๐	รูลีก	๔๐	รง	๑๐
รงเรา	๑	เรไร	๒	เร็ว	๕๖
เร็วกว่า	๑	เร็วขึ้น	๑	เร็วเข้า	๑
เรอรา	๑	เรา	๕๒๒	เรา	๒
เราะ	๒	เริงริน	๑	เริ่ม	๑๗
เริ่มต้น	๓	เรียก	๗๗	เรียกว่า	๔๒
เรียกหัว	๑	เรียง	๔	เรียงราย	๑

เรียน	๕๓	เรียน	๑๑	เรียนร้อย	๑๔
เรียนว	๑	เรือ	๒๓	เรือตึกท้าย	๑
เรือบิน	๑	เรือใบ	๑	เรือรบ	๑
เรือวัง	๓	เรือหางยาว	๑	เรือสินค้า	๑
เรือเหาะ	๒๐	เรือ่ง	๓๕	เรือ่งเก่า	๑
เรือ่งรอง	๓	เรือ่งราว	๔	เรือ่งไร	๑
เรือ่งหลัง	๑	เรือ่งใหญ่	๓	เรือค	๑
เรือน	๑๓	เรือนหอ	๑	เรือย	๑
เรือยๆ	๒	แ่ว	๗	แวก	๑๐
แวง	๑๑๒	แวง	๑	แวงกาย	๑
แวงจิต	๑	แวงคัน	๑๖	แวงกิ่งกุก	๑
แวกี้บก	๑	แวกาคู	๔	แรม	๔
โรค	๔๕	โรคภัย	๒	โรครัก	๑
โรง	๓๔	โรงงาน	๒	โรงพยาบาล	๗
โรงเรียน	๓๔	โรมัน	๑	โร	๑
ไร่	๑๑	ไร่	๓	ไร่ดอก	๓
ไร่นา	๑	ไร่กระโยชน์	๑		
อักษร อ.					
อักษร อ.					
ฤกษ์ดี	๑	ฤทธิ	๔	ฤกษ์	๒
ฤกษ์คาล	๑	ฤๅ	๑๑	ฤๅณ	๒
ฤๅหลัง	๑	ฤๅหนาว	๑	ฤๅย	๗
ฤๅ	๑				
อักษร ล.					
ลง	๓๗๒	ลงทอง	๑	ลงไป	๒๔
ลงพืช	๒๔	ลงมา	๑	ลก	๑๓
ลกลง	๑	ลกหย่อนผอนโทษ	๑	ลก	๒
ลก	๑๔	ลก	๑	ลกหลุมหิน	๒

ลม	๗๕	ลม	๔	ลมพัด	๑
ลมลูก	๑	ลวก	๓	ลวง	๑
ลวง	๕	ลวง	๒	ลวงหน้า	๑
ลวก	๒	ลวกถาย	๒	ลวน	๑๘
ลอ	๔	ลอ	๑	ลอก	๓
ลอง	๒๓	ลอง	๔	ลอก	๓
ลอนคอน	๗	ลอม	๒	ลอมรอบ	๒
ลอย	๒๔	ลอยคอ	๑	ลอวก	๔
ลออ	๑	ละ	๕๓	ละ	๑
ละคร	๒	ละมุน	๓	ละเมิก	๒
ละลาละลั้ง	๑	ละลาย	๒๗	ละเลย	๑
ละหวน	๑	ละออง	๓๑	ละเอียก	๒๖
ละเอียกละออ	๑	ลัก	๑๑	ลักขณา	๑
ลักลอบ	๒	ลักขณะ	๔๕	ลักเล	๑
ลัก	๒	ลักธิ	๓	ลักัน	๕
ลัก	๕	ลา	๗	ลัก	๒
ลาก	๕	ลากขง	๑	ลากเส้น	๒
ลัก	๒๒	ลัก	๑๔	ลาก	๒
ลาน	๓	ลัก	๓	ลัก	๑
ลาม	๔	ลาย	๕	ลาว	๑
ลาสัตว์	๑	ลัก	๑๒	ลัก	๔
ลัก	๔	ลักคอง	๒๒	ลักกับ	๑
ลัก	๒๐	ลัก	๑๑	ลัก	๑
ลัก	๑๐	ลัก	๑	ลัก	๔
ลัก	๓๒	ลัก	๑	ลัก	๑
ลัก	๔	ลัก	๔	ลัก	๒
ลัก	๕	ลัก	๑๐	ลัก	๑

ลึบลิ่ว	๒	ลึมรส	๑	ลึ	๑
ลึดา	๓	ลึก	๒๒	ลึกขิง	๓
ลึกลับ	๑	ลึกๆ	๔	ลึ้น	๒
ลึ่ม	๔	ลึ่มกัน	๑	ลึอ	๑
ลึอชา	๒	ลึ	๔	ลึก	๑๔
ลึกๆนั่งๆ	๑	ลึง	๔	ลึม	๓
ลึมหอง	๑	ลึก	๑๐๑	ลึกกรง	๒
ลึกเขย	๑	ลึกเขา	๑	ลึกทุม	๗
ลึกเท่า	๒	ลึกโป่ง	๒๕	ลึกเมีย	๒
ลึกไร	๒	ลึกสาว	๒	ลึกเสื่อ	๑
ลึกหลาน	๒	ลึกเห็บ	๔	ลึกแอ	๑
ลึบ	๓	ลึบคลำ	๑	ลึบได้	๑
เล็ก	๑๑๕	เล็กๆ	๘๖	เล็กกว่า	๑
เล็กน้อย	๒	เล็กน้อยมาก	๔	เล็กลง	๒
เลข	๔	เลน	๒	เลน	๗๔
เล็บ	๑	เลม	๒	เลย	๗๒
เลย์ซึก	๑	เลด้ง	๑	เลว	๑
เลวหรวม	๑	เลห	๔	เลา	๑
เลา	๒๒	เลา	๓	เลาเวียน	๓
เล้าโลม	๓	เล็ก	๓	เล็ท	๕
เลี้ยง	๓๕	เลี้ยงกู	๒	เลี้ยงพระ	๑
เลี้ยงไว้	๒	เลี้ยงน	๑	เลี้ยงน	๑
เลี้ยงว	๒	เลี้ยงวรณ	๑	เลี้ยง	๑
เลี้ยงกั้ง	๑	เลี้ยงเอง	๑	เลี้ยง	๑
เลี้ยงก	๑๕	เลี้ยงเย็น	๒	เลี้ยง	๕
เลี้ยงน	๑	เลี้ยง	๑๕	เลี้ยง	๓
เลี้ยง	๓	เลี้ยงไม้	๒	เลี้ยง	๔๕

และ	๔๗๒	แล้ง	๑	แล่น	๒๓
แล่น	๑	แลว	๓๕๐	แลวละ	๑
แลใสว	๑	โล	๒	โลก	๒๐
โลกา	๑	โล่ง	๒	โล่งใจ	๑
โลกโยน	๑	โลน	๓	โลก	๑
โลโก	๒	โลมคุม	๒	โลมา	๒
โลเล	๒	โลหะ	๔๑	โลหิต	๓๔
โล	๒				
อักษร ว.					
วง	๒	วงกลม	๒	วงการ	๑
วงรี	๑	วงล้อม	๑	วงล้อ	๑
วงศ์	๒	วงศ์กษัตริย์	๒	วน	๒
วระ	๔	วรรณกรรม	๑	วรรณคดี	๒
วอ	๓	วอ้งไว	๕	วัคชิน	๑
วัง	๓	วังเวง	๔	วัชพืช	๒
วัฒนธรรม	๕	วัชระ	๑	วัค	๒๔
วัคไซ	๑๑	วัควา	๔	วัคตุ	๑๔๒
วัน	๑๐๕	วันเกิด	๑	วันคืน	๑
วันงาน	๑	วันที่	๑๑	วันนั้น	๑
วันนี้	๓	วันละ	๓	วันสุกดิบ	๑
วันหนึ่ง	๔	วา	๑๐	ว่า	๒๐๓
วาง	๔๕	วาง	๑๒	วางไซ	๒
วางทาบ	๒	วางเปล่า	๒	วางวาย	๑
วางหน้าตาย	๑	วาจา	๑	วาก	๑๑
วากเขียน	๑	วาทิ	๔	วาน	๒
วาน	๒	วานเครือ	๑	วานร	๑
วาย	๑	วาย	๔	วายน้า	๕

วายุพรรณ	๔	วาร	๑	วาราชการ	๑
วาริน	๓	วารี	๒	วาว	๑
วาว	๑	ว้าว	๑	วาสนา	๑
วาสนิน	๑	ว้าวเหว	๒	วิคตอเรีย	๑
วัง	๑๕	วังค้อยๆ	๑	วังวอน	๑
วังวนกัน	๑	วิชา	๓๖	วิญญา	๕
วิกน้ำ	๔	วิตก	๒	วิถการ	๕
วิตะมิน	๑๑	วิถิ	๒	วิทยาลัย	๑
วิทยาศาสตร์	๔๔	วิทย์	๕	วิธี	๓๔
วินาที	๓	วิจิฉัย	๑	วิปาก	๑
วิพารณวิจารย์	๒	วิมาน	๑	วิมุติ	๑
วิโยค	๑	วิลาวัลย์	๑	วิไล	๓
วิวาท	๒	วิวาท	๑	วิเวก	๔
วิศกร	๑	วิเศษ	๒	วิสัย	๔
วิสาขบูชา	๑	วิสูตร	๔๓	วุ่น	๑
วุ่น	๑	วุ่นวาย	๒	เวท	๓
เวน	๒	เวร	๑	เวลา	๑๕๔
เว้า	๕	เว้าแห้ว	๑	เวียงชัย	๒
เวียงวัง	๑	เวียงคานาม	๑	เวียง	๓
เวียงรัก	๑	เวียงรือ	๑	เวียงนวม	๑
เวียงหัว	๑	แวกลอม	๔	แวนชยาย	๓
แวนตา	๒	แวน	๑	แวนจาว	๑
แวนะ	๑	ไว	๒๒๑	ไวทา	๑
ไว้วางคัง	๑				
อักษร ศ.					
ศพ	๑	ศร	๑	ศรัทธา	๓
ศรี	๔	ศฤงคาร	๒	ศศิธร	๒

ศอก	๔	ศักดิ์สิทธิ์	๑	ศักราช	๑
ศักร	๑๕	ศัพท	๒	ศัลย์	๒
ศักรา	๓	ศาสตร	๒	ศาสตราจารย์	๒
ศาสนา	๑๐	ศาสนคุณ	๑	ศาล	๘
ศาลา	๑	ศาลากลาง	๒	ศิลา	๕
ศิลป์	๓๓	ศิลปกร	๓	ศิระ	๑๖
ศิลปกรรม	๓	ศึก	๕	ศึกษา	๔๔
ศึกษาธิการ	๔	สุภศาสตร	๑	ศุลกากร	๓
ศูนย์	๒	ศูนย์กลาง	๑	เศรษฐการ	๑
เศรษฐกิจ	๓	เศรษฐกิจ	๑	เศษ	๑๑
เศร้า	๕	โศก	๘	โศกกว่าสรค	๑
โศกศัลย์	๘	โศก	๑	โศล	๑
จักร ส..					
สกปรก	๑๓	สกี	๑	สกุณา	๓
สกล	๔	สเกิด	๑	สการณ	๑
สง	๓๓	สง	๒	สงกรานต์	๑
สงคราม	๑๑	สงเคราะห์	๒	สงฆ์	๑
สงฆ์	๑	สง	๑๒	สปริง	๓
สงวน	๒	สงสัย	๓๐	สงสาร	๘
สงเสริม	๓	สท	๕	สท	๑
สกับ	๘	สตี	๑๓	สต่างค์	๒
สตาฟ	๑	สตรีกิล	๑	สตรี้	๕
สถาน	๒๑	สถานะ	๑๐	สถานี่	๕
สถานที่	๒๕	สถานูนา	๑	สถาวร	๕
สถาน:สาวภา	๒	สนุก	๓	สนุกสนาน	๒
สนอง	๒	สนใจ	๑๕	สนธิ	๑๐
สนทนา	๕	สนเท	๑	สนเท	๑

สนั่น	๔	สนม	๖	สนาม	๘
สนับสนุน	๓	สบาบ	๒๓	สบายคี	๑
สบู่	๑	สบอวรมณ	๑	สโปก	๒
สภา	๔	สภาพ	๑๒	สม	๒๖
ส่ม	๒	ส่มกาว	๑๓	ส่มใจ	๖
ส่มใจหมาย	๑	ส่มทั้งใจ	๒	ส่มเค็จ	๓
ส่มทบ	๑	ส่มนิก	๕	ส่มบิติ	๑๔
ส่มบิทิ์สถาน	๑	ส่มบิทิ์หญิง	๑	ส่มบรณ	๓
ส่มปรวารถนา	๑	ส่มบิทิ	๕	ส่มส่วน	๒
ส่มสุ	๑	ส่มอยาก	๑	ส่มอ	๕
ส่มอง	๓	ส่มิคร	๕	ส่มิครส่มาน	๒
ส่มัย	๔๑	ส่มัยคิกคำบรพ	๑	ส่มัยนั	๒
ส่มัยโบรณ	๑	ส่มากม	๓	ส่มาชิก	๔
ส่มาน	๓	ส่ม่าเสมอ	๕	ส่มุก	๘
ส่มุกภาพ	๔	ส่มุก	๓๕	ส่มุท	๑
ส่มุทบัญญัติ	๑	ส่มิโมสร	๓	ส่มร	๑
ส่มรพ	๔	ส่มรพการ	๑	ส่มรพส่มานิต	๒
ส่มร เสริญ	๔	ส่มรวม	๒	ส่มรอย	๒
ส่มระ	๑๑	ส่มร้าง	๒๐	ส่มร้างงาน	๑
ส่มร้างเงิน	๑	ส่มร้างส่มรค	๑	ส่มรูป	๑๒
ส่มลบ	๔	ส่มลัก	๑	ส่มลัก	๑
ส่มลักรัก	๑	ส่มลัก	๓	ส่มลาย	๓
ส่มวก	๒	ส่มวกมณค	๑	ส่มวน	๑๐
ส่มวน	๒๐๔	ส่มวนกลาง	๑	ส่มวนกว้าง	๓
ส่มวนกรัว	๑	ส่มวนคิ	๒	ส่มวนต่างๆ	๑
ส่มวนผลไม้	๒	ส่มวนมะพร้าว	๒	ส่มวนมาก	๑๐
ส่มวนยาง	๒	ส่มวนยาว	๑	ส่มวนลัศวักุสิค	๑

ส่วนสูง	๔	ส่วนเสีย	๑	ส่วนหนึ่ง	๕
ส่วนหมาก	๑	ส่วน	๑	ส่วน	๕
สวดย	๑๔	สวดยาม	๑	สวดยาตรูป	๑
สวดยสะ	๑	สวดยี่	๓	สวดยี่ภาพ	๑
สวดยาง	๓	สวดยาท	๔	สวดยาร	๒๑
สทกรณ	๑	สทพณฺมาเล เขีย	๔	สทพณฺมา	๔
สทรวุฒอเมริกา	๔	สทหาย	๑	สทอ	๑
สออง	๔๖	สออง	๑๔	สอองชีวิต	๑
สอองกุ	๖	สอองเทา	๒	สอองแบบ	๑
สอองใบ	๑	สอองปึก	๑	สออง	๑
สอองสออง	๑	สออง	๓๐	สอองว่า	๓
สออง	๔	สอองสวน	๑	สออง	๑
สออง	๒	สอองกอก	๑	สออง	๑๔
สอองสออง	๒	สอองทอน	๓๔	สออง	๑๓
สออง	๑	สอองปอ	๑๓	สออง	๑
สออง	๔	สออง	๑	สออง	๓
สออง	๒๐	สออง	๓๔	สออง	๓
สออง	๑	สออง	๑	สออง	๑๓
สออง	๑	สออง	๑	สออง	๑
สออง	๒๐	สออง	๑	สออง	๒
สออง	๒๔	สออง	๑	สออง	๔
สออง	๕	สออง	๕	สออง	๑
สออง	๕	สออง	๑	สออง	๒
สออง	๓	สออง	๑	สออง	๑
สออง	๔	สออง	๓	สออง	๒
สออง	๒๕	สออง	๔	สออง	๔
สออง	๑	สออง	๓	สออง	๑

สัปดาห์	๓	สัมผัส	๒	สัมพันธ์	๕
สัคย	๓	สัตว์	๑๗๑	สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ	๘
สัตว์น้ำ	๓	สัตว์บก	๒	สัตว์ป่า	๑
สัตว์ปีก	๑๒	สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	๑๓	สัตว์เลื้อยคลาน	๒
สัตว์เลื้อยคลาน	๑	สัตว์เลื้อยคืบ	๓๐	สำ	๑
สาคร	๔	สาครเรศ	๒	สาคร	๒
สาธารณะ	๒๒	สาธารณรัฐเขมร	๓	सान	๓
สาบ	๗	สาม	๒๓	สามารถ	๑๓๒
สามเหลี่ยม	๓๐	สาย	๒๕	สายกา	๒
สายเสียง	๒	สารพัด	๑	สารพัน	๒
สารส้ม	๗	สำ	๑	สาวสวย	๑
สาสม	๑	สำหรัย	๑๒	สาเหตุ	๔
สำคัญ	๔๔	สำนัก	๑๒	สำนักงาน	๒
สำนัก	๒	สำเนียง	๑๐	สำปะหลัง	๑
สามะเลเตเมา	๓	สำรวจ	๔	สำรวจ	๑
สำเริง	๑๓	สำลัก	๒	สำลี	๕
สำเภา	๑๐	สำหรับ	๗๕	ลี	๕
สิ่ง	๑๕๓	สิ่งกลาง	๒	สิ่งของ	๒
สิ่งคิปร	๑	สิ่งโต	๗	สิ่งโตทะเล	๒
สิ่งนั้น	๓	สิ่งประสงค์	๑	สิ่งมีชีวิต	๑
สิ่งไหน	๑	สิ่งแวดล้อม	๒	สิ่งโสโครก	๑
สิ่งอื่น	๒	สิทธิ์	๔	สิน	๑๗
สิน	๓๖	สินค้า	๘	สินเคราะห์	๑
สินเกม	๑	สินธุระ	๑	สินเบื่อง	๑
สินสงสัย	๑	สืบ	๔	สิริ	๓
สี	๗๕	สี	๑๗	สีของหมึก	๒
สีชา	๑	สีขาว	๓	สีขาว	๒

สี่เขียว	๑๑	สี่คำ	๑	สี่แดง	๔
สี่น้ำตาล	๓	สี่ฟ้า	๑	สายๆ	๓
สี่รัง	๒	สี่เหลี่ยม	๕๖	สี่เหลืง	๑
สี่ออนๆ	๑	สี่ก	๑	สี่กรก	๔
สี่บ	๔	สี่บจากนั้น	๑	สี่บเขือสี่บดก	๑
สี่พันช์	๒	สี่บวงศ์วาน	๑	สี่อ	๔
สี่อกลาง	๑	สี่ก	๔	สี่ข	๑๓
สี่ชะ	๑	สี่ขภาพ	๑๓	สี่ขศานต์	๑
สี่ขกาลา	๑	สี่จวิค	๒	สี่ค	๔๓
สี่กลิน	๒	สี่นซ์	๕	สี่จร รณหงส์	๑
สี่ม	๑๐	สี่รา	๔	สี่ริยะ	๑๒
สี่ริยวงค์	๓	สี่	๕๐	สี่	๑๕
สี่ง	๑๑๕	สี่งกว่า	๒	สี่งขึ้น	๒
สี่งสก	๑	สี่ญ	๕	สี่ญพันช์	๒
สี่ญหาย	๗	สี่ก	๔	สี่ม	๓๕
สี่ร	๔	สี่กัจ	๓๔	สี่ตบโคมัยดิน	๑
สี่น	๔๐	สี่นชนาน	๑	สี่นตรง	๑
สี่นกังฉาก	๓	สี่นทะแยงมม	๒	สี่นดม	๓
สี่นผาศุนญกลาง	๑๑	สี่นฉวก	๒	สี่นท	๑๐
สี่นหา	๒	สี่นอ	๒	สี่เพล	๒
สี่มทะ	๓	สี่มอ	๗๖	สี่ริจ	๑๓
สี่ริจแล้ว	๒	สี่ริจสรพ	๑	สี่ริภาพ	๒
สี่สรวล	๑	สี่า	๗	สี่าร	๓
สี่นาะ	๓	สี่ริม	๔	สี่ริมสร้าง	๑
สี่บียง	๑	สี่ีย	๑๓๗	สี่ียกอน	๓
สี่ียง	๕๒	สี่ียงขรม	๑	สี่ียงร่ง	๓
สี่ียใจ	๑	สี่ียค	๑	สี่ียคายแรง	๑

เสียบ	๑	เสียว	๘	เสี้ยว	๑
เสียดละ	๖	เสียดอีก	๒	เสมือน	๔
เสื่อ	๕	เสื่อ	๒	เสื่อ	๑๖
เสื่อน้ำ	๖	เสื่อม	๑	เส้	๓
แสง	๑๒๖	แสงไฟ	๑๑	แสงแตก	๘
แสงสว่าง	๔	แสงอาทิตย์	๑	แสง	๒
แสง	๓๖	แสงกว่า	๔	แสง	๒๕
แสงขยับ	๑	แสงจะดี	๑	แสง	๒
แสง	๕	โสโครก	๖	ไส้	๑
ใส	๑๕	ใส	๑๐๘	ไส้เคียน	๑
ใส่น้ำ	๖	ไส้คิง	๓	ไธ	๓
อักษร ห.					
หก	๒	หงอน	๒	หงินา	๑
หญา	๘	หญาคา	๑	หญิง	๑๘
หก	๘	หญา	๑	หัก	๗
หัก	๑	หน	๑	หนทาง	๘
หนว	๑	หนว	๑	หนวย	๗
หนอ	๑๐	หนอง	๕	หนองมิง	๑
หนอน	๘	หนอย	๖	หนัก	๒๖
หนักใจ	๑	หนักหนา	๗	หนัก	๑๔
หนัก	๑	หนักสัคว	๑	หนักสื่อ	๗๐
หนักสติก	๑	หนา	๑๓	หนา	๗๗
หนาคาง	๑	หนาคัน	๑	หนาทอง	๖
หน้าที	๘๓	หน้าแน	๒	หน้าผา	๑
หน้าใหม่	๑	หน้าอก	๑	หนาม	๑
หนาว	๑๐	หนาวจัก	๒	หนาย	๑
หนี	๑๓	หนี	๘	หนีบ	๑

หนึ่ง	๒๓	หน	๒๔	หนเนื่อง	๑
นม	๖	นมสาว	๑	นุ	๕
หนึ่จกรยาน	๑	นม	๖	นมกม	๑
นมค	๔๔	นมคไป	๑	นมอ	๖
นมอ	๕	นมอก	๑๐	นมอง	๖
นมอน	๕	นมอม	๑๐	นมอบ	๑
นมิก	๑	นมิกคอง	๑	นมั้น	๕
นมั้นเพียร	๖	นมาก	๑	นมาง	๑
นมามุย	๑	นมาย	๑๖	นมายความ	๕
นมายความว่า	๑	นมายถึง	๑๖	นมายมาก	๑
นมั้น	๖	นมี่	๑	นมี่ขาว	๑
นมิก	๓๓	นมั้น	๖	นมุค	๖
นม	๑๖	นมเวียน	๑	นม	๖
นม	๓๑	นมบาน	๕	นมหนึ่ง	๑
นมแหม่ม	๑	นมยค	๑๑	นมยน้ำ	๖๓
นมยแรก	๔	นมยคหนึ่ง	๕	นมยคหลัง	๖
นมยค	๑	นมยคตา	๑	นมยอน	๕
นมยาคไป	๖	นมยาค	๑	นมยาบ	๕
นมยาบ	๕	นมยาบชา	๑	นมยิก	๑
นมยิบ	๑๕	นมยค	๓๕	นมยคหัก	๑
นมรนา	๓	นมรี	๑	นมรือ	๑๐๕
นมรือไม้	๑	นมรือว่า	๑	นมลง	๕
นมลน	๑	นมลบ	๓	นมลอน	๖
นมลม	๑	นมลวง	๑๖	นมลวงพอ	๑
นมลวม	๔	นมลล	๓	นมลลค	๓๔
นมลลคแก้ว	๕	นมลลคคค	๑	นมลลคคคค	๖
นมลลอม	๓	นมลลอมเหลว	๑	นมลล็ก	๕

หลักฐาน	๕	หลัง	๕๑	หลัง	๓
หลังคา	๖	หลังจาก	๑	หลังใหญ่	๑
หลุค	๓	หลุคพน	๑	หลับ	๑๘
หลุม	๒	หลา	๘	หลา	๑
หลาก	๕	หลาน	๓	หลาย	๕๕
หลายขนาด	๒	หลายจำพวก	๑	หลายชนิด	๕
หลายรูป	๑	หลายวัน	๒	หลายสี	๑
หลายแห่ง	๓	หลายอย่าง	๓	หลีก	๘
หลีกเลียง	๕	หลีกหนี	๑	หวง	๑๓
หวง	๒	ห่วย	๕	หวัง	๒๖
หวัค	๘	หวั่น	๑	หวั่นกลัว	๑
หวาค	๑	หวาน	๕	หวิค	๑
หวิ	๑	หวิคหวิค	๑	หือ	๓
หือ	๓	หือก	๑	หือกกลาง	๑
หือวง	๘๐	หือพระ	๑	หือวงเวียน	๓
หือหนึ่ง	๑	หือม	๒	หือมล้อม	๑
หือย	๓	หือย	๒	หือก	๑๕
หือโกหม	๒	หือค	๑๖	หือน	๓
หือว	๒๕	หือวโกให้	๑	หือวข้อ	๒
หือวคำ	๑	หือวใจ	๒๑	หือวเมือง	๓
หือวอหือ	๑	หือวเราะ	๑๑	หือวเราะกันคิกๆ	๑
หือวแรง	๑	หือวหน้า	๑๘	หือ	๑๓๘
หือ	๑	หือ	๕	หือก	๘๓
หือกว่า	๑	หือกิน	๘	หือาง	๑๒
หือาง	๒๓	หือางกัน	๕	หือางจาก	๕
หือางยาว	๑	หือางทค	๑	หือาญ	๓
หือาค	๘	หือาน	๘	หือานหงษ์	๓

หาม	๑	ห้าม	๑	ห้าม	๘
หาย	๘๐	หายใจ	๒๑	หายไป	๓
หาร	๒	หารื้อ	๑	หน้า	๑
หิน	๑๘	หินย่อย	๑	หิมะ	๑๔
หิว	๓	หิว	๑	หีบ	๑
หึ่ง	๒	หือ	๑	หุง	๑
หุงหา	๑	หุงหาอาหาร	๑	หุน	๖
หุน	๓	หุบ	๑	หุบเขา	๑
หุม	๑๐	หุ	๒๘	หุรึก	๒
หิว	๒	เหงงหง่าง	๑	เหึก	๒๖
เห็กโกน	๒	เห็กบัว	๑	เห็กหอม	๑
เห็กหนู	๑	เหตุ	๔๑	เหตุการณ์	๑
เหตุใด	๓	เหตุผล	๒	เห็น	๓๒๓
เห็นกัน	๑	เห็นควร	๑	เห็นใจ	๑
เห็นได้	๑	เห็นได้ชัด	๑	เห็นว่า	๑๓
เห็นไวๆ	๑	เห็นอกเห็นใจ	๑	เห็นัดเห็น้อย	๔
เห็บ	๑	เห็บ	๑	เห็บ	๖
เหล็ก	๒๒	เหล็กใน	๑	เหลว	๘๖
เหลวไหล	๒	เหง่า	๑	เหาะ	๓
เหมาะ	๑๑	เหมาะมัน	๑	เหมาะสม	๑
เหมาะสำหรับ	๑	เหยา	๒	เหล่า	๘๘
เหล่า	๑	เหล่าใคร	๑	เหล่านั้	๓
เหล่านั้	๑๓	เหล่าฝรั่ง	๕	เหิน	๑
เห็บ	๑	เห็บยาว	๕	เห็บยาว	๒
เห็บยา	๑	เห็บย	๓	เห็บยา	๘
เห็บยาวต่างๆ	๔	เห็บย	๑	เห็บย	๕
เห็บยาวหลัง	๑	เห็บย	๑	เห็บย	๖

เหวี่ยง	๔	เหวี่ยง	๑๐	เหวี่ยงน้ำ	๑
เหวี่ยงเพล	๑	เหวี่ยง	๑๐	เหวี่ยง	๒
เหมือน	๑๐๘	เหมือนกัน	๒๒	เหมือนเก็บ	๑
เหมือนสัตว์	๑	เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๓๔
เหวี่ยง	๓	เหวี่ยง	๔๔	เหวี่ยง	๒๓
เหวี่ยงโค	๑	เหวี่ยงหนึ่ง	๑	เหวี่ยง	๑
เหวี่ยง	๓	เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๑
เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๒๓	เหวี่ยง	๓๒
เหวี่ยง	๓	เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๓
เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๒	เหวี่ยง	๑
เหวี่ยง	๑,๐๐๘	เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๑
เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๑
เหวี่ยง	๒	เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๑๓๓
เหวี่ยง	๑	เหวี่ยง	๑๒	เหวี่ยง	๓๔
เหวี่ยง	๒๐	เหวี่ยง	๑๒	เหวี่ยง	๔๕
เหวี่ยง	๒	เหวี่ยง	๑๒	เหวี่ยง	๑๕
อักษร อ.					
อก	๒	อก	๑	อก	๒๒
อก	๑	อก	๒๐	อก	๓
อก	๓	อก	๒	อก	๕
อก	๔	อก	๓	อก	๔
อก	๑๔	อก	๑	อก	๑
อก	๔	อก	๔	อก	๑
อก	๓	อก	๔	อก	๑
อก	๑	อก	๑	อก	๕
อก	๑	อก	๒	อก	๔
อก	๑	อก	๑	อก	๒

อภินิหาร	๑	อม	๔	อมพะนำ	๒
อภิมหา	๒	อเมฆอน	๑	อเมรทิน	๒
อเมริกาใต้	๑	อย่า	๗๗	อยาก	๒๒
อยากได้	๑	อยากพบ	๑	อย่าง	๒๕๕
อย่างกันเอง	๑	อย่างกัน	๑	อย่างก็	๑
อย่างเกี้ยว	๒	อย่างที่	๑	อย่างนั้น	๑
อย่างนี้	๑	อย่างยิ่ง	๑	อย่างไร	๕๓
อย่างไรเล่า	๑	อย่างไรเสีย	๑	อย่างหนึ่ง	๔
อย่างหนึ่ง	๔	อย่างอื่น	๑	อยุติธรรม	๑
อยู่	๓๒๐	อยู่กับบ้าน	๑	อยู่ในวัย	๑
อรรคราช	๑	อรรถ	๕	อรรถคดี	๑
อรรย	๕	อรรณ	๑	อวกาศ	๑
อวก	๔	อวกดี	๒	อ้วน	๓
อวยชัย	๒	อวยพร	๑	อวัยะ	๓๕
อสรพิษ	๓	อสูรินทร์	๑	อสูรี	๖
อหิวาตกโรค	๑	อห	๔	อห	๔
ออก	๓๒๔	ออกไซ	๑	ออกจากกัน	๑
ออกชื่อ	๑	ออกซิเจน	๒๑	ออกปาก	๑
ออกไป	๓	ออกพรรษา	๑	ออกมา	๑๑
ออกลูก	๒	ออกหาง	๔	ออกน	๓๒
ออก	๑	ออกเปลี่ย	๒	ออกแ	๓
ออกแอน	๒	ออกม	๕	ออกคอม	๑
ออกสิน	๑	ออกย	๒	ออกอิง	๑
ออกสเตรเลีย	๑	อะระหาชิบิ	๑	อะไร	๑๒๖
อักขรา	๒	อักโข	๑	อักษร	๓
อักเสป	๔	อักอ่าน	๑	อักคิ	๒
อังกฤษ	๒๓	อักมณี	๒	อัก	๑๕

อักษัณ	๑	อักษเ	๒	อักษโนมติ	๑
อักษรา	๑	อักษ	๔๔	อักษดัม	๑
อักษราย	๔๔	อักษพาล	๑	อักษ	๑
อักษเป็น	๑	อักษหนึ่ง	๔	อักษไทน	๑
อักษ	๔	อักษสะปอ	๕	อักษยศ	๓
อักษรีย	๑	อักษลักษณ	๓	อักษพร	๒
อักษการ	๓	อักษจรรย	๑	อักษ	๑๓
อักษกร	๔	อักษการ	๓๒	อักษกาศ	๓๐๑
อักษเนย	๑	อักษาง	๑๒	อักษาง	๑
อักษน้ำ	๑	อักษางว	๑	อักษาง	๑๒๖
อักษจะ	๑๕	อักษจรรย	๒๕	อักษเจียร	๔
อักษพิ	๑๐	อักษภา	๔	อักษณา	๑
อักษนาเขต	๔	อักษกร	๑	อักษท	๑
อักษิตย	๑๖	อักษน	๑	อักษน	๓๕
อักษนสงส	๒	อักษบ	๑๑	อักษฟริกา	๖
อักษรณ	๑	อักษภ	๑	อักษมิศ	๑
อักษย	๒	อักษย	๔	อักษย	๑๖
อักษรณ	๑๑	อักษราม	๔	อักษรี	๒
อักษลย	๒	อักษว	๒๑	อักษว	๒
อักษรณ	๓	อักษว	๒	อักษศย	๔๖
อักษสน	๓	อักษสณ	๒	อักษหาร	๒๔๐
อักษนวย	๒	อักษนาก	๕๑	อักษภอ	๕๔
อักษมาศย	๒	อักษสา	๒	อักษแทนค	๑
อักษแอบ	๒	อักษร	๓	อักษโรย	๑
อักษอก	๑	อักษล	๑	อักษธิพล	๓
อักษเกีย	๓	อักษโคจัน	๒	อักษม	๔
อักษมใจ	๓	อักษเอบ	๑	อักษวิเกีย	๑

อิริยาบถ	๑๘๗	อีกครึ่งหนึ่ง	๒	อีกครึ่งหนึ่ง	๑
อีกทีหนึ่ง	๒	อีกมาก	๓	อีกอย่างหนึ่ง	๑
อินัง	๒	อิงอ้อ	๑	อิงอ่าง	๒
อีก	๑	อีกใจ	๒	อีกซัก	๒
อีก	๒	อิน	๕๗	อื่นๆ	๑๗
อินโค	๑	อุจจาระ	๑๘	อุณภูมิ	๒๘
อุคม	๔	อุคหนุน	๑	อุคคต	๑
อุคสาห์	๕	อุคสาตกรรม	๗	อุทธรณ	๑
อุทาน	๑	อุทิศ	๑	อุณ	๑๐
อุบ	๑	อุบัติเหตุ	๒๗	อุบาทว์	๒
อุบาย	๒	อุโบสถสังฆกรรม	๑	อุปกกรรม	๑
อุปัชฌาย์	๑	อุปัธยา	๑	อุปลัมภ	๒
อุปัท	๒	อุปสรรค	๑	อุม	๑
อุรา	๕	เอ	๑	เอก	๗
เอกชน	๒	เอกราช	๗	เอกา	๒
เอเคอร์	๑	เอง	๑๗๗	เอ็ง	๑
เอน	๕	เอ็น	๑	เอ็นดู	๑
เอย	๑	เอย	๕	เอว	๒
เออ	๓	เอวอวย	๑	เอะ	๑
เอะอะ	๒	เอา	๑๒๒	เอา	๑
เอามา	๓	เอาอย่าง	๑	เอิกเกริก	๑
เอียง	๖	เอื้อเฟื้อ	๒	แอบ	๕
แอบซอน	๑	แอบสูสี	๑	แอมโมเนีย	๑
แอลกอฮอล์	๒๓	แอลโปร	๑	โอ	๑
โอ	๗	โอกาส	๒๗	โอชา	๒
โอโง	๑	โอน	๕	โอบ	๑
โอรส	๔	โอรหาริก	๓	โอ	๔๐

ไอน้ำ	๗๑	ไอพน	๑๑	ไอยรา	๓
ไอศวรรย์	๓	ไอโคโน	๓		
อักษร อ.					
ฮาน	๒	ฮอ	๔	ฮัน	๑
ฮาลันไป	๑	ฮินเคนเบอร์ก	๑	ฮิโร	๑
ฮิโรอิน	๑	ฮิเลียม	๓	ฮิกิเม	๑
ฮือ	๒	เฮย	๑	เฮฮา	๓
ไฮเทล	๔	ไฮโครเจน	๔		

ภาคผนวก ง.

คู่มือครู

๑. เตรียมที่จะใช้แบบฝึกหัดแต่ละวันให้พร้อมก่อนที่จะนำมาให้นักเรียนทำ โดยศึกษาให้เข้าใจความมุ่งหมายของคำถามแต่ละข้อ และควรมีคำถามตอนใดบ้างที่นักเรียนอ่านแล้วจะไม่เข้าใจ หรือเข้าใจไม่ตรงกับที่เราต้องการ : เพื่อจะได้นำมาอธิบายหรือพูดให้นักเรียนเข้าใจตรงกันเสียก่อน
๒. เมื่อถึงเวลาทำ แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนเขียนชื่อให้เรียบร้อย
๓. แบบฝึกหัดที่มีคำยาก (ซึ่งจะมีบอกไว้ในแบบฝึกหัดนั้นๆ) ครูควรอธิบายคำยากนั้นให้นักเรียนฟังก่อน (มีคำอธิบายอยู่ในแบบฝึกหัดของนักเรียนแล้ว แต่ครูควรพูดให้นักเรียนฟังด้วย เพื่อให้นักเรียนจะได้เข้าใจดียิ่งขึ้น และถ้านักเรียนมีอะไรสงสัยจะได้ถามเสียก่อนที่จะลงมือทำ)
๔. เมื่อนักเรียน ไม่มีอะไรสงสัยแล้ว ครูให้นักเรียนลงมือทำ ให้ใช้เวลาทำ ๒๐ นาที นับตั้งแต่ที่นักเรียนเริ่มลงมือทำ
๕. เมื่อครบ ๒๐ นาที ครูเก็บแบบฝึกหัดคืนทั้งหมด
๖. เฉลยคำตอบในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟังทีละข้อ ถ้าข้อใดนักเรียนสงสัยครูควรอธิบายเหตุผลให้นักเรียนฟังด้วย
๗. ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนแต่ละคน แล้วรวบรวมข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนในชั้นต่างๆไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดอย่างมีเหตุผล และการคิดเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง
๘. นำข้อบกพร่องต่างๆที่พบจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ มาพูดให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนจะได้แก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆเสีย
๙. รวบรวมแบบฝึกหัดทั้งหมดคืน รวมทั้งคู่มือครูด้วย เพื่อผู้วิจัยจะได้นำมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น

หมายเหตุ ถ้าท่านพบข้อบกพร่อง หรือมีข้อเสนอแนะอย่างไร เกี่ยวกับแบบฝึกหัดเหล่านี้ กรุณายกบันทึกไว้ในคู่มือนี้ด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง เพราะผู้วิจัยจะได้นำมาปรับปรุงแบบฝึกหัดเหล่านี้ให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

แบบฝึกหัดที่ ๑

กองทัพนึงต้องมีแม่ทัพเป็นผู้บังคับบัญชา และมีนายทัพรองลงไปทำหน้าที่ควบคุมทหารเป็นพวกๆ นายทหารและพลทหารต้องเชื่อฟังคำสั่งของแม่ทัพ แม่ทัพสั่งให้ทำอย่างไรก็ต้องทำตาม นายทัพจะรับคำสั่งของแม่ทัพมาบอกต่อกันไป จนรู้ทั่วทั้งกองทัพ

หากทหารคนใดไม่เชื่อฟังคำสั่งของแม่ทัพ เรียกว่าทำผิดวินัยต้องถูกทำโทษอย่างรุนแรง เพราะถ้าต่างคนต่างทำตามชอบใจแล้ว ช้าศึกก็คงเอาชนะไม่ได้

โรงเรียนของเราก็คคล้ายกองทัพ มีครูใหญ่เป็นแม่ทัพ ครูเป็นนายทหาร นักเรียนเป็นพลทหาร ต่างก็ต้องเชื่อฟังคำสั่งตามลำดับ

ครูเป็นผู้หวังดีต่อเรา เป็นผู้ใหญ่มากกว่าเรา จึงรู้ว่าอะไรควรและอะไรไม่ควร เรายังเด็กอยู่ก็ควรเชื่อฟังครูก่อน โขงขึ้นก็จะรู้ว่าอะไรดีอะไรไม่ดี ถ้าเราทุกคนช่วยกันทำดี เป็นคนเรียบร้อย เชื่อฟังครู เอาใจใส่ช่วยกันและกัน เราก็จะทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียงที่ดี เหมือนกองทัพที่เชื่อฟังแม่ทัพก็เอาชนะช้าศึกได้ แต่ทุกคนต้องร่วมกันทำ เพราะถ้ามีคนไม่ได้อยู่เพียงสองสามคน ก็จะทำให้ทั้งโรงเรียน หรือกองทัพขี้ไปได้ทั้งหมด

.....

จงกากบาทที่ตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

๑. ถ้านักเรียนเป็นทหารคนหนึ่งไปสงคราม และเดินทัพผ่านช้าศึก ทหารถูก
หลายคน นักเรียนจะทำอย่างไร?

ก. ร้องไห้	ข. เอาปืนยิงตอบโต้
ค. คอยฟังคำสั่งแม่ทัพ	ง. หลบเข้าที่กำบัง
จ. ให้ความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ	

๒. เพราะเหตุใดนายทหารและพลทหารจึงต้องเชื่อฟังแม่ทัพ

ก. เพราะแม่ทัพเป็นผู้ใหญ่มากกว่า	ข. เพราะแม่ทัพเป็นผู้มีความสามารถมาก
ค. เพราะเป็นวินัยของทหาร	ง. เพราะแม่ทัพมีอำนาจลงโทษใครๆ ได้
จ. เพราะคำสั่งของแม่ทัพคือกฎหมาย	

๓. เพราะเหตุใดนักเรียนจึงต้องเชื่อฟังครู?

- ก. เพราะครูเป็นผู้ใหญ่กว่า ข. เพราะครูเป็นผู้หวังดีต่อนักเรียน
- ค. เพราะครูเป็นคนดี ระเบียบร้อย ง. เพราะครูรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร
- จ. เพราะครูมีอำนาจลงโทษนักเรียนได้

๔. เรื่องที่นักเรียนอ่านนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร?

- ก. กองทัพ ข. โรงเรียน
- ค. ระเบียบวินัย ง. ความสามัคคี
- จ. โทษของการผิดวินัย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๕, ๖

ในค่ายพักทหาร ตอนกลางคืนแม่ทัพสั่งให้ดับไฟหมดทั้งกองทัพเพื่อจะไม่ให้ข้าศึกเห็น แต่ทหารคนหนึ่งคิดถึงบ้านมาก ลุกขึ้นมาจุดไฟริบหรี่ เขียนจดหมายถึงภรรยา แม่ทัพเดินตรวจค่ายมาพบเข้าจึงให้เขียนลงไปว่า

" เธอที่รัก ฉันเสียใจมากที่ได้ทำผิดวินัย กว่าเธอจะได้รับจดหมายนี้ฉันก็คงจะถูกลงโทษตามอาญาทัพบ่ ฉันขอลาก่อน "

แล้วแม่ทัพก็สั่งให้นำตัวทหาร คนนั้นไปลงโทษทันที

๕. จากข้อความที่อ่านนี้ นักเรียนคิดว่าทหารผู้นั้นถูกลงโทษสถานใด?

- ก. ประหารชีวิต ข. ขับออกจากกองทัพ
- ค. กักบริเวณ ง. จำคุกตลอดชีวิต
- จ. ส่งตัวกลับเพื่อพิจารณาโทษ

๖. การที่แม่ทัพทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่สมควรหรือไม่?

- ก. ไม่สมควร เพราะเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ
- ข. ไม่สมควร เพราะการลงโทษนั้นรุนแรงเกินไป
- ค. ไม่สมควร เพราะทหารผู้นั้นก็จุดไฟเพียงริบหรี่เท่านั้น
- ง. สมควร เพราะถ้าไม่เชื่อแม่ทัพกองทัพก็จะแตกแยก ข้าศึกจะเข้ามาโจมตีได้ง่ายๆ
- จ. สมควร เพราะแสงสว่างนั้นจะทำให้ข้าศึกโจมตีได้ง่าย

๓. ทัศนียภาพคืออะไร?

- ก. - ส่งการบ้านตรงเวลาทุกครั้ง ข. ปรึกษางานกันเบาๆในห้องสมุด
- ค. มาให้ทันเวลาโรงเรียนเช้า ง. ไม่คุยกันหรือส่งเสียงดังในห้องเรียน
- จ. ไม่เข้าแถวเคารพธงชาติเพราะแคะร่อนจ๊อค

๔. การที่โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบวินัยหรือไม่?

- ก. ไม่ใช่เพราะเป็นการบังคับ ไม่มีอิสระ
- ข. ไม่ใช่เพราะทำให้ผู้ถูกลงโทษเมื่อทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน
- ค. ไม่ใช่เพราะทำให้นักเรียนบางคนไม่อยากมาโรงเรียน
- ง. คือ เพราะทำให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- จ. คือ เพราะทำให้นักเรียน เรียนหนังสือได้ดีขึ้น

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๕. เพราะเหตุใดคนไม่ดีเพียง ๒-๓ คน จึงทำให้ทั้งโรงเรียนหรือกองทัพชั่วไป
ได้ทั้งหมด?

๑๐. ถ้านักเรียนเห็นเพื่อนกำลังทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน นักเรียนจะทำ
อย่างไร เพื่อนจึงจะไม่โกรธ และไม่ทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนด้วย

แบบฝึกหัดที่ ๒

ชาวนาทุกคนต่างมีปัญหาว่านาของเขาทำข้าวได้น้อย บางคนว่าเพราะน้ำในคลองมีน้อย บางคนว่าเพราะดินไม่ดีขาดปุ๋ย บางคนว่าหาข้าวพันธุ์ดีๆ มาปลูกไม่ได้ บางคนก็ว่านาของเขาถูกสัตว์จำพวกหนอน ตั๊กแตนรบกวน บางคนว่าเพราะทุนไม่เพียงพอ ทุกคนต่างมีปัญหา และต้องการความช่วยเหลือ

เขาจึงรวมแรง รวมกำลังความคิด และรวมทุนกันเข้าเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้นโดยจัดตั้งเป็นสหกรณ์ที่ดินขึ้น โดยมีชาวนาที่สนใจสมัครเข้าเป็นสมาชิก ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องเสียค่าธรรมเนียมแรกเข้า เงินนี้จะนำไปสมทบกับเงินรายได้อื่นๆของสหกรณ์ เพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สมาชิกต่อไป และสมาชิกทั้งหมดจะประชุมกันเพื่อเลือกคณะกรรมการประมาณ ๖-๘ คน ให้รับผิดชอบกิจการของสหกรณ์แทนสมาชิก

สหกรณ์จะมีเจ้าหน้าที่มาให้คำแนะนำต่างๆ เพื่อให้ผลผลิตของชาวนาดีขึ้น เวลานั้นน้อยกรรมการของสหกรณ์ก็ไปเอาเครื่องสูบน้ำเข้านาหรือสร้างเขื่อนกันน้ำไว้ใช้ทำนา นาแห่งใดดินไม่ดี หรือไม่มีพันธุ์ข้าวดีๆ ปลูก หรือถูกหนอนกัดต้นข้าว สหกรณ์ก็ไปซื้อปุ๋ย ซื้อพันธุ์ข้าวดีๆ และซื้อยาฆ่าแมลงมาขายให้ชาวนา ในราคาพอสมควร ตลอดจนหาเงินมาให้สมาชิกกู้ยืม โดยคิดดอกเบี้ยราคาถูก

.....

จงกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

๑. ผู้ที่เป็นเจ้าของสหกรณ์ที่ดินคือใคร?

ก. รัฐบาล

ข. คณะกรรมการของสหกรณ์ที่ดิน

ค. เจ้าของที่ดิน

ง. สมาชิกของสหกรณ์ที่ดิน

จ. ชาวนาทุกคน

๒. ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากสหกรณ์ที่ดินคือใคร?

ก. รัฐบาล

ข. คณะกรรมการของสหกรณ์ที่ดิน

ค. เจ้าของที่ดิน

ง. สมาชิกของสหกรณ์ที่ดิน

จ. ชาวนาทุกคน

๓. การสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหกรณ์ที่ดินเป็นผลดีหรือไม่

- ก. ดี เพราะเป็นแหล่งที่สมาชิกจะกู้เงินได้โดยสะดวก
- ข. ดี เพราะสหกรณ์จัดหาพันธุ์ข้าวและปุ๋ยมาให้
- ค. ดี เพราะทำให้สมาชิกร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ
- ง. ไม่ดี เพราะสมาชิกต้องเสียค่าธรรมเนียมแรกเข้า
- จ. ไม่ดี เพราะสมาชิกต้องไปช่วยผู้อื่นคิดแก้ปัญหา

๔. สหกรณ์มีรายได้จากทางใด

- ก. ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล
- ข. เงินกู้จากธนาคาร
- ค. ผลกำไรจากการขายสินค้าให้แก่สมาชิก
- ง. เงินช่วยเหลือจากสมาชิก
- จ. การขายผลผลิตของสมาชิก

๕. จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของการจัดตั้งสหกรณ์คือ

- ก. หาดผลประโยชน์เข้าสู่สหกรณ์
- ข. ป้องกันผลประโยชน์ของสมาชิก
- ค. จัดหาเงินทุนให้สมาชิกกู้
- ง. เพื่อช่วยให้ชาวนาร่ำรวย
- จ. ช่วยให้สมาชิกพ้นจากความเดือดร้อนอันเกิดจากท่อนาไม่ได้ผล

๖. ชาวนามีปัญหาเรื่องใด

- ก. คินไม่ดี
- ข. น้ำไม่พอ
- ค. แมลงรบกวน
- ง. ท่อนาไม่ได้ผล
- จ. ไม่มีทุน

๗. เหตุใดจึงเกิดสหกรณ์ขึ้น

- ก. เพราะคินชาคปุ๋ย
- ข. เพราะชาวนาไม่มีทุนทรัพย์
- ค. เพราะที่นาชาคน้ำ
- ง. เพราะชาวนาต้องการความช่วยเหลือ
- จ. เพราะชาวนามีปัญหา

๘. สหกรณ์จะช่วยสมาชิกได้อย่างไร?

ก. แจกข้าวพันธุ์ดี

ข. ช่วยแก้ปัญหาให้สมาชิก

ค. แจกเงิน

ง. ฝึกยากันแมลงให้

จ. ซื้อปุ๋ยมาขายให้ในราคาต่ำกว่าต้นทุน

๙. เหตุใดชาวนาจึงควรเป็นสมาชิกสหกรณ์?

ก. มีสิทธิซื้อปุ๋ยในราคาถูก

ข. สามารถแก้ปัญหาต่างๆได้ด้วยตนเอง

ค. มีคนฝึกยากันแมลงให้

ง. มีคนแจกเงินให้

จ. มีคนแจกข้าวพันธุ์ดีให้

๑๐. เหตุใดสหกรณ์จึงต้องช่วยเหลือสมาชิก?

แบบฝึกหัดที่ ๓

ใช้หัวใจใหญ่เป็นโรคคิตค่อ เชื่อใช้หัวใจใหญ่เล็กมาก โรคนี้เมื่อเป็นกับคนหนึ่งแล้ว ถ้าไม่ระมัดระวังให้ดี จะแพร่หลายลุกลามติดต่อกันอย่างรวดเร็ว

การคิตค่อ ติดต่อกันด้วยน้ำมูก น้ำลาย และเสมหะของคนไข้ เช่น การใช้เสื้อผ้าร่วมกัน จามรดกัน คัดน้ำร่วมด้วยกัน

อาการของคนป่วยเป็นไข้หัวใจใหญ่ คือ เริ่มมีอาการ ครั่นเนื้อครั่นตัวทันที และเป็นไข้หนาวสั่น รู้สึกอ่อนเพลียมาก มีน้ำมูกใสๆไหลออกมา รู้สึกปวดร้าวทั่วศีรษะ ปวดเมื่อหลัง แขน ขา มาก และรู้สึกเหมือนว่าปวดอยู่ในกระดูก

คนไข้มักเริ่มต้นด้วยไอ เสมหะที่ออกมาเป็นมูกหรือมูกหนอง ถ้าอาการกำเริบมากจะถึงกับเพ้อ ซ้ำสำคัญ โรคนี้ทำให้เยื่อในจมูกและทางเดินของลมหายใจอักเสบ และบางที่ทำให้ปอดอักเสบ ซึ่งทำให้เป็นอันตรายมาก ใช้หัวใจใหญ่จึงนับว่าเป็นโรคคิตค่อสำคัญควรระมัดระวัง เพราะเมื่อเป็นโรคนี้จนปอดเป็นอันตรายแล้ว ถึงจะรักษาหายก็ทำให้ปอดอ่อนแอ เป็นช่องทำให้เกิดโรคอื่นได้ง่าย

.....

จงกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

๑. เพราะเหตุใด จึงถือว่าไข้หัวใจใหญ่เป็นโรคคิตค่อ

ก. เพราะคนป่วยมีน้ำมูก	ข. เพราะคนป่วยไอหรือจามอยู่เสมอ
ค. เพราะเชื้อโรคแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้	ง. เพราะเชื่อไข้หัวใจใหญ่เล็กมาก
จ. เพราะป้องกันยาก	

๒. เหตุใดไข้หัวใจใหญ่จึงติดต่อกันได้อย่างรวดเร็ว

ก. เพราะติดต่อกันหลายทาง	ข. เพราะเชื่อไข้หัวใจใหญ่เล็กมาก
ค. เพราะป้องกันยาก	ง. เพราะใช้ของร่วมกับผู้ป่วย
จ. เพราะคนไข้ต้องไอหรือจาม	

๓. เมื่อเพื่อนเป็นไข้หวัดใหญ่นักเรียนควรจะทำอย่างไร
ก. ไม่พุกกับเพื่อนคนนั้น ข. ไม่เล่นกับเพื่อนคนนั้น
ค. พาเพื่อนไปโรงพยาบาล ง. พาเพื่อนกลับบ้าน
จ. ไม่ให้เพื่อนไอหรือจามรด
๔. เมื่อนักเรียนเป็นไข้หวัดใหญ่ นักเรียนจะทำอย่างไร
ก. พักผ่อน ข. ออกกำลังกายให้มากๆ
ค. ไปโรงพยาบาล ง. บอกคุณครู
จ. ไม่พุกคุยกับใคร
๕. คนมักจะ เป็นไข้หวัดใหญ่มากในระบะใด
ก. ฤดูร้อน ข. ฤดูหนาว
ค. ฤดูฝน ง. ฤดูแล้ง
จ. ทุกฤดู
๖. คนที่อาจจะ เป็นไข้หวัดใหญ่ได้คือคนที่มีอาการเช่นไร ดังต่อไปนี้
ก. คนที่ไออยู่เสมอ ข. คนที่เป็นหวัด
ค. คนที่ปวดศีรษะอยู่เสมอ ง. คนที่ปวดเมื่อยตามลำตัว
จ. ปวดอวัยวะ
๗. คนที่เป็นโรคไข้หวัดใหญ่อย่างรุนแรง เมื่อหายแล้วอาจเป็นโรอะไรได้
ก. เป็นหวัดอยู่เสมอ ข. ปวดบวม
ค. หลอดลมอักเสบ ง. ปวดศีรษะอยู่เสมอ
จ. เป็นไข้ได้ง่าย
๘. ถ้ามีผู้ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่อยู่ในบ้านของนักเรียน นักเรียนจะทำอย่างไรกับ
เสื้อผ้าของผู้ป่วย
ก. เหว ข. ผึ่ง
ค. ต้ม ง. ซักตามปกติ
จ. เอาออกฝั่งแดด

๙. เชื้อโรคใช้หลักใหญ่ เข้าสู่ร่างกายของเราทางใด

๑๐. ของสิ่งใดที่เราจะใช้ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยไม่ทำให้ เราติดโรคจากผู้นั้น
จงบอกมา ๕ อย่าง

ครั้งหนึ่งมีปลาอยู่ฝูงหนึ่ง อาศัยอยู่ในลำคลองมาเป็นเวลานาน เมื่อก่อนนั้นน้ำในคลองใสสะอาด ฝูงปลาต่างก็มีความสุข อยู่มาวันหนึ่งแม่ปลาทกใจมาก เพราะมองหาลูกไม่เห็น ลูกปลาก็ทกใจมาก เพราะมองหาแม่ไม่เห็น

แม่ปลาวายวณเวียนจนเหนื่อย ลูกปลาก็วายหาแม่อยู่เป็นเวลานาน ในที่สุดลูกปลาวายไปชนแม่ แม่หันมาดู จักไควว่าเป็นลูกของตัวก็ใจมาก แม่ปลาจึงถามลูกว่า "ลูกวายไปชนอยู่ที่ไหน แม่มองหาจนพอใจอยู่แล้ว"

ลูกปลาทอบว่า "ลูกไม่ไคชนแม่ ลูกวายอยู่ห่าง ๆ พอมองเห็นแม่ แต่จะเป็นอะไรก็ไมรู้ พอมีน้ำคำ ๆ ไหลมาลูกก็มองหาแม่ไม่เห็น"

แม่ปลาจึงพูดขึ้นว่า "ลูกเอ๋ย ทอไปนี้เราจะต้องระวังตัวให้มาก น้ำในลำคลองไม่ใสสะอาด เหมือนแตกอน น้ำสกปรกคำ ๆ ทำให้เราหาอาหารกินยาก ทำให้เราเหนื่อยเร็วและเจ็บป่วยง่าย ถ้าน้ำในคลองยังสกปรก มีกลิ่นเหม็นอยู่อย่างนี้ แม่และลูกจะอยู่ต่อไปไม่ได้ เราจะต้องไปหาที่ ๆ มีน้ำใสสะอาดอยู่ต่อไป"

จงกากบาทหับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

1. ขณะนั้นน้ำในคลองเป็นอย่างไร

ก. มีสีคำ

ข. ใสสะอาด

ค. ค่อนข้างขุ่น

ง. สกปรกมาก

จ. บางตอนก็ใสบางตอนขุ่น

2. เพราะเหตุใดแม่ปลาจึงไม่เห็นลูกปลา

ก. ลูกปลาค่อยห่างเกินไป

ข. มีน้ำสกปรกไหลมาบัง

ค. ลูกปลาตัวเล็กเกินไป

ง. น้ำในคลองนั้นสกปรกมาก

จ. ต่างตัวต่างวายหากันจึงมองไม่เห็น

3. แม่ปลาอยู่ห่างจากลูกปลาเท่าใด

ก. อยู่ชิดกันมาก

ข. อยู่ใกล้กันมาก

ค. อยู่ห่างกันมาก

ง. อยู่ไกลกันมาก

จ. อยู่ไม่ใกล้ไม่ไกล

4. ล่าคลองนี้ใครทำ

ก. ชายป่า

ข. ในเมือง

ค. อยู่นอกเมือง

ง. อยู่เชิงเขา

จ. อยู่ปากน้ำ

5. ล่าคลองนี้เป็นอย่างไร

ก. เชื่อมต่อกับทะเล

ข. มีถนนขึ้นสองฝั่ง

ค. มีเรือแล่นขวักไขว่

ง. สองฝั่งมีคนขายหนาแน่น

จ. ไม่มีคนใช้น้ำในคลองนั้น

6. น้ำในคลองไหลเป็นอย่างไร

ก. นิ่ง

ข. ไหลเร็ว

ค. ไหลแรง

ง. ไหลเชี่ยว

จ. ไหลเอื่อย ๆ

7. เพราะเหตุใดน้ำสกปรกจึงทำให้ปลาหวาดหนีอาหาร

ก. ไม่มีอาหารของปลา

ข. ปลาว่ายน้ำได้ช้าลง

ค. น้ำสกปรกอาหารปลาไปหมด

ง. เพราะปลามองไม่เห็นอาหาร

จ. สัตว์ตัวเล็ก ๆ ว่ายน้ำหนีปลาได้เร็ว

8. เพราะเหตุใดน้ำจึงสกปรกมากขึ้น

ก. เพราะมีเครื่องยนตร์สกปรกมากขึ้น

ข. เพราะมีเรือสัญจรไปมามากขึ้น

ค. เพราะคนใช้น้ำในคลองมากขึ้น

ง. เพราะคนทิ้งของลงในน้ำมากขึ้น

จ. เพราะใบไม้ในป่าร่วงหล่นทับถมเป็นเวลานาน

9. ถ้านักเรียนเป็นลูกปลาในเรื่องนี้ เมื่อมองหาแม่ปลาไม่เห็นนักเรียนจะทำอย่างไร

10. นักเรียนจะหาแม่ปลาอย่างไร จึงจะช่วยให้ปลาในคลองไม่สกปรก

แบบฝึกหัดที่ ๕...

ต้นไม้เป็นอาหารของสัตว์ และคน แมลงมดเล็กๆ ว่า ส่วนอะไรของต้นไม้ที่เรากินได้
มะเดื่อว่า เรากินลูกมัน เช่น เงาะ มะม่วง หน่อหน่า "เผือก" ดอกว่า ใบไม้เราก็กิน
เช่น ใบมะกรูด ใบผักกาดหอม แดงตอบว่า มันก็กินได้ เช่น ต้นผักบุ้ง ต้นตำลึง แดงว่า
"ถูกแล้ว ยังหัวหอมหัวกระเทียมก็เป็นคนเห็นมันกัน" มะเดื่อเสริมอีกว่า ดอกของมันก็กินได้ เช่น
ดอกโสน ดอกแฉะ รากก็กินได้ เช่น หัวผักกาด รากสามสิบ แดงสงสัยจึงถามแมงว่า
"แล้วหัวหอมเป็นต้นไม้ไรราก หัวผักกาดก็ถือเป็นต้นไม้ไรราก"

แมงตอบว่า "ที่เรียกว่าหัวนี้ บางอย่างเป็นต้นไม้กิน บางอย่างเป็นราก หัวหอมเป็น
ต้นไม้กิน หัวขมิ้นเป็นต้นไม้กิน แต่หัวถั่วพู หัวผักกาด รากสามสิบ เป็นราก รากเหล่านี้เป็น
ที่เก็บอาหาร มันจึงอ้วนขึ้น กล้วยหัว คนจึงเรียกว่าหัวกล้วย"

พออธิบายยาวไปว่า "หัวกับรากนั้น สังเกตได้ว่าเหมือนกัน คือ หัวเป็นหัวต้นไม้กิน มีตาสำหรับงอก
เป็นต้น มันกิน เช่น หัวขมิ้น แต่หัวที่เป็นราก ไม่มีตา มีแต่รากย่อย เช่น รากสามสิบ
หัวผักกาดขาว"

จงกาบบาทับหัวข้อที่ถูกของ

๑. เรากินส่วนใดของกล้วย

ก. ใบ	ข. ดอก
ค. ราก	ง. ต้น
จ. หน่อ	

๒. เรากินส่วนใดของมันแกว

ก. ต้น	ข. ใบ
ค. ดอก	ง. ราก
จ. ผล	

๔. เรากินส่วนใดของไข่

ก. ขอด

ค. ไข่

จ. กุ้ง

ข. กุ้ง

ง. ราก

๕. ขอบใจใบกินได้

ก. กววย

ค. โสน

จ. ชিং

ข. บอน

ง. มะขาม

๖. ขอบใจเรากินดอก

ก. กระชาย

ค. เถือก

จ. กววย

ข. มันเทศ

ง. มันสำปะหลัง

๗. ขอบใจเรากินราก

ก. กววย

ค. ชিং

จ. เถือก

ข. บอน

ง. มันแกว

๘. ขอบใจเรากินลำต้น

ก. กระชาย

ค. เถือก

จ. กววย

ข. มันเทศ

ง. มันสำปะหลัง

๔. ส่วนที่พืชเก็บอาหารไว้ ส่วนมากจะมีลักษณะ

ก. เขียวกว่าส่วนอื่น

ข. อ้วนใหญ่กว่าส่วนอื่น

ค. มีตาปก

ง. มีรากย่อย

จ. ยืดยาว

๕. นักเรียนคิดว่าต้นไม้ชนิดใดในประโยชน์ได้มากที่สุด ไม้ทำอะไรได้บ้าง ?

.....

.....

.....

.....

๖. นักเรียนคิดว่าต้นไม้ชนิดใดสำคัญที่สุด เพราะเหตุใด ?

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดที่ 6.

ลูกกระรอกตกลงมาจากวังบนต้นไม้ แม่ของมันไม่อยู่แดงกับเผือกพบเข้าจึงจับมาให้แม่ดู มันยังอ่อน เคยกินแต่นมแม่แดงจึงให้มันกินนมว่า เขาเอาที่บกระรอกทำรังให้มันนอน และคอยระวังไม่ให้แม่เข้าหาในเรือน

อีกไม่นานแม่แข็งแรงขึ้น เขาให้มันกินนมและใบผักกาด มันเชื่อใจแต่ ๆ มันได้ตามตัวแดงและชอบเกาะมา ถึงเวลามันก็ลงไปนอนในโพรงซึ่งเป็นรังของมัน

บัดนี้กระรอกจากโพรงขึ้นไปบนหน้าทาง มันกระโดดไต่สูงขึ้นไป ๆ ทุกวัน ไม่ข้ามวันก็กระโดดขึ้นหลังดู ไปเที่ยวเล่นทั้งและบนประตู่ มันชอบเล่นกับเด็ก ๆ และคนในบ้าน แต่มันก็แปลกหน้ามา มันเห็น มันก็ขึ้นจ่าหน้าคนได้

เมื่อมันโตแล้ว มันออกทางหน้าต่าง ๆ กระโดดไปนอกเรือน ทั้งแดงทั้งเผือกต้องช่วยกัน เอาข้าวโพดมาให้มันกัดมันมากิน แต่พอเอาเข้ามันก็เลยพาเขาไปในสวน และไม่กลับมาอีก เด็ก ๆ คอยดูมันในสวน พบกระรอกบนต้นไม้ เอาข้าวโพด มันก็ไปลงมากิน มันจะไขตัวนั้นหรือเปล่า ก็ไม่รู้

ตามสวนเมื่อกระรอกของมันกระโดดจากต้นไม้ไปยังต้นอื่น จากกิ่งนี้ไปกิ่งโน้น มันเที่ยวหา ลูกใบกิน ทางของมันช่วยถือทางเวลามันกระโดดไต่ ๆ

กระรอกชอบทำรังบนต้นไม้ มันเก็บกิ่งไม้ใบไม้เล็ก ๆ มาใส่ไว้ในโพรงไม้และอาศัยเป็นรัง มันมีศัตรูมาก สุนัข แมว งู และนกใหญ่ ๆ กอยทำร้ายมัน แต่มันก็องแกล้ว มันก็หนีได้เสมอ

เท้าของมันมีเล็บแหลม และมีเขี้ยว มันใช้เท้าหน้าจับอาหารเหมือนเราใช้มือของเรา เวลากระโดดเต็มจะเกาะกิ่งไม้ที่กระโดดไปถึงมันจึงไม่พลัดตก มันนั่งถือลูกไม้กินบนกิ่งไม้ กระดกหาง แลดูงามมาก

พื้นข้างหน้ามีสี่ซี่ ลมมาก มันใช้เท้าลูกไม้และกัดเมื่อกำลัง ๆ มันช่วยหว่านเมล็ดให้ในโพรงนั้น ๆ โดยเก็บใบกิน แล้วทิ้งเศษตามแผ่นดิน มันวิ่งเป็นประโยชน์แก่ป่า และชาวสวน ใบชอบมัน

จงกากบาทกับหัวข้อที่ถูกต้อง

๑. กระรอกอาศัยอยู่ที่ใด

ก. บนต้นไม้

ข. ในรู

ค. ในถ้ำ

ง. ในรัง

จ. ในที่สาธารณะ

๒. ถ้ากระรอกหางขาวจะเป็นอย่างไร

ก. ไม่สวย

ข. ตาย

ค. กระโดดไม่ตรงทาง

ง. เดินไม่ได้

จ. มีลักษณะเหมือนหนู

๓. สิ่งที่ทำให้กระรอกปลอดภัยจากศัตรูคือ

ก. ความรวดเร็ว

ข. การอาศัยบนต้นไม้สูง ๆ

ค. หางของมัน

ง. เล็บแหลมที่เท้า

จ. หันข้างหนีศัตรู

๔. สัตว์ชนิดใดที่ไม่หาอันตรายกระรอก

ก. นก

ข. แมว

ค. หนู

ง. งู

จ. สุนัข

๕. กระรอกชอบกินอะไร

ก. เมล็ด

ข. เนื้อสัตว์

ค. ผัก

ง. ผลไม้

จ. ข้าว

๖. กระรอกเป็นสัตว์ประเภทใด ?

ก. สัตว์เลี้ยง	ข. สัตว์ป่า
ค. สัตว์ที่เลี้ยงให้เชื่องได้โดยง่าย	ง. สัตว์เลื้อยคลาน
จ. สัตว์ประเภทเดียวกับจิง	

๗. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของกระรอก

ก. สว่างตา	ข. นิยมโยนต่อข้าวสวน
ค. ว่องไว	ง. กระโดดได้ไกล
จ. พันกม	

๘. ถ้าในสวนหนึ่ง ๆ มีกระรอกมาก ๆ ดีหรือไม่ ?

ก. ไม่ดีเพราะทำให้สวนสกปรก	ข. ไปได้เพราะมันกินผลไม้
ค. ดีเพราะทำให้สวนสวยงาม	ง. ดีเพราะมันช่วยหว่านเมล็ดผลไม้
จ. ดีเพราะมันทำให้สนุกไป	

๙. สัตว์อะไรที่กินอาหารวิธีเดียวกับกระรอก

ก. จิง	ข. แมว
ค. หมา	ง. ค่างขาว
จ. เสือ	

จงตอบคำถามข้อ ๑๐

๑๐. ถ้าเด็ก ๆ ใ้ต้องการให้กระรอกนี้ไปเขาควรทำอย่างไร ?

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดที่ ๗

เจ้าของนาหนึ่งพูกกับเศรษฐีซึ่งเคยมาไล่จับสัตว์ในนาของตนว่า "พวกท่านไล่สัตว์เขาไปเหยียบย่ำข้าวซึ่งเพิ่งขึ้นใหม่ ๆ ในนาของตนเสียเกือบหมด ฉันทงจะเก็บข้าวได้น้อยมากในปีนี้"

เศรษฐีจึงตอบว่า "จริงซี พวกเราเคยนัดกันข่มขู่ไล่สัตว์ที่นาแห่งนั้นบ่อย ๆ กำลังสนุกจึงไม่มีใครมีระวัง ข้าของนาคงเสียไปบ้าง เดาเกิดขอให้ท่านตรวจดูก่อนว่าข้าวนี้ จะเสียไปประมาณเท่าใด ส่วนที่เสียนั้นฉันจะจ่ายเงินทดแทนให้"

ชาวนาตอบว่า "ฉันกับเพื่อนคนหนึ่งได้ตรวจดูตลอดแล้วและช่วยกันเคาะรากาข้าวที่เสียนั้นก็ราคาเป็นเงิน 1,000 บาท เศรษฐีจึงนับเงิน 1,000 บาท ให้ชาวนาไป

ครั้นถึงฤดูเกี่ยวข้าว เจ้าของนาเห็นข้าวที่คิดว่าจะเสียไปนั้น กลับงดงามก็ถามที่แห่งอื่นจึงไปถามเศรษฐีนั้นอีกแล้วพูกว่า "แต่ก่อนฉันได้มาหาท่านเรื่องข้าวครึ่งหนึ่งแล้ว..."

แต่ชาวนายังไม่ทันพูกอะไรต่อไปเศรษฐีผู้นั้นก็จึงถามว่า "เงินที่ฉันให้ไปเป็นค่าข้าวที่เสียนั้นยังไปพอ จะมาขอเพิ่มเติมอีกไซ้ไหม"

ชาวนาตอบว่า "มิได้, ข้าวที่ฉันคิดว่าจะเสียไปนั้นก็ไม่เสีย กลับได้ดีกว่าที่อื่น ๆ อีก ฉันทงนำเงิน 1,000 บาท มาคืนให้ท่าน"

เศรษฐีก็ฟังมีความพอใจเป็นอันมาก จึงพูกกับเจ้าของนานั้นว่า "ท่านทำเช่นนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว การซื้อตรงต่อกันนั้นย่อมทำให้คนเรานี้เป็นสุขปราศจากความเดือดร้อน ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน"

เมื่อพูกแล้วเศรษฐีเข้าไปในท้องขีบเอาเงินออกมา 2,000 บาท แล้วว่า "นี่แน่ะ, ท่านจงรับเอาเงิน 2,000 บาท นี้ไปเก็บไว้ให้เมื่อลูกของท่านโตขึ้นแล้ว จงเอาเงิน 2,000 บาทนี้ให้แก่ลูกของท่าน และเล่าให้เขาฟังว่า ท่านได้เงินนี้มาอย่างไร"

จงกาบทัวข้อที่เห็นว่าถูกต้อง

1. ชาวนาไปพบเศรษฐีในครั้งแรกเพราะ

- ก. สัตว์ของเศรษฐีฆ่าข้าวในนาของตนเสียหาย
- ข. เศรษฐีและเพื่อนเหยียบย่ำข้าวในนาเสียหาย
- ค. คนข้าวในนาของเขาเสียหายมาก

- ง. ต้องการให้เศรษฐีซื้อที่ดินทำให้ชาวในนาเสียหาย
 จ. ไม่ต้องการให้เศรษฐีเข้าไปในนาของตนอีก
2. ชาวนาไปพบเศรษฐีครั้งหลังเพราะ
- ก. ต้องการนำเงิน 1,000 บาท ไปซื้อเศรษฐี
 ข. กลัวเศรษฐีจะว่าตนโกงเพราะชาวในนาไม่เสียหาย
 ค. ต้องการเงินเพิ่มขึ้น
 ง. ต้องการแสดงความซื่อสัตย์ของตน
 จ. ต้องการจะบอกกับเศรษฐีว่าชาวในนาของตนได้ผลดี
3. ชาวนาได้เงินจากเศรษฐีอีก 2,000 บาท เพราะ
- ก. เศรษฐีเห็นพยานว่าชาวในนาของชาวนาเสียหาย
 ข. เศรษฐีให้ด้วยความสงสาร
 ค. ชาวในนาที่คิดว่าจะเสียหายนั้นไม่เสียหาย
 ง. เศรษฐีรักบุตรชายของชาวนา
 จ. เศรษฐีรักความซื่อสัตย์ของชาวนา
4. ชาวนาในเรื่องเป็นคนเช่นไร
- ก. ซื่อสัตย์แต่ไม่ยอมเสียเปรียบใคร
 ข. รอบคอบแต่โง่
 ค. ซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา รอบคอบ
 ง. กตัญญู ตรงไปตรงมา ไม่เกรงใจใคร
 จ. เห็นแก่ตัว ไม่ยอมเสียเปรียบใคร
5. เศรษฐีในเรื่องนี้เป็นคนเช่นไร
- ก. ใจดี เห็นใจคนจน
 ข. รักความซื่อสัตย์
 ค. วาดมั่งอวดมี ไม่เห็นค่าของเงิน
 ง. ไม่รอบคอบ ใจดี
 จ. ไม่รอบคอบ รักความซื่อสัตย์

6. จากคำตอบข้อ 4 จงให้เหตุผลและยกตัวอย่างในเรื่องประกอบ

.....

7. จากคำตอบข้อ 5 จงให้เหตุผลและยกตัวอย่างในเรื่องประกอบ

.....

8. ชาวนากับเกรซซี่ ใครเป็นคนดีกว่ากัน เพราะเหตุใด

.....

9. ชาวนากับเกรซซี่ ใครรักความซื่อสัตย์มากกว่ากันให้เหตุผล

.....

10. ถ้าท่านเป็นชาวนา เมื่อเกรซซี่ให้เงินท่านอีก 2,000 บาท ท่านจะรับหรือไม่
 เพราะเหตุใด

.....

แบบฝึกหัดที่ ๙

ครั้งหนึ่งเด็กนักเรียน 5 คน คือเด็กหญิงงามตา เด็กหญิงงามนิจ เด็กหญิงงามเจ็ก เด็กชายสมมาตร และเด็กชายสมหวัง ได้ตกลงกันว่าจะลงทุนคนละ 20 บาท ไปซื้อส้มมาขาย ให้เพื่อนนักเรียน เมื่อใครจะแบ่งให้เท่า ๆ กัน และถ้าขาดทุนจะขาดทุนคราวละเท่า ๆ กัน

ครั้งแรกเขาเอาเงินไปซื้อส้มจากร้านสหกรณ์ 100 เกรม ราคาเดิมละ 1 บาท แต่เพราะซื้อค้ายเงินสลดถึง 100 เกรม ร้านสหกรณ์จึงลดให้ 5 บาท คงคิดเอาเพียง 95 บาท ที่เหลืออีก 5 บาท จ่ายเป็นการด

เมื่อได้ส้มมาแล้วเด็กทั้งห้าคนเอาส้มไปขายเล่มละ 1 บาท 25 สตางค์ เท่ากับ ราคาในท้องตลาดที่เขาขายกัน ปรากฏว่าได้เงิน 125 บาท เป็นกำไร 25 บาท เขาเอากำไร นั้นมาแบ่งกันได้นคนละ 5 บาท ส่วนเงินต้นทุน 100 บาทนั้น เด็กทั้ง 5 คนได้ตกลงนำไปซื้อส้ม มาขายกันอีก

วันหนึ่งเด็กหญิงงามเจ็กมีความจำเป็นต้องใช้ส้ม 10 เกรม แต่ยังไม่มีเงินจึงขอ ซื้อเชื่อ กรั ชายสมุคไค้หมดแล้ว เขาเอาเงินมานับ เพื่อจะแบ่งกำไรกันตามปกติ ปรากฏว่า คงขาดอีก 12 บาท 50 สตางค์ ซึ่งเป็นราคาสมุคที่งามเจ็กซื้อไป เขาจึงแบ่งกำไรกันไม่ได้ ในที่สุดงามตาออกถามกติกากว่า ในครั้งนี้อย่างไรควรแบ่งกำไร ควรเอาเงินไปซื้อส้มมาขายใหม่ ก่อน เมื่อชายสมุคหมดแล้ว งามเจ็กเอาเงินมาให้ครบแล้วจึงค่อยแบ่งกำไรกัน ทั้งหมด เห็นด้วย

ครูประพิศไค้ยืนเลี้ยงนักเรียนทั้ง 5 คน พูดยกกันถึงอะอะจึงเดินเข้ามาดูและถาม เรื่องราว เมื่อทราบแล้วจึงอธิบายต่อไปว่า "การขายเชื่อและซื้อเชื่อไม่ดีหลายอย่างทั้งผ่าน ผู้ซื้อและผู้ขาย ฝ่ายผู้ซื้อนั้นถ้าซื้อของในราคาถูก เพราะถ้าเป็นร้านเก่า ๆ ไป เขาจะต้อง เฝ้ารอราคาของเขาเพราะถ้าเขาต้องเสียเวลาคอยเรียกว่าคอกเมื่อยเข้าไปควย เช่น ของราคา ขายเงินสด 100 บาท ถ้าซื้อเชื่ออาจคิดราคา 105 หรือ 110 บาท ทางฝ่ายผู้ขายเชื่อ เมื่อ ขายของออกไปแล้วก็ไม่แน่ว่าจะได้เงินเท่ากับคืนครบทุกราย มีพ้อค่าที่ยอมขายเชื่อต้องเลิกดม กิจการไปมากตามากแล้ว ดังนั้นผู้ขายจึงมีนิตีขายเงินสดมากกว่าขายเงินเชื่อ"

7. ถ้าท่านเป็นคนขายท่านจะทำเช่นไร เพื่อมีคนมาซื้ดใช้.....

 8. ถ้าท่านมีความจำเป็นจะทวงขายใช้ท่านจะทำเช่นไร.....

 9. ถ้างานเดินไม่ยอมจ่ายเงินตามค้ดสิบเล่มนี้เด็ก 4 คน จะทำอย่างไร

 10. เพราะเหตุใดเด็กทั้งห้าจึงไม่ยอมซื้อใช้.....

แบบฝึกหัดที่ ๑

เสียงแห่งกระซิบของโหนดมานาน เราออกไปดูจึงเห็นหมาขนเกียบสีขาวเหมือนกับโหนด แตกต่างตามรูปร่างของมัน เหวียวสูงกาโหนดจึงทำให้แลดูคมยิ่งขึ้น

ค่ายความเอ็นดูในหมาตัวนั้น ซึ่งยืนตัวงอสนับไปทั้งตัว ตาคำเล็ก ๆ ภูนาเวทนา คงจะกลัวเจ้าโหนดของเรามาก มันลงหมอบคลานเข้ามาสงบนิ่งอยู่แทบเท้า ตามกลางเสียง เหาอของคุ้เกิดของเจ้าโหนด แขนงหน้าสยบเราควยแหวะละหอย พวกเราคิดทั้งข้อโหม้น ในที่สุดก็ตกลงกันได้ว่า โหม้นชื่อหลง เพราะเป็นชื่อที่เหมาะสมที่สุดแล้วสำหรับการมาของมัน

พวกเราทุกคนคุ้นเคยกันมากที่โหนดมาในสีขาวยาวเชือกกับเจ้าโหนด อายุที่รุ่นราวคราวเดียวกันคงจะเป็นเพื่อนกันได้ดี เราเรียกเจ้าหลงไปอาบน้ำ บำรุงกาย วิตามิน ไม่มีใครสักคนจะคิดถึงเจ้าโหนดว่า มันจะพอใจหรือไม่ที่เราเอาเจ้าหลงมาเลี้ยงอีกตัว

เป็นธรรมดาเมื่อได้ของเล่นใหม่ก็พากัน เล่น แต่ในขณะที่เล่นเราก็ดูแลเจ้าโหนดเหมือนเดิม ไม่ทอดทิ้ง แต่ไม่มีทิเอนนอกเหนือที่เล่นเท่านั้น แต่จะกอดกันเอาเจ้าหลงไปกอดรัก เจ้าโหนดก็คอยเห่า หรือทำเสียงไม่พอใจ พวกเราจึงดูแลเจ้าโหนด บางคนก็ไล่ให้ไปห่าง ๆ เพราะกลัวว่าเจ้าโหนดจะกัดเจ้าหลงเขา ยิ่งเราคอยกอดกันเท่าไรก็ยิ่งเพิ่มความโกรชให้เจ้าโหนดมากขึ้น พอคุ้พาเราโหนดก็กัดเจ้าหลงจนได้ คงเป็นเพราะเจ้าหลงเป็นหมาอายุใหม่ จึงไม่คอยจะสู้กับเจ้าโหนด เพียงแต่กัดป้องกันตัวเท่านั้น ยิ่งหลงไม่คอยกลาสู้ โหนดก็ยิ่งไล่กัดอย่างไปปรานี จน จนทุก คลุกกลาน ค้างตัวไม่ติด แม้เราเอาน้ำสาครก็ไม่ยอมหยุด เราจึงเถาผ่านหมกในใหญ่จากลุ่มองไปทั้งคุ้ จึงจับแยกออกมาได้เลือดเลอะบนขนขาวของทั้งสองตัว เพราะเหตุที่เจ้าโหนดรังแกหมาอายุใหม่ มันจึงถูกตีซ้ำ และก็เป็นครั้งสุดท้ายที่มันถูกเราตีด้วย จากบัดนั้นจนบัดนี้ไม่มีใครได้เห็นโหนดอีกเลย เจ้าโหนดที่นางสงสาร เราจะไปเป็นเจ้าหลงอยู่ที่บ้านใครหนอ

ข้อความต่อไปนี้ถูกหรือผิด ถ้าผิดแก้ไขให้ถูก ถ้าถูกให้ขีด ✓ ลงหน้าข้อ

1. เจ้าโหนดคือลูกสุนัขซึ่งหลงมาจากที่อื่น
2. หมาอายุใหม่ คือ เจ้าของมานานั้น
3. เจ้าโหนดและเจ้าหลงเป็นสุนัขตัวผู้เหมือนกัน
4. เจ้าหลง อ้วนใหญ่กว่าเจ้าโหนด
5. เจ้าหลงรูปร่างสูง

กากบาทข้อที่ถูก

6. เจ้าโทนกักเจ้าหงเพราะ

ก. วิญญาณเจ้าหง

ค. เพื่อประทศคนเลี้ยง

จ. ต้องการไปอยู่ท่อน

ข. เพื่อประกาศความแค้นกลาตงัน

ง. เจ้าหงไปเกรงใจเจ้าโท

7. เหตุใดเจ้าโทจึงหนีไป

ก. ต้องการให้เจ้าของติดตาม

ค. ต้องการไปเป็นเจ้าหงที่บ้านอื่น

จ. เกิดียคเจ้าของเดิม

ข. น้อยใจที่เห็นเจ้าของรักเจ้าหงมากกว่า

ง. ถูกกัก

ตอบคำถามต่อไปนี้

8. ถาทานเป็นเจ้าของเจ้าโทและเจ้าหงท่านจะทำอย่างไรหลังจากที่มันกัดกันแล้ว
เจ้าโทจึงจะไม่เสียใจ.....

.....

.....

9. ถาทานต้องการจะเลี้ยงเจ้าหง ท่านจะทำอย่างไรจึงจะไม่ทำให้เจ้าโทเสียใจ

.....

10. คนในเรื่งนี้มันนิสัยอะไร.....

.....

คนไร้จ้างเป็นผู้ช่วยเหลือประชาชน เขาหาเลี้ยงชีวิตด้วยการใช้แรง บางคนก็มีเรือของตนเอง บางคนเช่าจากบริษัทเรือก ค่าเช่าสูงหรือค่าเช่าตามฤดูกาลของเรือน คนไร้จ้างบางคนอาศัยอยู่ในบ้านเล็ก ๆ หวีในกระท่อมบนฝั่งใกล้ท่า บางคนไม่มีบ้าน เขาอาศัยอยู่ในเรือกับเมียและลูก เขาหุงอาหารกินและนอนในเรือ เมื่อโรงเรียนเลิกลูก ๆ จะช่วยเขาแจวเรือข้ามฟากเสมอ หรือไม่กี่ช่วยยกเรือที่ท่า

คนแจวเรือจ้างพำนักโดยสารคามแม่น้ำทุก ๆ วัน บางครั้งก็ได้เงินมาก แต่บางครั้งก็ไม่ได้เลย ถ้าในเวลากลางวันหาเงินได้น้อย เขาคงทำงานกลางคืน บางคนต้องการข้ามฟากในเวลาเช้า เขาร้องเรียกคนแจวเรือ ซึ่งกำลังนอนหลับอยู่ในเรือ ถึงแม้ว่าจะมืดและอากาศจะเย็น เขาก็ยืนจุกจิกขึ้นและแจวเรือไปให้ เขาว่าผู้โดยสารจะให้ค่าโดยสารสูงเท่าที่เป็นโอกาสที่จะหา เงินสำหรับตนและครอบครัวให้มากขึ้น

คนเรือจ้างรับผิดชอบชีวิตของผู้อยู่โดยสาร ถ้าเขาไม่ระวังจับเรือให้ดี เกิดอาจเอียงหรือล่ม ผู้อยู่โดยสารก็จะเปียก และบางคนก็ว่ายน้ำไม่เป็นก็อาจจมน้ำ ที่ท่าเรือทุกแห่งเราจะเห็นคนเรือจ้างพร้อมที่จะทำงานรับไว้ เราคอยผู้โดยสารและร้องเรียก "เรือจ้างครับ เรือจ้าง ข้ามฟากไหมครับ "

จงถามคำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับผู้อ่านที่ถูกต้อง

1. คนเรือจ้างเป็นผู้ช่วยเหลือประชาชน จริงหรือไม่
 - ก. ไม่จริงเพราะเขาได้เงิน
 - ข. ไม่จริงเพราะเป็นงานของเขา
 - ค. ไม่จริงเพราะลูกเขาช่วยทำงานเสมอ
 - ง. จริงเพราะคนเรือจ้างพำนักโดยสารข้ามฟาก
 - จ. จริงเพราะคนเรือจ้างหาเลี้ยงชีวิตด้วยการใช้แรง
2. เราควรมีปฏิภาณอย่างไรต่อคนเรือจ้าง
 - ก. ไม่พูดกับเขาเพราะไม่รู้รัก
 - ข. ไม่ชวนเขาพูดคุยขณะทำงาน
 - ค. ไม่สนใจเพราะเขาทำงานท่า
 - ง. ช่วยเขาแจวเรือจ้างเมื่อมีโอกาส
 - จ. พูดคำขอบคุณบ้างสัปดาห์เพราะเขาเป็นผู้ช่วยเหลือประชาชน

3. วันใดคนเรือจ้างหาเงินไ้ไ้ไ้

ก. น้ำแห้ง

ข. แดดร้อน

ค. วันฝนตก

ง. อากาศหนาว

จ. วันโรงเรียนปิด

4. คนเรือจ้างชอบทำงานในเวลาใด

ก. ไม่ชอบเพราะง่วงนอน

ข. ชอบเพราะจะได้มีเงินเก็บ

ค. ชอบเพราะอากาศเย็นสบาย

ง. ชอบเพราะจะได้ค่าจ้างสองเท่า

จ. ไม่ชอบเพราะมองไม่เห็นทาง

5. คนเรือจ้างมีหน้าที่อย่างไร

ก. แกวเรือจ้าง

ข. รับเรือไว้ให้ตี

ค. เลี้ยงลูกครอบครัว

ง. พาผู้โดยสารข้ามฟาก

จ. เก็บเงินค่าโดยสาร

6. เพราะเหตุใดผู้โดยสารกลางคืนจึงให้ค่าโดยสารสองเท่า

ก. เพราะเป็นเวลาพิเศษ

ข. เพราะมีเรือรับจ้างน้อย

ค. เพราะคนเรือจ้างคงอดนอน

ง. เพราะคนเรือจ้างเรียกสองเท่า

จ. เพราะแฉะเรือตอนกลางคืนมากกว่าตอนกลางวัน

7. เหตุใดคนเรือจ้างจึงต้องแฉะเรือจ้างในเวลาใด

ก. เพราะกลางคืนอากาศดี

ข. เพราะมีผู้โดยสารมาเรียก

ค. เพราะกลางวันหาเงินไ้ไ้ไ้

ง. เพราะกลางคืนไม่ค่อยมีเรือข้ามฟาก

จ. เพราะกลางคืนได้ค่าจ้างสูงกว่ากลางวัน

8. ถ้านักเรียนต้องการข้ามฟากจะโดยสารเรือชนิดใด

ก. เรือเมล์

ข. เรือจ้าง

ค. เรือควน

ง. เรือเร็ว

จ. เรือหางยาว

9. ถ้าพ่อของนักเรียนเป็นคนเร่ร่อน นักเรียนจะหาอย่างไรจึงจะช่วยเหลือ

10. ถ้าคนโดยสารเรือของนักเรียนไม่ยอมให้ค่าโดยสาร นักเรียนจะหาอย่างไร
จึงจะได้ค่าโดยสาร

ครั้งหนึ่งนักเรียนทดลองปลูกข้าวโพด ครูแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นสองพวก ทั้งสองพวก
ทั้งสองพวกต่างก็เลือกที่ปลูกข้าวโพดพวกเขาจะปลง

พวกหนึ่งเลือกพื้นที่ที่แข็งแรงอุดมสมบูรณ์ และมีทางระบายน้ำไหลออกไป เขาขุดดินแล้วทิ้งไว้
สองอาทิตย์ เพื่อให้ดินแห้งเขาเป็นการณ์นำตัวแมลง เขามองดูอย่างจริงจังในใจ เพื่อทำให้ดินอุดมดีขึ้น
แล้วเอาเมล็ดข้าวโพดที่หุ้มละสีหิวกินมีสีด เอาดินถมเมล็ดข้าวโพดไว้ที่ รดน้ำทุกวัน พวก
ข้าวโพดเริ่มงอกเขาก็ช่วยกันดูแลต้นข้าวโพดเหล่านั้น ถอนหญ้าและต้นที่ไม่เจริญทิ้งทุกหลุม เหลือไว้
แต่ต้นที่แข็งแรงเพียงสองหลุมสามต้นเท่านั้น เมื่อข้าวโพดแก่เขาเก็บเกี่ยวและสามหรือสี่ปีถัดมา ๆ
เมล็ดก็นำมาปลูกเป็นแถวตรงหน้าเสมอ

นักเรียนอีกพวกหนึ่งเลือกที่ดินทราย เขาไม่ไถตากดิน และไม่ไถผสมปุ๋ยในดินนั้น เขาเอา
เมล็ดข้าวโพดลงปลูกแล้วก็ทิ้งไว้เมล็ดงอก เมื่อถึงเวลาเก็บข้าวโพด ข้าวโพดก็ไม่ค่อยเหมือนข้าวโพด
อีกแปลงหนึ่ง ข้าวโพดต้นหนึ่งมีฝักเพียงหนึ่งหรือสองฝักเท่านั้น บางฝักก็หนักกินเสียบ้าง ข้าวโพด
ทุกฝักเล็ก เมล็ดห่างไม่เรียงกันเป็นแถวเรียบร้อยเสมอ

นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งสำคัญบางอย่างเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพดจากการทดลองนี้
จงถามหาข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง

1. ดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวโพดคือ

ก. ดินร่วน	ข. ดินแข็ง
ค. ดินเหนียว	ง. ดินปนทราย
จ. ดินปนน้ำแข็ง	

2. การขุดดินออกตากมีประโยชน์อย่างไร

ก. ทำให้ดินร่วน	ข. ทำให้หญ้าตาย
ค. ทำให้ดินแห้ง	ง. ทำให้ผู้ปลูกเหนื่อยง่าย
จ. ทำให้ดินชุ่มชื้นง่าย	

3. เหตุใดในหนึ่งหลุมจึงใส่เมล็ดข้าวโพดสี่หรือห้าเมล็ด
 - ก. บางเมล็ดไม่งอกเป็นต้น
 - ข. บางต้นตายตั้งแต่ยังอ่อน
 - ค. เพื่อเลือกเอาต้นแข็งแรงไว้
 - ง. เพื่อให้ได้ข้าวโพดมากขึ้น
 - จ. เพื่อให้ได้ข้าวโพดมาก ๆ
4. ทำไมเราถนอมข้าวโพดบางต้นทิ้ง
 - ก. เพราะข้าวโพดนั้นอ่อนแอ
 - ข. เพื่อให้ข้าวโพดมีสีงาม
 - ค. เพื่อไม่ให้ข้าวโพดเป็นโรค
 - ง. เพื่อให้คนที่เหลือเจริญเต็มที่
 - จ. เพราะมีต้นข้าวโพดมากเกินไป
5. ทำไมข้าวโพดของนักเรียนกลุ่มที่หนึ่งจึงงาม
 - ก. เพราะปลูกในที่ดินแห้ง
 - ข. เจ้าของหมั่นรดน้ำเสมอ
 - ค. ปลูกในที่ที่ทางระบายน้ำ
 - ง. เพราะปลูกในที่อุดมสมบูรณ์
 - จ. เพราะถนอมข้าวโพดแข็งแรง
6. เหตุใดข้าวโพดของนักเรียนกลุ่มที่สองจึงยังเล็ก เมล็ดห่าง
 - ก. ไม่ได้ตากดิน
 - ข. ปลูกในที่ดินทราย
 - ค. ไม่มีทางระบายน้ำ
 - ง. ขาดการเอาไวใส่
 - จ. ไม่ได้ใส่ปุ๋ยลงในดิน
7. เหตุใดข้าวโพดบางต้นของนักเรียนกลุ่มที่สองจึงมีหนอนกิน
 - ก. ไม่ได้ตากดิน
 - ข. ไม่ได้ถอนต้นก่อนทิ้ง
 - ค. ไม่ได้ฉีดยาฆ่าแมลง
 - ง. ไม่ได้ผสมปุ๋ยลงในดิน
 - จ. อยู่ใกล้ที่อาศัยของแมลง
8. ถ้านักเรียนต้องการจะปลูกข้าวโพดนักเรียนจะทำสิ่งใดก่อน
 - ก. ใส่ปุ๋ย
 - ข. ขุดดิน
 - ค. ขุดหลุม
 - ง. ตากดิน
 - จ. ทำทางระบายน้ำ

9. สิ่งจำเป็นในการปลูกข้าวโพดมีอะไรบ้าง

10. ถ้าดินที่ปลูกข้าวโพดเป็นดินไม่ดีนัก เกษนจะทำอย่างไร

แบบฝึกหัดที่ 12

ชั้นประถมปีที่ 6

ชื่อ _____

ป่าไม่มีประโยชน์เป็นอันมาก ป่าไม่ทำให้อากาศเย็นนั้นเป็นชุมชนและบริสุทธิ์ ช่วยทำให้ฝนตกมากกว่าที่อื่น ๆ ซึ่งไม่ค่อยมีต้นไม้ ต้นไม้ใบไม้ที่ปลูกคลุมดิน ช่วยทำให้น้ำไหลซึมลงไปในดินได้มาก และดินแถบนั้นยังเก็บน้ำฝนไว้ได้มาก รากของต้นไม้ยังช่วยยึดดินไม่ให้หน้าเขาใบรูดเร็วด้วย นอกจากนั้นป่าใบยังเป็นที่อาศัยของสัตว์ นับตั้งหลายร้อยหลายพันชนิด: นกหลายชนิดทำรังอยู่บนต้นไม้ ลิง ค่าง ชะนี ก็ชอบไต่ไปมาตามยอดไม้ เก็บผลไม้กิน สัตว์อื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ในป่า เก็บผลไม้ รากไม้ ใบไม้กิน สัตว์บางชนิดก็กินแมลงและสัตว์อื่น ๆ เป็นอาหาร ทั้งป่าไม้ยังร่มและเป็นสบายด้วย บางคนชอบเข้าไปพักผ่อนในป่า ไถ่กูหิ้งต้นไม้ต่าง ๆ ทั้งสัตว์แปลก ๆ พังเสียงร้องเพราะ ๆ ของสัตว์ ทั้งยังได้ดูดอกไม้ป่าซึ่งมีสีต่าง ๆ สวยงามมากด้วย

กว่าต้นไม้จะเติบโตถึงขนาดที่จะตัดได้นั้นกินเวลานานกว่า 100 ปี ถ้าทุก ๆ คนได้แต่ตัดต้นไม้ไปใช้เรื่อย ๆ และไม่ปลูกต้นไม้ใหม่ขึ้นแทนที่ ไม้ซากก็จะไม่มีต้นไม้เหลืออยู่เลย และเราทุกคนคงลำบากมากที่เดิน เพราะการตัดต้นไม้ลงเสียหมด จะเป็นผลเสียหลายอย่างแรงมาก เมื่อตัดต้นไม้ลงมาก ๆ ฝนก็จะตกน้อยลง ๆ น้ำฝนจะกัดเขาเขาดินพัง หิ้งดินก็จะเฉาลงจนปลูกอะไรไม้อื่น ไม่นานจะกลายเป็นทะเลทรายไปหมด อากาศก็จะร้อนจัดมาก ม้าก็จะไม่มีกินมีชี พืชผักและสัตว์ที่ใช้เป็นอาหารก็จะไม่มีค้าขาย เหตุที่ป่าไม้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เราทุกคนจึงควรช่วยกันปลูกบำรุงรักษาและสงวนต้นไม้

จงกากบาทที่ข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. เหตุใดต้นไม้ใบไม้ที่ปลูกคลุมดินจึงช่วยทำให้น้ำไหลซึมลงไปในดินได้มาก

ก. ใบไม้ช่วยดูดน้ำ	ข. รากต้นไม้ช่วยดูดน้ำ
ค. เพราะผิวหน้าดินไม่เรียบ	ง. ต้นไม้ทำให้ดินไม่อัดตัวแน่น
จ. ต้นไม้ทำให้ดินร่วน	
2. วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของป่าไม้

ก. ช่วยให้ฝนตก	ข. ช่วยให้อากาศสดชื่น
ค. เป็นที่อาศัยของสัตว์	ง. เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
จ. ช่วยให้ดินเก็บน้ำไว้ได้มาก	

3. ทาลาย่า ร่า มัจงไม่หมดไป

ก. ไม่ใช่พื้นทุ่งข้าว

ค. ไม่ใช่ถ่านไม้ทุ่งข้าว

จ. ไร่สวนที่ไม้ไผ่ทำจากไม้

4. ชัดใจไม่เป็นการรักษาป่า

ก. ใช้พื้นที่จำเริญ

ค. ใช้กระดามอย่างประหยัด

จ. โคนต้นไม้เพื่อปลูกพืชไร่เลื่อนลอย

5. ถ้าไม่มีป่าไม้จะเป็นอย่างไร

ก. ฝนไม่ตก

ค. ไม่มีกระดามใช้

จ. ฝนที่จะเป็นทะเลทราย

6. ที่ใดมีฝนตกมาก

ก. ในป่า

ค. ในแอ่ง

จ. ริมคลอง

7. กลิ้งเช่นไคน้ำเขาชะไฉ่

ก. มีบ้านเรือนตั้งอยู่

ค. คุ้งน้ำบริเวณทุ่งน้ำ

จ. มีสัตว์อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น

8. ชัดใจไม่ใช่ประโยชน์ของป่าไม้

ก. ทำให้เกิดสาธารณ

ค. ให้ความร่มเย็นสบาย

จ. เป็นที่อาศัยของสัตว์ต่าง ๆ

ข. ไร่สวนอื่นแทนถ่าน

ง. ปลูกต้นไม้แทนที่ที่ตัดไป

ข. ไร่สวนอื่นแทนถ่าน

ง. ตัดไม้ไผ่ขนาดใหญ่ไปใช้ก่อสร้าง

ข. ไม่มีถ่านทุ่งข้าว

ง. ไม่มีไม้สร้างบ้านเรือน

ข. เขียงเขา

ง. ไร่ชนบท

ข. มีคนไม่มากนัก

ง. ไม่มีคนอาศัยในบริเวณนั้น

ข. ทำให้อากาศบริสุทธิ์

ง. ช่วยป้องกันไม่ให้น้ำท่วม

9. สิ่งที่มีค่าในป่าไม้ซึ่งจะสูญเสียไปพร้อมกับการทำลายป่า คือ

ก. สัตว์ป่า

ข. แร่ธาตุในดิน

ค. พันธุ์ที่ถูกมนุษย์บุกรุก

ง. พืชไร่ที่ชาวเขาปลูกไว้

จ. ลำธารซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำ

10. นักเรียนจะมีส่วนช่วยในการรักษาป่าอย่างไร

น้ำเป็นสิ่งจำเป็นมาก น้ำทำให้ผักเหี่ยวเหี่ยวโท ช่วยระบายความร้อนในเวลาอากาศร้อนจัด หรือเวลาที่นักเรียนวิ่งเล่นมาก ๆ น้ำที่คอกมาเป็นเหงื่อ และระเหยไปในอากาศ จะทำให้นักเรียนรู้สึกเย็นลง น้ำยังช่วยลดอุณหภูมิที่นักเรียนกินเข้าไปด้วย ทั้งยังช่วยในการส่งถ่ายอาหาร และสิ่งอื่น ๆ ที่ร่างกายไม่ต้องการออกมา แดง ไม่ดื่มดื่มน้ำเวลาก่อนนอนทุกคืน หักบอกว่าน้ำจะช่วยไม่ให้ท้องผูก

ตามปกติ ในวันหนึ่งเราเสียน้ำไปจากร่างกายประมาณแปดถึงสิมแก้วเต็ม วันไหนอากาศร้อนจัดหรือเราวิ่งเล่นมากเกินไประะจะเสียน้ำไปมากกว่านั้น ดังนั้น แม้เราจะดื่มน้ำทั้งวันแต่ห้หรือหกแก้ว ก็ยังไม่พอกับที่เสียน้ำไป แต่เราจะได้รู้ว่าอาหารต่าง ๆ มักสดและผลไม้อุดมด้วยน้ำ เราไม่ต้องเป็นห่วงว่าร่างกายจะได้ไม่หมดน้ำที่เราดื่มน้ำที่เสียน้ำไป

ขณะที่กินอาหาร เราดื่มน้ำได้ แต่ไม่ควรดื่มคราวละมาก ๆ ถ้าเราดื่มน้ำเล็กน้อยก่อนลงมือกินอาหาร จะทำให้การย่อยอาหารดีขึ้น เราต้องดื่มน้ำที่สะอาด ถ้าไม่แน่ใจว่าน้ำจะสะอาดทางดื่มน้ำให้เดือดก่อน

แต่แม้เราจะดื่มน้ำจนเช็ดโรคตาบอด ก็จะไม่ปลอดภัยถ้าช่วยแล้วสำหรับดื่มน้ำร่วมกับคนอื่น ๆ เราควรดื่มน้ำอย่างช้า ๆ โดยหนึ่งแก้วหาก

ถ้าเราอยากดื่มน้ำรสแปลก ๆ เราอาจทำน้ำมะนาว น้ำส้ม หรือน้ำสับปะรด ดื่มเองได้ไม่ยาก การดื่มน้ำผลไม้เวลาก่อนกินอาหาร หรือหลังจากกินอาหารแล้ว ก็จะช่วยในการย่อยอาหารด้วย

จงถามหาตัวอักษรหน้าตัวถูก

1. เหตุใดขณะที่กินอาหารจึงไม่ควรดื่มน้ำคราวละมาก ๆ

ก. ทำให้ปวดท้อง

ข. ทำให้ลิ้มร้

ค. ทำให้หาอาหารมีรสจืด

ง. ทำให้กินอาหารไม่อร่อย

จ. ทำให้หน้ายอเยื่อ

2. เหตุใดการให้ช่วยแกว่ร่วมกับคนตาบอดจึงไม่ปลอดภัย
 - ก. ทำให้สกปรก
 - ข. ทำให้เสียอนามัย
 - ค. ทำให้เกิดโรคได้ง่าย
 - ง. ทำให้เสียเวลาด้วย
 - จ. ทำให้เป็นคนมักง่าย
3. ร่างกายต้องการน้ำวันละเท่าไร
 - ก. 5 แก้ว
 - ข. 6 แก้ว
 - ค. 7 แก้ว
 - ง. 8 แก้ว
 - จ. มากกว่า 8 แก้ว
4. ร่างกายได้น้ำจากข้อใดมากที่สุด
 - ก. กินแกงโม
 - ข. กินไข่เจียว
 - ค. กินผักผักรวม
 - ง. กินปลาทอด
 - จ. กินกล้วยหอม
5. ร่างกายต้องการน้ำมากในฤดูใด
 - ก. ฝน
 - ข. ร้อน
 - ค. แสง
 - ด.หนาว
 - จ. เท่า ๆ กัน
6. ถ้าดื่มน้ำน้อยเกินไปจะเป็นอย่างไร
 - ก. หิวน้ำ
 - ข. ท้องผูก
 - ค. หงุดหงิด
 - ง. เหนื่อยง่าย
 - จ. เมื่อยอาหาร
7. น้ำสะอาดคือ
 - ก. น้ำพุ
 - ข. น้ำฝน
 - ค. น้ำกลั่น
 - ง. น้ำประปา
 - จ. น้ำบาดาล

8. ข้อใดที่ไม่ใช่ประโยชน์ของน้ำ

ก. ช่วยให้สดชื่น

ข. ช่วยในการขับถ่าย

ค. ช่วยให้แข็งแรง

ง. ช่วยระบายความร้อน

จ. ช่วยลำเลียงอาหารเข้าสู่ร่างกาย

9. ถ้านักเรียนไปในที่ที่ไม่มีน้ำดื่ม นักเรียนจะทำอย่างไร

10. ถ้านักเรียนไม่ต้องการดื่มน้ำมาก ๆ จะทำอย่างไร

ท้าวสุรนารี แก่เดิมชื่อโม เป็นภริยาของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ปลูกเมืองนครราชสีมา หรือที่ชาวเมืองเรียกกันว่าพระยาปลัด

เมื่อก่อนหญิงโมอายุได้ ๕๕ ปี เจ้านางศรีสุวรรณธิดาเมืองเวียงจันทน์ ยกทัพใหญ่เข้ามายังเมืองนครราชสีมา เนื่องจากขณะนั้นเจ้าเมืองและปลัดเมืองได้รับพระบรมราชโองการ ของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ยกทัพไประงับกบฏที่หัวเมืองลาวและญวน ซึ่งรบกันเอง เจ้านางศรีสุวรรณจึงยกทัพเข้านครราชสีมาได้โดยง่าย

เมื่อกองทัพเจ้านางศรีสุวรรณเข้าเมืองนครราชสีมาแล้วได้รับอาวุธต่าง ๆ ของชาวเมือง ไม่เหลือแม้แต่มีด พรา จอบ เคียว วิชาทัพสมันก็เอาถั่วมาถั่วคนไปยังนครเวียงจันทน์ หญิงโมก็ถูกควบคุมตัวไปด้วย

หญิงโม วางแผนให้ชาวเมืองยกมาช่วยกันต่อสู้ด้วยใจ พยายามเอาใจจนผู้ควบคุมไว้ใจ ยอมจำนนแล้ว จอม เคียว ให้ชาวเมืองใช้ในการขุดขุดพาดหน้า สร้างที่พัก และหุงหาอาหาร หญิงโมแนะนำให้ชาวเมืองลักลอบตัดไม้ เคียวกลายเป็นอาวุธ แจกจ่ายทั่วกัน และพยายามถ่วงเวลา การเดินทางจนเชลยที่ถูกกวาดต้อนทั้งหมดมาตามกัน พอได้โอกาส ทุกคนก็เอาอาวุธที่เตรียมไว้นั้น ฆ่าพวกลาวตาย ที่เหลือก็แตกหนีไป คนไทยจึงหนีกลับบ้านเมือง และสู้รบทำสงครามเพลาะป้องกันเมือง

เจ้านางศรีสุวรรณบอกว่า ก็ให้ยกทัพมาโดยศึกแต่หญิงโมก็นำวานนครราชสีมา ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

หญิงโมได้นำชาวเมืองนครราชสีมาออกต่อสู้กับข้าศึกด้วยความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ได้ชัยชนะถึงสามครั้ง นับว่าเป็นความชอบอย่างใหญ่หลวงต่อประเทศชาติ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้หญิงโมเป็นท้าวสุรนารี และสร้างอนุสาวรีย์ เป็นที่ระลึก เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ชาวไทยรุ่นหลังต่อไป

อธิบายศัพท์

พระบรมราชโองการ

คำสั่ง

ขอพิพาท

ขอโต้แย้ง

จงกาบทบาทกับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

1. คุณหญิงโมได้เป็นท้าวสุรนารีเพราะ

- ก. ความกล้าหาญ
- ข. ความฉลาด
- ค. ความเจ้าเล่ห์
- ง. ความเก่งกล้า
- จ. ความอ่อนหวาน

2. ท้าวลาวเสียรู้ไทยเพราะ

- ก. ความอ่อนหวานของสตรี
- ข. ความฉลาดของคุณหญิงโม
- ค. ความประมาทของทางเจ้าลาว
- ง. ความเห็นคึกคักของกองทัพ
- จ. ความกล้าหาญของคนไทย

3. เพราะเหตุใดจึงมีคำสั่งให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

- ก. เพราะท้าวสุรนารีป้องกันเมืองนครราชสีมาไว้ได้
- ข. เพราะท้าวสุรนารีเป็นหญิงฉลาด
- ค. เพราะท้าวสุรนารีมีความกล้าหาญ
- ง. เพราะท้าวสุรนารีมีความอ่อนหวาน
- จ. เพราะท้าวสุรนารีเป็นภริยาของพระยาปลัด

4. เหตุใดจึงหลงเชื่อไทยยอมให้อาวุธ

- ก. เพราะความอ่อนหวานของชาวไทย
- ข. เพราะความอ่อนหวานของหญิงไทย
- ค. เพราะคนไทยแสร้งทำเห็นดีเห็นชอบ
- ง. เพราะคนไทยฉลาดกว่าลาว
- จ. เพราะคนไทยเจ็บใจล้มตายมาก

5. ชาวไทยที่ถูกกวาดต้อนเป็นเชลยครั้งนั้น ถูกกวาดต้อนไปอย่างไร

- ก. แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ใกล้เคียงกัน
- ข. แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ เดินห่างกัน
- ค. แบ่งเป็นกลุ่มชายและกลุ่มหญิง
- ง. เดินมาพร้อมกันเป็นขบวน
- จ. เดินมาพร้อมกันเป็นหมู่ใหญ่

6. เหตุใดลาวจึงเข้าเมืองนครราชสีมาได้ง่าย

ก. เพราะเจ้าเมืองไม่ยอม

๖. เพราะปลัดเมืองไผ่คู้

ค. เพราะกองทัพอากาศเมืองไคบู

ง. เพราะ เมืองนครราชสีมาตอนแอ

๖. เพราะการแอบเข้ามาไม่ทันขงรู้ตัว

7. ชาวไทยทางถูกกวาดต้อนไปครั้งนั้นเพราะ

ก. จากแผนที่ที่จะรูป

๒. ภาคกองทัพนับการสู้รบ

๑. ขาดกำลังใจในการต่อสู้

๙. ประถมวิเชียร

๖. ก้าวลาว

๘. การกำหนดระยะเวลาทำใด

ก. วันเก็บ

๖. กองกัมมัน

ค. รวบรวมสิ่งปลูกถ่าย

๖
จ. วิชาลาภาน

๖
จ. โขเวศการากนิ

9. ถ้ากองทัพจากกรุงเทพ ฯ ยกลงมาช่วยไม่ทัน นักเรียนคิดว่าเมืองนครราชสีมาจะเป็นอย่างไร เพราะเหตุใด

10. การสร้างความรู้คู่คุณธรรม ไม่เป็นการกระทำที่ตลกขบขัน

พระสุริโยทัยเป็นพระมเหสีของพระเจ้าจักรพรรดิ เมื่อพระเจ้าจักรพรรดิครองราชได้ 3 เดือน พม่ารุกรานทางกรุงศรีอยุธยาเปลี่ยนพระเจ้าแผ่นดินใหม่จึงยกทัพมาตีเมืองไทย

พระเจ้าจักรพรรดิยกทัพออกไปสู้รบกับข้าศึก โดยพระสุริโยทัยซึ่งฉลองพระองค์เป็นชายตามเสด็จด้วย เมื่อถึงทุ่งภูเขาทอง ทัพหน้าของพม่าได้ยกเข้าโจมตีทัพไทย พระเจ้าจักรพรรดิให้แยกกันล่ามข้าศึก ทหารทั้งสองฝ่ายต่อสู้กันด้วยมีด คบ ง้าว และปืน ต่างได้รับบาดเจ็บเป็นอันมาก

พระเจ้าจักรพรรดิเข้าชนช้างกับพระเจ้าแปร แม้ทัพหน้าพม่า ช้างของพระเจ้าจักรพรรดิได้ฟันที่หน้าข้าศึก พระเจ้าแปรก็มีช้างงาม พระสุริโยทัยขึ้นช้างออกขวางช้างพระเจ้าแปรทันที คบเหตุที่พระเจ้าแปรไม่ทรงทราบว่าคู่ต่อสู้เป็นหญิง พระเจ้าแปรจึงให้ค่ายพระแสงของ้าว ถัดพระแสงพระสุริโยทัยจากสิ้นพระชนม์อยู่บนคอช้าง พระราเมศวร และพระมหินทรราชโอรส ขึ้นช้างเข้าสู้รบพระศพพระราชมารดาเข้าเมืองได้

พม่าล้อมกรุงศรีอยุธยาอยู่เกือบสามเดือนก็ไม่สามารถตีเมืองได้ พม่าได้รับความลำบากเสบียงอาหารลดหล่นลง ทหารอดอยากล้มตาย ด้วยโรคภัยเป็นอันมาก จึงถอยทัพกลับไปเมืองพม่า

เมื่อเสร็จศึกแล้วพระเจ้าจักรพรรดิได้โปรดให้ถวายพระเพลิงศพพระสุริโยทัย แล้วสร้างเจดีย์บรรจุกระดูกไว้ที่วัดสุริโยทัย ซึ่งยังปรากฏอยู่ที่ยังวัดพระนครศรีอยุธยาจนกระทั่งทุกวันนี้

อธิบายศัพท์

พระมเหสี ภรรยาของพระเจ้าแผ่นดิน

พระราชนิกรรณ ลูกชาย

ฉลองพระองค์ แขนงกำ

พระแสง คบ, ไล่

สิ้นพระชนม์ ตาย

ถวายพระเพลิง เมาศพ (สำหรับเจ้านาย)

กระดูก กระดูก

จงกากบาทกับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

1. พระเจ้าจักรพรรดิมีโอรสกี่องค์

ก. 1

ข. 2

ค. 3

ง. 4

จ. 5

2. เหตุใดพระเจ้าจึงยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยา

ก. พระเจ้าจักรพรรดิขึ้นครองราชย์ ข. ต้องการกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองขึ้น

ค. กรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์

ง. พม่าต้องการแสดงอำนาจทางการรบ

จ. พระเจ้าจักรพรรดิเป็นกษัตริย์ที่อ่อนแอ

3. เหตุใดพระสุริโยทัยจึงรับช้างออกขวางช้างพระเจ้าแปร

ก. เหตุการณ์ตอนนั้นฉุกเฉิน ข. ต้องการฆ่าพระเจ้าแปร

ค. ต้องการแสดงความกล้าหาญ ง. เพราะพระสุริโยทัยแค้นตัวเป็นชาย

จ. เกรงว่าพระเจ้าจักรพรรดิจะเป็นอันตราย

4. เหตุใดพระเจ้าจึงตีกรุงศรีอยุธยาไม่ได้

ก. มีกษัตริย์ที่เข้มแข็ง ข. มีทหารที่เก่งกล้า

ค. มีกำแพงเมืองแน่นหนา ง. ชาวกรุงศรีอยุธยาอดทนมาก

จ. กองทัพพม่าหมดความพยายาม

5. ในสมัยก่อนนบทัพรบด้วยวิธีใด

ก. ใช้มีด ข. ใช้ปืน

ค. ใช้ขวาน ง. ใช้ดาบ

จ. ชนช้าง

6. เหตุใดพระสุริโยทัยปลอมพระองค์เป็นชาย

ก. เพื่อรบกับพระเจ้าแปร ข. เพื่อช่วยพระเจ้าจักรพรรดิรบ

ค. เพื่อมิให้พระเจ้าจักรพรรดิรู้ ง. เพื่อป้องกันชีวิตพระเจ้าจักรพรรดิ

จ. เพื่อตามเสด็จพระเจ้าจักรพรรดิไปในกองทัพ

7. ทักษะสองนั้นรวมกันอย่างไร

ก. รวมทาง ๆ

ข. รวมประชิดตัว

ค. รวมทะลุบ่อน

ง. รวมเป็นครั้งคราว

จ. ถังมันแล้วลบทำร้าย

8. พระศรีสุริโยทัยช่วยราชกิจอย่างไร

ก. ชนธางกับพระเจ้าแปร

ข. ช่วยการแต่งตัวเป็นชาย

ค. ถอดเสื้อสีกว้างกลาญ

ง. ข่ายพระเจ้าจักรพรรดิรบ

จ. ปกกันตัวพระเจ้าจักรพรรดิ

9. ถ้าพระเจ้าแปรทราบมาว่าถูกผู้เป็นหญิง จะเห็นด้วยพระแสงของ้าวหรือไม่ เพราะเหตุใด

10. พระเจ้าจักรพรรดิสร้างเจดีย์ศรีสุริโยทัยขึ้นเพื่ออะไร

แบบฝึกหัดที่ 16

ชั้นประถมปีที่ 6

ชื่อ _____

มีนักเรียนหนึ่งชื่อ รามสูร และมีนางฟ้านางหนึ่งชื่อ เมขลา ต่างก็ไปศึกษามนต์วิเศษจากฤๅษี ซึ่งเป็นอาจารย์คนเดียวกัน ทั้ง รามสูร และ เมขลา ต่างแข่งขันกันด้วยประการต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์เห็นว่าตนฉลาดและเก่งในวิชาคม อาจารย์ก็รักใคร่ชมทั้งสองนี้เท่าเทียมกัน เมื่อได้ประสิทธิ์ประสาทศิลปวิทยาให้จนหมดแล้ว พระฤๅษีก็บอกจะทดลองความเก่งของศิษย์ จึงกล่าวแก่ศิษย์ทั้งสองว่า ถ้าใครไปหาน้ำค้างมาได้โดยวิธีหนึ่ง อาจารย์จะเสกน้ำค้างนั้นให้กลายเป็นแก้ว ชื่อมนิแรกแก้วดวงนี้จะเป็นแก้วสารพัดนึก ถ้าใครได้แก้วนี้มากไปจะไร้ยางอายได้ทั้งสิ้น

รามสูรก็เอาถ้วยไปเหวี่ยงน้ำค้างตามใบไม้ใบหญ้าที่ชุ่มด้วยน้ำค้าง ทุก ๆ เช้า รามสูรไปเหวี่ยงหาน้ำค้างเช่นนี้เสมอ แต่ก็ยังไม่ได้น้ำค้างตามต้องการ

ฝ่ายเมขลาเห็นฉลาดเลือกเอาไม้สนไซ้ชนิดหนึ่งที่กลื่นน้ำได้ นำไปเหวี่ยงหาน้ำค้างตามใบหญ้า ใบไม้ แล้วมีมลงไปในถ้วยใส่น้ำค้างเก็บถ้วย จึงนำไปให้ฤๅษีผู้เป็นอาจารย์ ฤๅษีเห็นว่าเมขลาฉลาดจึงเสกน้ำค้างเป็นแก้ววิเศษให้แก่เมขลา พร้อมทั้งชี้แจงว่า แก้วนี้มีอำนาจมหัศจรรย์ หากต้องการสิ่งใดให้ยกแก้วขึ้นหมุนไปมาในอากาศ ก็จะได้อสิ่งนั้น

ฝ่ายรามสูรก็ไล่ทดลองความมหัศจรรย์ ในที่สุดก็สามารถหาน้ำค้างได้เก็บถ้วยเหมือนกัน แต่ฤๅษีบอกว่าเสกแก้วให้เมขลาไปแล้ว และท่านเองมีอำนาจที่จะเสกแก้วเช่นนี้ได้คนเดียวเท่านั้น รามสูรก็เสียใจและร้องไห้ ฤๅษีปลอบว่าจะให้ของวิเศษอย่างอื่นแก่ รามสูร สิ่งนั้นก็คือ ขวาน ขวานนี้มีอำนาจสู้กับแก้วของเมขลาได้ ฤๅษีบอกว่าเมขลาที่ขอมเหาะมาบนฟ้าเพื่อหาน้ำฝน ถ้าข้างขวานไปยังนาง นางก็จะทิ้งแก้ววิเศษนั้น แก้วนางชูแก้วขึ้นหมุนจะตกลงหลุมที่ว่างขวาน

เมื่อ รามสูรรับขานวิเศษมาจากฤๅษีแล้ว ก็บอกถามนางเมขลาเพื่อชิงแก้ววิเศษ เมื่อพบเมขลา นางชูแก้วขึ้นแล้วเหาะขึ้นฟ้า รามสูรเห็นแสงแก้วก็หลุมตาแล้วขวานขวานไป เกิดเสียงดังสนั่น แก้วขวานไม่ถูกเมขลา ถังแต่นั้นมาเมื่อฝนตกนางจึงเห็นแสงของแก้ว (คือฟ้าแลบ) และได้ยินเสียงดังสนั่นของขวาน (คือฟ้าร้อง)

1. การที่ญาติให้ขวานแก่รามสูรนั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่
- ก. ถูก เพราะเมฆลาได้แก้วิเศษไปแล้ว
 - ข. ถูก เพราะรามสูรได้นำคางมาตามคำสั่ง
 - ค. ถูก เพราะญาติไม่สามารถเสกแก้วได้อีก
 - ง. ไม่ถูก เพราะรามสูรโงก
 - จ. ไม่ถูก เพราะรามสูรได้นำคางมาที่หลัง
2. รามสูรมีนิสัยเช่นไร
- ก. โง่
 - ข. ฉลาด
 - ค. ใจน้อย
 - ง. ซื่อสัตย์
 - จ. มีความพยายาม
3. ญาติเป็นอย่างไร
- ก. ใจดี
 - ข. ฉลาด
 - ค. ใจกลั่น
 - ง. ยุติธรรม
 - จ. ลำเอียง
4. เหตุใดรามสูรจึงขว้างขวานไปยังเมฆลา
- ก. ต้องการทำลายเมฆลา
 - ข. ต้องการรู้ให้เมฆลากลัว
 - ค. เพื่อจะทำให้เกิดพายุ
 - ง. เพื่อลดความหิวแก่เมฆลา
 - จ. ต้องการแย่งแก้วจากเมฆลา
5. เมฆลาชอบทำอะไร
- ก. ชูแก้ว
 - ข. ล้อแก้ว
 - ค. ถอดแก้ว
 - ง. เล่นน้ำฝน
 - จ. เหวะเลน

6. เมฆลาชูแก้วเฟื่องอะไร

- ก. เพื่อหารายชุกรถ
ข. เพื่อเกาะไปในกาลาต
ค. เพื่อทำให้เกิดน้ำแข็ง
ง. เพื่อคาดแก้วแก้วมธุ
จ. เพื่อลดความงามของแก้ว

7. ขวานวิเศษมีค่ามหาศาลอย่างไร

- ก. ทำลายแก้ว ข. ทำให้เมฆสาตกใจ
ค. ทำให้ฟ้าร้อง ง. ทำให้เกิดเสียงดัง
จ. ทำให้แก้วเป็นน้ำวน

8. เหตุใดภิกษุจึงให้รณสูตหลับตาก่อนบวช

- ก. เพื่อให้เมฆลาหนีทัน ข. เพื่อให้เมฆลาทิ้งแก้ว
ค. เพื่อให้ขวานมีอำนาจยิ่งขึ้น ง. เพื่อไม่ให้ขวานถูกเมฆลา
จ. เพื่อไม่ให้แสงจากแก้วเหวี่ยงตา

9. ถ้านักเรียนต้องการจะได้นำคำสั่งสักถ้อยหนึ่ง นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไร

10. รามสูรเป็นยักษ์ เมธจ่าเป็นนางฟ้า ถูกจับเป็นอะไร เพราะเหตุใด

ป้อมเป็นเด็กแข็งแรง เขากินอาหารที่มีประโยชน์เสมอ ป้อมชอบกินข้าวต้มเครื่อง
 มาก เขากินข้าวต้มเครื่องแทบทุกเช้า แต่เขาคิดกลัวความคืดขี้ให้แม่ใส่เครื่องต่าง ๆ กัน แทบ
 ทุกเช้าจวบ นอกจากข้าวต้มแล้วป้อมกินผลไม้สดด้วยทุกเช้า เขาชอบกินส้มบด ถ้าไม่มีส้มเขาก็
 กินมะละกอ หรือสับปะรดหรือผลไม้อื่น

ป้อมกินอาหารกลางวันโรงเรียน ตอนกลางวันป้อมไม่ค่อยหิวเพราะเขากินอาหารเช้า
 มาก ดังนั้นเขาจึงกินกล้วยเกือบเช้าวัน บ้าง กล้วยบ้าง บางครั้งก็กินข้าวราดแกง นอกจากนี้
 บางวันป้อมกินขนมด้วยอย่างหนึ่ง ถ้าไม่กินขนมป้อมกินผลไม้ ซึ่งมีตามฤดูกาล

เมื่อโรงเรียนเลิกแล้วและกลับมาถึงบ้าน ป้อมมักกินผลไม้เล็กน้อยเสมอ หลังจากนั้น
 ป้อมจะไม่กินอะไรอีก จนกระทั่งถึงเวลาอาหารเย็น แม่คอยบอกป้อมเสมอว่า ถ้าป้อมกินจุบจิบ
 และกินของหวาน ๆ มาก ในระหว่างเวลาก่อนกินอาหารเย็น ป้อมจะกินอาหารเย็นไม่อร่อย
 และอาจไม่ได้อินอาหารที่ร่างกายต้องการเพียงพอ

ป้อมและน้อง ๆ ชอบกินอาหารที่เขาทำให้เสมอ มักเย็นนี้ทุกคนมักกินเนื้อสัตว์และผัก
 มากกว่าคนอื่น ๆ ผักสดที่เขาทำให้เสมนี่ ผักบุ้ง แดงกว่า มะเขือ กะหล่ำปลี มะเขือเทศ
 และผักกาดหอม ผักเหล่านี้แม่ล้างด้วยน้ำสะอาด

ป้อมกินอาหารทุกอย่างที่เขาทำให้ ป้อมกินอาหารอื่นที่ดี ๆ เสมอ เขาไม่กินข้าวปาก
 จนลืมกินของอื่น ๆ เมื่อกินข้าวแล้วเขาจึงดื่มน้ำหนึ่งแก้วเต็มหรือมากกว่านั้นแต่ระหว่างกินอาหาร
 อยู่เขาจะจิบน้ำเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

อาหารเหล่านี้ทำให้ป้อมเติบโตแข็งแรงสมบูรณ์ หน้าตาอ้วนเอิบแจ่มใส ชอบเรียนหนังสือ
 ชอบทำงาน ชอบวิ่งเล่น และไม่กลัวรู้สึกเหนื่อยด้วย อาหารที่ป้อมกินทำให้ป้อมแข็งแรงและมีความสุข

จงถามหาพบตัวอักษรที่น่ารักที่ถูกต้อง

๑. ข้อใดเป็นลักษณะของป้อม

ก. สูง

ข. วัยรุ่น

ค. อ้วน

ง. เก่ง

จ. ไม่เจ็บไข้อย่าง

2. ป้อมกินอาหารอย่างไร

ก. กินแถวของที่ซ่อม

ข. กินแถวของที่ราคาแพง

ค. กินแถวของที่แม่ทำให้

ง. กินแถวของที่ให้ดูแก่ร่างกาย

จ. กินแถวกับอาหารไม่ชอบกินข้าว

3. ป้อมเป็นลูกคนที่เท่าไร

ก. คนแรก

ข. คนที่ 2

ค. คนที่ 3

ง. คนที่ 4

จ. ในท้องใบไม้ดอก

4. ในวันนี้ ๆ ป้อมกินน้ำเท่าไร

ก. นิดหน่อย

ข. สักแก้ว

ค. สามแก้ว

ง. แก้วเดียว

จ. มากกว่า 3 แก้ว

5. เพราะเหตุใดการกินจุบจิบและกินของหวานมาก ในระหว่างเวลาก่อนกินอาหารเย็น

จึงไม่ดี

ก. เพราะทำให้ขึ้นเปลือก

ข. เพราะทำให้อาหารเป็นจืด

ค. เพราะทำให้กินอาหารเย็นไม่ลง

ง. เพราะอาหารเหล่านั้นไม่มีประโยชน์

จ. เพราะอาหารเหล่านั้นทำให้ปากแห้ง

6. ป้อมกินอาหารระหว่างมื้อกลางวันถึงมื้อเย็นหรือไม่

ก. ไม่กินอะไรเลย

ข. กินอาหารจุบจิบ

ค. กินบ้างไปกินบ้าง

ง. กินอาหารหวาน ๆ เสมอ

จ. กินอาหารเบา ๆ เล็กน้อย

7. แม่ล้างผักสดด้วยด่างทับทิมเพื่ออะไร

ก. เพื่อทำให้ผักสดขึ้น

ข. เพื่อทำให้ผักมีสีสวยงามขึ้น

ค. เพื่อฆ่าเชื้อโรคที่ติดมากับผัก

ง. เพื่อทำให้ผักกรอบ ค่อย ๆ นำกิน

จ. เพื่อให้ผักเก็บไว้ได้นานไม่เสีย

8. ปักหมเป็นเด็กเช่นไร

ก. ขยัน

ข. ฉลาด

ค. ไร้เริง

ง. ประหยัด

จ. แข็งแรง

9. ถ้านักเรียนต้องการอาหารที่ประโยชน์และราคาถูก นักเรียนจะหาอย่างไร

10. เมื่อกลับถึงบ้านในตอนเย็น ไม่มีขนมหรือผลไม้รับประทาน และนักเรียนควรจะหาอย่างไร

แบบฝึกหัดที่ ๑๘

เขารวันหนึ่งขึ้นกินในป่าเฉอะแฉะเจ็นองไปค้วยน้ำ เพราะฝนตกบาติค ๆ กันถึง ๓ วัน ๓ คืนแล้ว ข้างป่าสองตัวแมงกูก ออกหากินตามเคย มันไม่รู้เลยว่ามันอันตรายคอยมันอยู่แล้ว

มีเสียงดังคึก ๆ ขึ้นไปหัวป่า แลก่อนที่ข้างแมงกูกจะรู้ตัวว่าอะไรเป็นอะไร กระแสน้ำที่ไหลบ่ามาจากภูเขาที่พุ่งเข้าหาบัน และพัดพามันไปอย่างรวดเร็ว เสียงลูกข้างร้องหาแมควย ความตกใจดังสนั่น แต่แม่ของมันเองก็เซดลาไปตามน้ำเหมือนกัน เมื่อแมขางรู้ว่ามันกำลังโดนน้ำป่าเจ็นงานแล้ว มันก็พยายามให้หัวของมันพุ่งให้ลูกของมันไหลพ่นน้ำไว้ แต่ยังหาที่ปลอดภัยให้ลูกมันอาศัยหลบน้ำท่วมไม่ได้ ข้างทั้งสองตัวคอยไปตามน้ำเหมือนกับจูกไม้กอก จนกระทั่งมาถึงหุบเขาแคบ แม่ขางเห็นหินยื่นออกมากว้างพอจะให้ลูกของมันขึ้นอยู่ได้ มันก็รีบวิ่งวงของมันรักตัวลูกเอาไว้แล้วตัวคขึ้นไปวางไว้บนหินนั้นอย่างรวดเร็ว ตัวมันเองต้องไหลไปตามกระแสน้ำอีกไกลทีเดียวกว่าจะหาที่ขึ้นได้ แม่ขางส่งเสียงร่อยเรียกลูกดังลั่น เจ้าตัวน้อยนั้นแม่จะขึ้นหาสันควยความตกใจยังอูตสาหัสส่งเสียงร้องตอบให้แม่ของมันรู้ว่า มันปลอดภัยแล้ว ...

ข้าง นอกจากจะเป็นสัตว์ที่มีความฉลาดมากแล้ว ก็ยังเป็นสัตว์ที่รักลูก รักครอบครัว และห่วงพองของมันมากควย ข้างที่ได้รับการฝึกอย่างดีพอ มีโอกาสเป็น "ข้างแสนรู้" ได้แทบทุกตัว

จงกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

๑. เสียงดังคึก ๆ ขึ้นป่าเป็นเสียงอะไร ?

ก. เสียงลมพัดแรง ๆ

ข. เสียงน้ำไหลรวดเร็ว

ค. เสียงสัตว์ป่าวิ่ง

ง. เสียงนกบินควยความตกใจ

จ. ในเรื่องไม่ได้บอกไว้

๒. ที่ที่ข้างแมงกูกอาศัยอยู่นั้นเป็นเช่นไร ?

ก. ที่ราบเชิงเขา

ข. ที่ราบสูง

ค. ที่ราบ

ง. ที่ลุ่ม

จ. ที่โล่ง

๓. น้ำจะท่วมนานเพียงใด ?

ก. ไม่นานนัก

ข. นานพอควร

ค. นานมาก

ง. ยังไม่แน่

จ. ในเรื่องไม่ไ้บอกไว้

๔. ชาวอาศัยอยู่ในป่าอย่างไร ?

ก. อยู่กันตามลำพัง

ข. อยู่รวมกับช้างอื่น ๆ

ค. อยู่รวมกับสัตว์อื่น ๆ

ง. อยู่กันเป็นพวก ๆ

จ. ในเรื่องไม่ไ้บอกไว้

๕. น้ำท่วมลึกเพียงใด ?

ก. ลึกมาก

ข. ลึกกว่าความสูงของแมเขาง

ค. ลึกน้อยกว่าความสูงของแมเขาง

ง. ลึกขนาดความสูงของลูกเขาง

จ. ลึกน้อยกว่าความสูงของลูกเขาง

๖. แมเขางกับลูกเขางคอยตามน้ำมาอย่างไร ?

ก. คอยมาพร้อมกัน

ข. ลูกเขางคอยมาข้างหน้า

ค. แมเขางคอยมาข้างหน้า

ง. ลูกเขางอยู่บนหลังแมเขาง

จ. ในเรื่องไม่ไ้บอกไว้

๗. เพราะเหตุใดลูกเขางจึงจะจมน้ำ ?

ก. เพราะลูกเขางตัวเล็ก

ข. เพราะน้ำลึกมาก

ค. เพราะลูกเขางว่ายน้ำไม่เป็น

ง. เพราะน้ำพัดแรงมาก

จ. เพราะลูกเขางตกใจมาก

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๘. จากเรื่องนี้นักเรียนคิดว่าน้ำป่าไหลเป็นอย่างไร ?

๙. เมื่อน้ำท่วมป่าแมแตซางยังถูกพัดคอยไป สัตว์เล็ก ๆ เช่น งู กระรอก จะทำอย่างไร ?

๑๐. ถ้าไฟไหม้ป่า แมซางจะช่วยลูกซางได้อย่างไร ?

แบบฝึกหัดที่ 19

- แดง "วันนี้ครูบอกว่าคนทั้งเมืองมีบุญคุณแก่เรา"
- มะลิ "คนที่เราไม่รู้จักเขา ก็มีบุญคุณแก่เราด้วยหรือพี่"
- แดง "มีสิ ชาวที่แม่หงไห้เรากินต้องมาจากโรงสี คนที่สีข้าวที่โรงสีทั้งไทยทั้งจีน เราไม่รู้จักเขาทั้งนั้น ถ้าเราจะได้อินข้าวก็ต้องมีคนช่วยกันปลูก ช่วยกันสี ไม่รู้จักว่าก็รอยกษัตริย์คน"
- มะลิ "จริงซี้ คนมีบุญคุณแก่เราเยอะจริง อยู่ที่ไหนบ้างเราก็ไม่รู้ เราจะไปตอบแทนเขาที่ไหนกัน พงษ์นี้พี่ช่วยไปตามครูทanya ว่า จะให้เราไปตอบแทนใครที่ไหน แล้วยังอยู่ไกล ๆ เราไปไม่ถึงจะทำอย่างไร ะ"
- แดง "พี่ถามแล้ว ง่ายนิดเดียว ครูว่าเรากินแรงคนอื่นทุกวันก็ให้เราทำอะไรให้เป็นประโยชน์ แก่คนอื่นอยู่เสมอ จะเป็นใครก็ช่าง เช่นเห็นเปลือกทุเรียนทิ้งอยู่กลางถนน เราก็เก็บไปทิ้งให้พินทาง ถ้าเราเห็นเพื่อนเราทิ้งของเก๋อื่น จะเป็นอันตรายนะแกเพื่อนเราก็กินเขา หรือช่วยกันไม่ทิ้งของเช่น ชานอ้อย เปลือกถั่ว เก๋อื่นในที่สาธารณะ ก็เรียกว่าเราบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ได้เหมือนกัน ครูว่าคนที่ไม่นำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แกผู้อื่นเป็นคนรกโลก"
- มะลิ "หนูเคยได้ยินพอบนว่า หนุ้รกรสวน นี้ครูบ่นว่า คนรกโลก"
- แดง "หนุ้รกรสวนไม่มีประโยชน์ต่อสวน คนรกโลกก็ไม่มีประโยชน์แก่โลก"
- มะลิ "หนูจะไม่เป็นคนรกโลก หนูจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แกผู้อื่น นอกจากที่ทำงาน ตอบแทนอาหารและของใช้ที่พ่อ แม่ให้หนู"
- แดง "ครูบอกว่า เพียงรู้ว่าคนอื่นมีบุญคุณแก่ตัว ก็นับว่ารู้จักคุณคนแล้ว เรียกว่ากตัญญูได้ แค่นี้เป็นคนรกโลกอยู่ ต้องหาประโยชน์ให้ผู้อื่นจริง ๆ จึงจะไม่เป็นคนรกโลก เรียกว่าผู้มีกตเวทิตี คือตอบแทนคุณแก่ผู้มีคุณ"

จงดูภาพที่ตัวอักษรหนาข้อที่ถูก

๑. แถงมีลักษณะเหมือนคนในอาชีพใด ?

ก. ทำนา ทำสวน

ข. ทหาร ตำรวจ

ค. แพทย์ พยาบาล

ง. ครู อาจารย์

จ. วิศวกร

๒. มะติ เป็นคนมีนิสัยเช่นไร ?

ก. วิตกอยู่เสมอ

ข. ขาดคิด

ค. เจ้าปัญหา

ง. มีเมตตา

จ. อยากู้อยากเห็น

๓. คนรกโลกคือคนเช่นไร ?

ก. ไม่ช่วยนงทำกรบ้าน

ข. ไม่ช่วยเพื่อนทำข้อสอบ

ค. ไม่ทำความสะดวกของเรียน

ง. ไม่ช่วยตำรวจจับผู้ร้าย

จ. ไม่ช่วยซื้อขนมแม่ค้า

๔. ข้อใดเป็นการทำตนให้ไม่รกโลกที่สุด ?

ก. ช่วยภารโรงกวาดห้องเรียน

ข. ช่วยพอรคนนำต้นไม้

ค. ช่วยคนแจวเรือจ้างแจวเรือ

ง. ช่วยขายของแทนแม่ค้า

จ. ช่วยนงทำกรบ้าน

๕. เราจะตอบแทนบุญคุณชานาได้อย่างไร ?

ก. ซื้อข้าวสารในราคาแพง

ข. ซื้อข้าวเปลือกจากชานาโดยตรง

ค. เอาสิ่งของไปแจก

ง. เดินขบวนเรียกร้องแทนชานา

จ. ช่วยเหลือคนทั่วไปเท่าที่จะช่วยได้

๖. คนทั้งเมืองมีบุญคุณต่อเราจริงหรือไม่ ?

- ก. จริงเพราะถ้าเขาไม่ทำสิ่งนั้นเราจะไม่ได้ใช้ ข. จริงเพราะคนทั่วไปมักให้สิ่งของ
ค. จริงเพราะในเรื่องบอกไว้ แก่เรา
ง. ไม่จริงเพราะเราใช้เงินซื้อของ
จ. ไม่จริงเพราะเราไม่รู้จักคนทั้งเมือง

๗. พญารกส่วนเราถอนหรือคัดค้านออก ถ้าคนรกโลกเราควรทำอย่างไร ?

- ก. ไล่ออกนอกเมือง ข. ไล่ออกจากโลก
ค. จักมาคุมโทษ ง. ให้การอบรม
จ. ไม่ควรทำอะไร

๘. ถ้าปีเป็ลือกทุเรียนทั้งอยู่กลางถนน เราเห็นแต่ไม่ได้เก็บไปทิ้งจะถือว่าเราเป็นคนรกโลกหรือไม่ ?

- ก. เป็นเพราะไม่ทำประโยชน์ ข. เป็นเพราะอาจเป็นอันตรายต่อผู้อื่น
ค. เป็นเพราะในหนังสือบอก ง. ไม่เป็นเพราะเราไม่ได้ทิ้ง
จ. ไม่เป็นเพราะไม่ใช่หน้าที่ของเรา

๙. พญารกส่วน ต่างกับคนรกโลกอย่างไร ?

๑๐. แผลอายุประมาณเท่าใด สังเกตจากอะไร ?

แบบฝึกหัดที่ 20

มีเด็กชายคนหนึ่งเป็นเนานา

อยู่เรือนปู่ป้าที่พี่
วันหนึ่งนั้นแม่มองว่าลูกเอ๋ย
แม่ไม่ว่างจะไต่ถามกัน
เจ้าเด็กน้อยรีบคล้อยไปที่ยุง
กัดเท้าไรไม่หันส่งมารดา
แบ่งหมอคันพริกกับส้มไปกัดไหม
กลัวกัดไหมไม่คิดจะ**บิคล้ำ**
หลายครั้งไปไต่โดยจนแบ่งหมด
ไปติดคอขอลมกินแบ่งมา
สวบเสื้อเก่าปู่ป้าละแม่ไว้
ตลอดคืนตรามเช้าเจ้าเกินคืน

ก็มารดาอยากจนคนแค่นี้
ต้องเฝ้าเฝ้าทำงานเฝ้าทั้งวัน
ชาวหมอคันแบ่งมีอยู่ที่นั่น
อย่าหาหันไปแบ่งเอาแบ่งมา
ถือขันมุงโกยแบ่งแบ่งเร็วรา
ลมเห็นเอามา**ศู้**แบ่งพรูปวิ
ลมกระไรเหลือแรงแบ่งลอยหวิว
ทั้งนี้**กิล**ลมเห็นเหลือระอา
เราออกแนแม่ครัวลูกอาสา
เก็บเป็นอาหารไว้เราไต่กิน
บุยกยาไต่ไปจนแสงตะวันสิ้น
จึงถึงถิ่นลมเห็น**เชื้อ**เทวัญ

จงกากบาทข้อที่ถูกที่สุด

1. บ้านของสอम्मลูกนี้ตั้งอยู่ในที่เช่นไร
 - ก. ในที่โล่ง
 - ค. กลางป่า
 - จ. ในเรือกงไม้ไต่อกไว้
2. แม่ในเรือกงนี้มีลักษณะตรงกับข้อใด
 - ก. เป็นเมื่
 - ค. แหงเป็นแฉะ
 - จ. ต้นเป็นกอน
3. พักคืออย่างไร
 - ก. พักโดยแรงเป็นครั้งคราว
 - ค. พักแฉะ
 - จ. พักทุกทิศทุกทาง

- ข. ทางทิศเหนือ
- ง. ในเมือง
- ช. เป็นขงละเอียก
- ง. สีขาว
- ข. พักกระโชก
- ง. พักโดยแรงเป็นเวลานาน

- [illegible]

จงตอบคำถามต่อไปนี้

9. ถ้านักเรียนเป็นเด็กชายผู้นั้นจะดำ้อย่างไรจึงจะนำแบ่งบาให้แม่ได้
-
10. ถ้านักเรียนจะดำ้อย่างไรจึงจะเป็นการป้องกันไม่ให้เสียแบ่งไป.....
-

พริกไทย

แบบฝึกหัดที่ ๒

แต่เดิมมาจนถึงปัจจุบัน พริกไทยเป็นเครื่องเทศที่สำคัญอย่างหนึ่งที่คนทั่วไปใช้ปรุงอาหาร ทำให้มีกลิ่นหอมชวนรับประทาน และทำให้อาหารมีรสดีขึ้น

ต้นพริกไทยเป็นพืชที่ขึ้นอยู่ทั่วไปในแถบร้อน เดิมเป็นพืชที่ขึ้นอยู่ในป่า ในประเทศอินเดียตอนใต้ ต่อมากลายเป็นอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งของกสิกร ในหมู่เกาะสุมาตรา บอเนียว สหพันธรัฐมลายา ไทย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ และหมู่เกาะอินดีส์ตะวันตก

ต้นพริกไทยนั้นต้องการอาศัยการทะนุบำรุงและรักษาเป็นอย่างดี เพราะต้นพริกไทยมักจะเป็นโรคตายโดยง่าย ทั้งในระหว่างเวลาที่ออกดอก และเป็นเมล็ดอ่อน คือมักมีแมลงมากัดกินดอก และคุณน้ำเลี้ยงในเมล็ด ทำให้ชาวสวนได้รับความเสียหายอยู่เนืองๆ จึงต้องมีวิธีบำรุงรักษาและป้องกันให้ถูกต้อง พริกไทยชอบดินที่มีปุ๋ยดี แม้จะมีฝนตกมาก น้ำก็จะแห้งไม่ทัน

เราอาจปลูกพริกไทยได้สองวิธี วิธีหนึ่งคือการปลูกพริกไทยให้ต้นพริกไทยเลื้อยเกาะไปตามต้นไม้ อีกวิธีหนึ่งคือ การปลูกพริกไทยให้ต้นพริกไทยเลื้อยเกาะไปตามเสาไม้แก่นที่ปักเอาไว้

การทำสวนพริกไทยโดยใช้ต้นไม้เป็นค้างให้พริกไทยเกาะขึ้น จะต้องพิจารณาว่า ต้องเป็นไม้ยืนต้น ลำต้นไม่คดงอ มีเปลือกหนาอุ่มน้ำได้ดี ถ้าเป็นพืชตระกูลถั่วยิ่งดี จะได้บำรุงดินไปในตัว ส่วนการปลูกโดยใช้ไม้แก่นเป็นค้าง เป็นการปลูกอย่างมีแบบแผนไว้ระยะห่างกันระหว่างแถว ๖.๕ เมตร ระหว่างต้น ๑.๘๐ นิ้ว ในเนื้อที่หนึ่งไร่จะปลูกได้ประมาณ ๔๔๐ ค้าง เมื่อปักไม้ค้างแล้ว ลงมือขุดหลุมให้ลึกประมาณหนึ่งศอก ใส่ปุ๋ยคอกหลุม หลังจากนั้นก็โยกพันธุ์ที่นำมาปลูกหลุมละสองยอด ยอดพันธุ์นี้คือเถาพริกไทยที่คัดออกเป็นท่อนๆ ยาวท่อนละศอกเศษ ทุกๆ ท่อนจะต้องมีข้ออยู่ไม่น้อยกว่า ๘-๑๐ ข้อ แล้วนำมาปลูกลงในหลุม เมื่อต้นพริกไทยเจริญขึ้นก็ตัดแต่งเรื่อยไป

เพื่อเป็นการบำรุงดินและทำให้ดินมีความเย็น ในฤดูร้อนควรปลูกพืชคลุมระหว่างแถวของต้นพริกไทย เพราะจะช่วยไม่ให้หญ้าขึ้นรกและยึดดินไม่ให้ถูกเขาดินไล่ไปตามน้ำด้วย ต้นพริกไทยจะให้เมล็ดมากที่สุด เมื่อมีอายุได้ ๕ ปี

จงกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. พริกไทยชอบที่ดินชนิดใด

ก. ที่ลุ่ม

ข. ที่ต่ำ

ค. ที่ดอน

ง. ที่แห้ง

จ. ที่ชื้นแฉะ

๒. ต้นพริกไทยมีลักษณะเด่นไร

ก. ไม้เถา

ข. ไม้ล้มลุก

ค. ไม้เนื้อแข็ง

ง. ไม้ยืนต้น

จ. ไม้เนื้ออ่อน

๓. ถ้าจะปลูกพริกไทย ควรทำซ่อใดก่อน

ก. ใส่ปุ๋ย

ข. พรวนดิน

ค. ปลูกพืชต้นตอ

ง. ปลูกพืชคลุมดิน

จ. ทำทางระบายน้ำ

๔. การปลูกพริกไทยให้ต้นพริกไทยเลื้อยเกาะไปตามต้นไม้ได้อย่างไร

ก. ปลูกง่าย

ข. ลงทุนน้อย

ค. ใญ่ผลมาก

ง. เป็นโรคพืชยาก

จ. เลียนแบบธรรมชาติ

๕. การปลูกพริกไทยโดยให้เลื้อยเกาะไปตามเสาไม้แทนที่ปลูกไว้ได้อย่างไร

ก. ปลูกง่าย

ข. ลงทุนน้อย

ค. ใญ่ผลมากกว่า

ง. เป็นโรคพืชยาก

จ. เลียนแบบธรรมชาติ

๖. เราใช้ส่วนใดของพริกไทยในการปลูก

ก. ลำต้น

ข. ราก

ค. หน่อ

ง. หัว

จ. เมล็ด

๗. เพราะเหตุใด ไม้กางจึงต้องเป็นเสาไม้แก่น

ก. เพื่อเสาจะได้แข็งแรง

ข. เพื่อให้เหล็กไทยเกาะ

ค. เพื่อให้ไรไค่นานๆ

ง. เพื่อให้ได้พริกไทยมากๆ

จ. เพื่อให้ปลอกลงในหลุมได้อย่างมั่นคง

๘. พืชคลุมดินคือพืชใด

ก. พืชตระกูลถั่ว

ข. พืชต้นเดี่ยวๆ

ค. พืชที่เป็นเถาเลื้อย

ง. พืชที่มีใบมากๆ

จ. ต้นหญ้าชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์

๙. ถ้านักเรียนจะปลูกพริกไทย จะเลือกปลูกวิธีใด เพราะเหตุใด

๑๐. ถ้านักเรียนจะปลูกพืชคลุมดิน นักเรียนจะเลือกพืชที่ลักษณะเช่นไร

แบบฝึกหัดที่ 24

เรือลำหนึ่งบรรทุกผู้โดยสารเต็มเพียบ จะเข้จอดที่ท่าพอดีที่เรืออีกลำหนึ่งแล่นมา
นำเป็นระลอกจึงทำให้เรือเอียงไปเอียงมา ผู้โดยสารบางคนว่ายนน้ำไม่เป็นก็กลัวเรือล่ม
จึงพากันลุกขึ้นเอะอะอวยความตกใจ

"นั่งลงครับ ทุกคนกรุณานั่งลง" นายท้ายเรือตะโกนบอกพวักพยายามบังคับดวงเรือ
ให้ปกติ ถ้าทุกคนนั่งลงตามที่ของคน เรือก็จะทรงตัวได้ แต่ไม่มีใครเชื่อ ต่างพากันลุกขึ้น
ในคานขวามก กราบเรือหนักอยู่ข้างเดียวจึงเอียงลงทุกที ๆ ปริมน้ำ จนในที่สุดเรือก็จม
คนที่ว่ายนน้ำเป็นตางตะเกียกตะกายเซาหาฝั่ง ที่ว่ายนไม่เป็นก็จมหายไป เป้นที่น่าสมเพช เหตุการณ์
เกิดขึ้นเพราะอะไร ถ้าไม่ใช่เพราะความซลาด

ความซลาด และการไม่บังคับจิตใจ เป็นเรื่องใหญ่ที่บางคนแก้ไม่หาย เคนอยู่มบนถนนดี ๆ
พอไถ่ในเสียงแตรรถดัง ก็สะกุงฉวว บางคนโคะซาไปหารถ รถเฉยทั้บเอากั้มี ถ้าเราจะ
ห้บังคับจิตใจมิให้ซลาดกลัวเราก็จะไม่ประสบเหตุร้ายที่แก้ไขไม่ได้

จงกาบวาทับตัวอักษรหน้าชุดที่ถูกต้องที่สุด

๑. เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ใด ?

ก. ในลำธาร

ข. ในคลอง

ค. ในแม่น้ำ

ง. ในทะเล

จ. ในเรือไม้ไค้บอไว้

๒. เรือลำนี้เป็นเรือชนิดใด ?

ก. เรือพาย

ข. เรือแจว

ค. เรือหางยาว

ง. เรือยนต์

จ. เรือเเกินทะเล

๓. เพราะเหตุใดเรือจึงจม ?

- ก. เพราะบรรทุกคนมากเกินไป
- ค. เพราะไม่เชื่อนายท้ายเรือ
- จ. เพราะมีเรืออีกลำหนึ่งแล่นมา

- ข. เพราะน้ำเข้าเรือมากเกินไป
- ง. เพราะผู้โดยสารลุกขึ้นเดิน

๔. เพราะเหตุใดผู้โดยสารจึงไม่เชื่อนายท้ายเรือ

- ก. เพราะเสียงเขาเบา
- ค. เพราะเขายากจน
- จ. เพราะเรือเอียงมาก

- ข. เพราะเขาอายุน้อย
- ง. เพราะผู้โดยสารตกใจมาก

๕. เพราะเหตุใดคนจึงฉวยน้ำ ?

- ก. เพราะเรือจม
- ค. เพราะวายน้ำไม่เป็น
- จ. เพราะน้ำขึ้นสูงมาก

- ข. เพราะไม่เชื่อนายท้ายเรือ
- ง. เพราะเขาคงน้ำ

๖. เพราะเหตุใดจึงไม่มีคนช่วยคนตกน้ำ ?

- ก. เพราะน้ำเชี่ยว
- ค. เพราะทุกคนต่างตกใจ
- จ. เพราะทุกคนวายน้ำไม่เป็น

- ข. เพราะไม่มีคนเห็น
- ง. เพราะทุกคนต่างตกน้ำ

๗. ถ้าไม่ต้องการจมน้ำตายควรทำอย่างไร ?

- ก. หักวายน้ำ
- ค. ไม่นั่งเรือที่บรรทุกทุกคนเต็มแล้ว
- จ. เชื้อฟองคำสังวองนายท้ายเรือ

- ข. ไม่เกินทางหางน้ำ
- ง. นาฐิพิศิตตัวไปควยเสมอ

๘. ถ้านักเรียนว่ายน้ำไม่เป็น เมื่อนั่งอยู่ในเรือและเรือเกิดลมจะทำอย่างไร ?

๙. ถ้านักเรียนไม่ต้องการจมน้ำตายจะทำอย่างไร ?

๑๐. นักเรียนคิดว่าเรือหันทางทิศใดเข้าฝั่งเพราะเหตุใด ?

แบบฝึกหัดที่ 23

วันหนึ่งเย็นมากแล้ว เกรซรู้ยี่หนึ่งออกไปยืนดูคนเดินทางผ่านไปมาที่หน้าบ้าน ขณะนั้นมีชาวบ้านป่าคนหนึ่งผ่านมา เขาหัวเราะมากจึงเข้าไปชอนน้ำกิน เกรซรู้ยี่นั้นเห็นว่าเขา สกปรก แต่งกายไม่เรียบร้อยก็รังเกียจ จึงไล่ให้ไปเสียไกล ๆ ไม่ยอมให้น้ำกิน

ต่อมาอีกหลายวัน เกรซรู้ยี่นั้นกับเพื่อนหลายคนออกไปเที่ยวป่า แต่มัง!เอิญเกรซรู้ พัดกับเพื่อน หลงทางเดินวกเวียนอยู่ในป่าคนเดียว จนกระทั่งเย็นจึงได้เห็นกระท่อมหลังหนึ่ง อยู่ลับ ๆ เขาดีใจมาก กุศล่าห์เดินไปควยความเพื่อย่อยจนถึงกระท่อมนั้น ชาวบ้านป่า เจ้าของกระท่อมต้อนรับเขาอย่างดี ครึ่งเมื่อเขาหายเหนื่อยบอว่าจึงถามถึงทางที่จะกลับบ้าน ชาวบ้านป่าตอบว่า " จะกลับไปวันก็เห็นจะไม่ยากเพราะเย็นมากแล้ว เอ็งพักอยู่ที่กระท่อมฉัน สักคืนก่อนรุ่งเช้าจึงค่อยไป "

เกรซรู้ได้ฟังชาวบ้านป่าพูดจาต้อนรับอย่างดีเช่นนั้น จึงตกลงใจพักที่กระท่อมนั้น ชาวบ้านป่าจัดหาอาหารให้กิน เขาหวังจะทำให้เอนโดยตนเองเอนที่นั่นเพราะไม่มีอะไรจะพูดนอน รุ่งเช้าเมื่อเกรซรู้กินอาหารที่ชาวบ้านป่าจัดให้แล้ว ก็เดินทางกลับบ้านโดยมีชาวบ้าน เป็นผู้นำทาง ครึ่งใกล้จะถึงบ้าน ชาวบ้านป่าจึงถามขึ้นว่า

" ท่านเจ้าฉันได้หรือไม ฉันก็กลัวว่าที่เอนมาขอแอกินที่เรือนของท่านและบ้านกลับ ไกลเกินไปเสีย "

เกรซรู้ได้ฟังนั้นก็โศกเศร้าเสียใจมากจึงพูดขึ้นว่า " แต่ก่อนนั้นฉันไม่ใคร่ถึง ภายในใจท่านเลย ท่านเป็นกษัตริย์ใจดีที่สุด การที่ฉันไปไหนมาไหนวันนั้นเพราะฉันเห็นว่าท่าน สกปรกน่ารังเกียจ แต่มานักนี้ฉันได้เห็นแล้วว่า น้ำใจของท่านงามกว่ารูปร่าง การแต่งกายของ ท่านนัก ท่านไม่ทำตัวตอบแทนความชั่วซึ่งฉันทำไว้แก่ท่านแต่ก่อนนั้น ขอใจท่านมาก "

1. การที่ชาวป่าแสดงตัวให้เกรซรู้รู้ว่าเป็นคนดีอยู่ที่เกรซรู้เคยขับไล่เป็นการสมควรหรือไม่
 - ก. สมควรเพราะเกรซรู้จะโศกเศร้าใจไม่ทำเช่นนั้นอีก
 - ข. สมควรเพราะเกรซรู้ใจร้ายกับตนก่อน
 - ค. ไม่สมควรเพราะเกรซรู้จะได้รับความอับอาย
 - ง. ไม่สมควรเพราะเรื่องล่วงเลยมานานแล้ว
 - จ. ไม่สมควรเพราะเกรซรู้เป็นชาวเมืองผู้ร่ำรวย

2. เรื่องนี้ควรใช้ชื่อว่าอย่างไร
 - ก. คำแทนอกในแนว มองเห็นคุณ
 - ข. เมื่อทานโกรธยาโกรธตอบ
 - ค. ใครมาถึงเรือนชานต้องต้อนรับ
 - ง. พี่เอาจนะความชั่วควยความดี
 - จ. ราชสีห์กับหนู
3. จากข้อ 2 จงได้เหตุผลสั้น ๆ ว่า ทำไมจึงควรใช้ชื่อเช่นนั้น

.....

.....
4. ถ้าท่านเป็นเศรษฐีนั้นเมื่อเดินทางไปถึงกระทอมของชาวบ้านป่าแล้วท่านจำชาวป่านั้นได้ ท่านจะทำอย่างไร

.....
5. ถ้าชาวบ้านป่านั้นได้เศรษฐีไปจากกระทอมจะเป็นการสมควรหรือไม่เพราะเหตุใด

.....
6. ถ้าท่านเป็นชาวบ้านป่าผู้นั้นเมื่อเศรษฐีไม่ยอมให้ปากกินแกทานหลงป่ามาถึงบ้านท่านท่านจะทำอย่างไร

.....
7. จงเล่าเรื่องนี้ต่ออีกสัก 2 - 3 ประโยค โดยขึ้นคำว่า " เพื่อเศรษฐีกลับถึงบ้านแล้ว.....

.....
8. ถ้าท่านเป็นเศรษฐีทำอะไรจึงจะไม่หลงป่า

.....
9. เศรษฐีกับชาวป่าในเรื่องใครดีกว่ากัน, ดีกว่าในข้อใด

.....
10. ถ้าท่านเป็นเศรษฐีหลงทางไปถึงกระทอมชาวป่าแต่กลับถูกชาวป่าข่มใจถึงที่ท่านเคยกระทำแก่เขา ท่านจะรู้สึกเช่นไร เพราะเหตุใด

.....

แบบฝึกหัดที่ 24

เด็กชายสามคนหาของไปหุงต้มกินที่ชายทุ่งบ้านลุง ทางคนกว้างก็เก็บกิ่งไม้มาทำฟืน
ติดไฟ เขาแข่งกันว่า ใครจะติดไฟได้ก่อนกัน

จิวเล็กกว่าเพื่อน ก่อไฟไม่ติด เขาเอาใบไม้แห้งเป็นเชื้อเพลิงเหมือนรองเต๊กอื่น ๆ
แต่เขาเอากิ่งไม้แห้งไปแทน พอจุดไฟประเดี๋ยวไฟก็ดับ เขาตัดไม้ชี้ไฟจุดใหม่จนไม้ชี้ไฟ
เกือบหมดหลอดไฟก็ยังไม่ติด

แก๊ซไม้ชี้ไฟสาบสูญไฟก็ติด เขาเป็นลูกเสือ เขาเข้าใจวางใน กิ่งไม้ให้โปร่ง
อากาศเข้าได้สะดวก พอจุดไฟไหม้แห้งเชื้อเพลิงไฟก็ลุกขึ้น ประเดี๋ยวเต๊กก็ติดไฟ
ที่ชายทุ่งกันได้ เขาจิ๋วสามคนเป็นเพื่อนแล้ว สำหรับถึงหน้าทุ่งนม

อาจก็เป็นลูกเสือ ไฟของเขาติดดีและเร็วเหมือนกัน เขาหักกิ่งไม้สั้น ๆ และตั้งพม
กันขึ้นไป ไม่วางบนเขื่อนของแกน เขาใช้ไม้ชี้ไฟอันเดียวกันสำเร็จ

จิวได้หัดติดไฟในวันนั้น และได้ความรู้ว่าต้องมีอากาศเข้าได้โปร่ง ๆ ไฟจึงจะติด
เพราะไฟต้องอาศัยอากาศ จึงจะลุกไหม้อยู่ได้

พอเขาหุงต้มอาหารกินก็เสร็จแล้ว อาจบอกกว่า จิวต้องเรียนความรู้อีกอย่างหนึ่ง
คือ เราติดไฟเราอาจระวังด้วยไม้ทั้งหมด กิ่งไม้ไฟขาวไหม้ลุกกลางไฟไหม้ป่าหรือไหม้
บ้านเรือนได้ ใบตูดแห้งมักมีไฟไหม้ผ่ายผอม ๆ โดยมากเกิดจากการเดินเลื้อยหิ้วไฟไว้หรือหิ้ว
กันบนหัวไฟที่ใบไม้แห้ง

เด็ก ๆ ทางคัมไฟของตัว จิวไปตักน้ำในบ่อนมาคัม ยกถอบเขาคันจะทรายข้างนั้น
ขึ้นมาเทดับลงที่กองไฟ ไฟก็ดับ อาจเอาใบไม้เปียกน้ำที่ทุ่งนมอาหารมาคัมลงที่กองไฟของเขา
ไฟก็ดับเหมือนกัน

จิวไม่เข้าใจว่าทำไมวิทยุหรือใบไม้เปียกจึงทำให้ไฟดับ อาจอธิบายว่า น้ำทำให้
ไฟดับ เพราะน้ำกับไม่ให้อากาศเข้าถึงไฟได้เอง ไฟจึงดับ ดินทรายหรือใบไม้เปียกมาก ๆ ด้วยกัน
ที่ดับลงบนกองไฟ มันก็ทำให้ไม่ให้อากาศเข้าถึงไฟได้ไฟจึงดับ

1. เหตุใดจึงจำใจจะไปไม่ติด
 - ก. เขาใจไม่ซัดไม่เป็น
 - ข. ใจซัดของเขาไม่คือใจไปประเดี้ยวเดี้ยวไปก็ดับ
 - ค. ถึงไปไปไม่แห่งของเขามากเกินไป
 - ง. เขาวางถึงไม่แห่งไปเป็น
 - จ. เขาตัวเล็กกว่าเพื่อนและไม่ได้เป็นลูกเสือ
2. " นนม " แปลว่าภูเขา " อจ " วางถึงไม้ของเขาลักษณะใด
 - ก. กายกันเป็นชั้น ๆ
 - ข. วางถึงกันโดยให้ปลายข้างหนึ่งวางบนสีกิน
 - ค. วางถึงไม้สลักใบไม้เป็นชั้น ๆ
 - ง. วางถึงใบบนเนินดินสูง
 - จ. วางถึงไม้บนภูเขาเตี้ย ๆ หรือเนิน
3. เหตุใดใจจึงไปหลายอย ๆ ในฤดูสง
 - ก. ใบไม้ถึงใจแห่ง เป็นเชื้อเพลิงใจอย่างดี
 - ข. ใจรักดีกว่าฤดูอื่น
 - ค. ไม้ที่ฝนตกมาที่ใจ
 - ง. ความร้อนกว่าฤดูอื่น
 - จ. เป็นฤดูที่คนรักเดินลดหิ้งใจไว้
4. จุดที่บนเนินหนึ่งใกล้บ้านเราจะพบเห็น จวนน้ำเจ้ารอบบ่อหรือบ่อแก้วใบใหญ่
มากรอบเห็นนั้นไว้ให้น้ำ อะไรจะเกิดขึ้น
 - ก. ใบไม้จะไรเกิดขึ้น
 - ข. เห็นลูกสาวขึ้น
 - ค. เห็นจะคอย ๆ หรือ และดับในที่ศด
 - ง. เปลวเทียนดังกรงเพราะกรอบแล้วบังมัว
 - จ. กรอบแก้วระเบิดเพราะร้อนจัด

5. นอกจากใบไม้ กิ่งไม้แล้ว สิ่งใดที่ช่วยให้ไฟลุกดี
ก. อากาศ ข. น้ำ
ค. ลมแรง ๆ ง. ถ่านไม้
จ. กอนเส้า
6. เด็ก 3 คน ใครติดไฟได้ก่อน หรือติดอย่างไร
.....
7. อาจกับแกน ใครควรเป็นพี่ เพราะเหตุใด
.....
8. ไฟในเตาในบ้านกับไฟที่กองกลางแจ้งสนาม ไฟที่ใดจะคุกรุ่นได้เร็วกว่ากัน
เพราะเหตุใด ๕
.....
.....
9. จิว แกน อาจ ต่างมีวิธีดับไฟของตนเอง นักเรียนจะดับไฟด้วยวิธีใด
.....
.....
10. ถ้าไฟไหม้บ้านเพื่อนบ้านท่านไม่มากก็น้อย ท่านจะช่วยเขาได้อย่างไรบ้าง
.....
.....

10. ถ้าไปใหม่บางเดือนบ้านท่านไม่มากก็... ท่านจะช่วยเหลือเราได้อย่างไรบ้าง
-
-

แบบฝึกหัดที่ 25

แมลง โดยมากไม่เลี้ยงลูก มันเลือกไข่ไว้ในที่ๆมีอาหารให้ตัวอ่อนกินได้ พอแมลงออกจากไข่ มันก็เป็นตัวบุ้ง หรือตัวแก้ว กัดกินยอดหรือคอกอนนั้นจนโตเร็วในสองสามวัน แล้วมันก็โตพอที่จะคลานไปกินในที่อื่นๆได้ มันไม่ต้องการความช่วยเหลือของแม่เลย

แมลงโดยมากอายุสั้น พอออกไข่แล้วมันก็ตาย พวกแมลงมีปีก เช่น
ผีเสื้อ แตน คอ หมาว่า ตั๊กแตน แมลงหวี่ แมลงงู แมลงเม่า
แมลงหับ ออกเป็นตัวแก่ก่อนทั้งนั้น เมื่อตัวแก่แก่จึงออกปีกบินไปได้

แมลงมกมีชีวิตเป็น ๓ ระยะ เช่น ตัวไหมระยะแรกเป็นแ้ว กินใบหม่อนโตเร็ว พอโตที่แล้วก็หยุดกิน ทำปลอกหุ้มตัวเป็นเส้นไหม ที่คนเอามาใช้ทอเป็นแพร ในระยะที่อยู่ในปลอกและไม่กินอาหารนี้ เรียกว่าตัวดักแด้ พอตัวดักแด้แก่งอกปีกก็แล้ว ก็เจาะปลอกเป็นแมลงบินไฟ มันเลือกหาที่ไข่ก่อนตัวมันตาย เพื่อมันจะได้ไม่สูญพันธุ์

ตัวแก๊งที่เล็กๆเห็นตามใบไม้ เมื่อมันกินใบไม้จนโตพอแล้วมันก็จะทำ
 ปลอกหุ้มตัว เป็นตัวแข็งแรงเหมือนไม่มีชีวิต ดิคืออยู่ใต้ใบไม้ แล้วพอปีกแก่
 มันก็จะเจาะปลอกออกมาเป็นผีเสื้อบินไป

แมลงปีกแข็งมีปากแข็ง หรือมีเขายาวคั่งมะพร้าว เวลายังเป็น
ตัวด้วง ตัวของมันก็แข็ง ไม่อ่อนเหมือนตัวแก้วหรือมดอื่นๆ ด้วงมะพร้าว เข้า
เจาะรู ไขว้ไวนะยอคมะพร้าว กินจนตันมะพร้าว เเฉหรือตาย บางชนิดแทรก
เข้าไปใต้ดิน ไขว้ไว้ที่รากไม้ ตัวด้วงโตบ้างเล็กบ้าง กัดรากไม้กินจนตันไม้
เฉา หรือตาย

จงดูจากภาพที่บันทึกไว้ของรหน้าข้อที่ถูก

๑. แม่หลงออกกิลูกเป็น...

3. ก. บุง

ໝູ່ ກຸ່ມ

ค. ดกแดง

๔. ไร่

จ. หนอม

๒. แมลงมักจะใช้ในที่ใด

ก. บนต้นไม้

ค. บนกิ่งไม้ใหญ่ๆ

จ. บนทางมะพร้าว

ข. ที่ยอดอ่อนของต้นไม้

ง. บนใบไม้แก่ๆ

๓. ต่อไปนี้ข้อใดไม่ใช่แมลง?

ก. แมลงปอ

ค. จิ้งหรีด

จ. แมลงวัน

ข. ผีเสื้อ

ง. แมลงมุม

๔. อาหารของแมลงคือ

ก. พืชทุกชนิด

ค. ใบไม้ยอดไม้อื่นๆ

จ. น้ำหวาน

ข. เกสรดอกไม้

ง. ผักบางชนิด เช่น พริกแพง

๕. แมลงแปลกจากสัตว์อื่นๆคือ

ก. มีปีก

ค. อายุสั้น

จ. โตเร็ว

ข. มีเขา

ง. ช่วยตัวเองตั้งแต่เกิด

๖. สัตว์ที่เหมือนแมลงมากที่สุดคือ

ก. ปู

ค. กุ้งกือ

จ. พยาธิ

ข. แมลงมุม

ง. หนอน

๗. ตัวแกวมีลักษณะ

ก. อ่อนนุ่มเหมือนตัวหนอน

ค. มีปีกเล็กๆ บินได้

จ. มีปลอกเป็นเส้นไหม

ข. แข็งเหมือนแก้ว

ง. มีปลอกแข็งๆหุ้มอยู่

๘. ตัวแกวคือ

ก. แมลงที่แก่มาแล้ว

ค. ไข่ที่ไม่มีปีก

จ. แมลงที่มีลักษณะแข็งเหมือนแก้ว

ข. ตัวอ่อนของแมลง

ง. ตัวหนอน

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. เพราะเหตุใด แมลงจึงเลือกไข่ไว้ในที่ๆ เป็นอาหารให้ตัวอ่อนกินได้?

๒. ถ้านักเรียนต้องการจะเลี้ยงแมลง นักเรียนจะทำอย่างไร?

แบบฝึกหัดที่ 26

ประเพณีลอยกระทง เป็นประเพณีที่เลื่องลือกันมากของภาคเหนือและปฏิบัติสืบกันมา ทางภาคเหนือจัดงานกันในวันยี่เป็ง คือวันเพ็ญเดือนยี่เหนือ ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือนสิบสองของภาคกลาง ชาวเมืองเหนือจะเริ่มจัดงานกันแต่เช้า คือจ่ายและจัดอาหารไปถวายพระที่วัด และเตรียมทำความสะอาดบ้านเรือน แล้วจัดวางกระทงประทีปไว้ในบ้าน รอบบ้านและระเบียง กระทงคือกล้วยและขามคินปั้น ใส่น้ำมันมะพร้าวและมีไส้เทียนขดไว้ตรงกลาง นอกจากนั้นก็จะเตรียมทำกระทงทวยกาบกล้วยบ้าง ใบตองบ้าง เปลือกมะพร้าวบ้างประดับประดาให้สวยงาม มีดอกไม้รูปเทียน เศษสตางค์ ข้าวสาร พอเป็นๆ ใกล้เคียงค่าความวัดและที่ชุมนุมชนบางแห่ง ก็จะมีประชาชนไปชุมนุมไหว้พระและชมการแสดงต่างๆ มีการขมวอย การตีกระบี่กระบอง ได้เวลาค่ำตามบ้านก็จะจัด "๒กระทงประทีป" โดยใช้ตะเกียงและไฟฟ้าในบ้านน้อยดวงที่สุด แล้วก็จะพากันไปริมแม่น้ำลำห้วย เพื่อลอยกระทงของตนและเพื่อกระทงของผู้อื่น

อนึ่ง ก่อนจะลอยกระทงผู้ลอยมักจะนั่งลงอธิษฐานขอลอยเคราะห์ไต่สโรคนัยไปกับกระแส น้ำ แล้วก็เดินดูคนที่ลอยกันต่อไป การลอยกระทงพากันไปจนถึง ในขณะเดียวกันก็มีภาพยนตร์กลางแปลงฉายใต้ร่มในที่ชุมนุมบางแห่ง (ในสมัยโบราณก็มีการละเล่นพื้นเมืองกัน) ตามข้างแม่น้ำก็มีอาหารคาวหวานวางขาย ประชาชนจึงเดินกันขวักไขว่สนุกสนาน ก่อนสองยามก็จะมี การแห่บั้งไฟ คือดอกไม้ไฟขนาดยักษ์ซึ่งประดิษฐ์เป็นการประกวดประชันกันมาก การแห่บั้งไฟไปที่ริมน้ำท่าจากหมู่บ้านแล้วพอดึกๆก็ทำการจุดกัน เป็นไฟพลัดเพลิง เพราะดอกไม้ไฟยักษ์เหล่านี้มีประกายไฟสีต่างๆพุ่งสูงขึ้นไปเหมือนจรวดบ้าง แดกกระจาย เป็นดาวระยิบระยับบ้าง หมุนไปรอบๆบ้าง

การลอยกระทงนี้ เชื่อกันว่าเป็นการบูชาขอพระพุทธรูป ซึ่งสถิตอยู่บนนันทานที ประเทศอินเดีย

จงเขียนกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูก

๑. สิ่งที่จะนำมาใช้ทำกระทงควารพิจารณาเรื่องใดก่อน?

ก. หาง่าย	ข. สวยงาม
ค. บักรูปเขียนได้	ง. ลอยน้ำได้
จ. ราคาถูก	

๒. สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราควรใส่ไปในกระทงคืออะไร?

ก. ดอกไม้	ข. รูปเขียน
ค. เศษสตางค์	ง. ขาวสาร
จ. ผสม เล็บ	

๓. วันยี่เป็งตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนใด

ก. กันยายน	ข. ตุลาคม
ค. พฤศจิกายน	ง. ธันวาคม
จ. มกราคม	

๔. เรานิยมจัดงานลอยกระทงขึ้นที่ใด?

ก. ศาลากลาง	ข. สถานีตำรวจ
ค. หน้าบ้าน	ง. ที่วัด
จ. ที่โรงเรียน	

๕. วันลอยกระทงเราทำบุญเวลาใด?

ก. ๔.๐๐ น	ข. ๑๒.๐๐ น
ค. ๑๕.๐๐ น	ง. ๑๘.๐๐ น
จ. ๒๑.๐๐ น	

๖. งานรื่นเริงในงานลอยกระทง เริ่มตั้งแต่เมื่อใด

ก. ๘.๐๐ น	ข. ๑๒.๐๐ น
ค. ๑๕.๐๐ น	ง. ๑๘.๐๐ น
จ. ๒๑.๐๐ น	

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ทำไมเราจึงลยกระทงในเดือน ๑๒ ?

๒. นักเรียนคิดว่าเราได้ข่าวสารพิเศษต่าง ๆ ลงไปในกระทงเพื่ออะไร?

๓. ถ้าเราลยกระทงเพื่อบูชารอยพระพุทธรูปนั้น นักเรียนคิดว่ากระทงของเราจะลยไปถึงพระพุทธรูปเจ้าได้หรือไม่ เพราะเหตุใด?

๔. นักเรียนลองเขียนเรื่องการลยกระทงมาอย่างสั้นๆ โดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง ประมาณ ๔-๕ บรรทัด

แบบฝึกหัดที่ 2-7

ยังมีนกเอี้ยงสองตัวผิวเมียบ ทำรังอยู่บนยอดไทรที่ขึ้นอยู่ใกล้บึงใหญ่ ต่อมานางนกเอี้ยง ตกฟองแล้วพักไข่เป็นลูกนกเล็ก ๆ ๔ ตัว พ่อนกแม่นกก็ใจมากรักใคร่บำรุงลูกอ่อนสนิทกันไปหาอาหารมาเลี้ยงลูกนกไม่ขาด

อยู่มาวันหนึ่งฝนตกหนัก นกตะกุ่มตัวหนึ่งทำรังอยู่ในป่าใกล้ออกไป บินหากินในบึงใหญ่ ใกล้ต้นไทรที่นกเอี้ยงทำรังอยู่ นกตะกุ่มกินอาหารเพลินจนมีคำไม่ทันรู้ตัว พอคิดจะกลับรัง ก็หนาวจนเป็นเหน็บ บินไกลไม่ไหว จึงคิดหาที่พักใกล้ ๆ นั้น ครั้นได้ยินเสียงนกเอี้ยงพูดคุยกัน อยู่บนยอดไทร จึงขึ้นไปหาอ่อนวอนขออาศัยนอนบนต้นไทรด้วย นกเอี้ยงสงสารก็ยอมให้นอนบนต้นไม้ของตนได้

ตกดึกนกเค้าแมวตัวหนึ่งออกหากินบินวนวัดเจวียนไปมา หาเหยื่ออยู่ใกล้ต้นไทรใหญ่ ส่งเสียงร้อง หอกสั๊ก - หอกสั๊ก หึ่งน่ากลัว นกตะกุ่มไม่เคยได้ยิน นึกว่าใครจะเอาหอก มาสั๊กตน กลัวจนตัวสั่นนอนไม่ได้ จึงไปขอพึ่งนกเอี้ยง ขอเข้าไปนอนในรังนกเอี้ยงด้วย นกเอี้ยงสองตัวเมียบไม่อนุญาตบอกว่ารังเล็กไม่พอนอน ถ้าสังเวยจ้ออ่อนวอนกันอยู่ หกคืนนกเค้าแมว บินโฉบมา ร้อง หอกสั๊ก - หอกสั๊ก เติมเสียงขึ้นอีกทีหนึ่ง นกตะกุ่มตกใจกลัวจนสิ้นสติ วิ่งเข้าไป ในรังนกเอี้ยง เหยียบลูกอ่อนนกเอี้ยงตายไปสองตัว

พ่อนกแม่นกเสียใจเสียตายลูกมาก และโกรธนกตะกุ่ม จึงจับนกตะกุ่มไว้ฐานบุกรุก พอเช้าเอาตัวไปให้แ้งเป็นตุลาการตัดสินลงโทษ ร่วมทั้งกา แล้วให้ไปตามตัวนกเค้าแมวมา เป็นพยาน กรณัฏกถามไถ่ความเป็นสัจว่านกตะกุ่มทำผิดจริง ผู้พิพากษาแ้งจึงตัดสินลงโทษ ให้นกเอี้ยงเป็นผู้ถอนขนหัวนกตะกุ่มออกจนหมดเกลี้ยงคอหน้าศาล

นกตะกุ่มจึงหัวล้านหาขนหัวไม่ได้ตั้งแต่วันนั้นมา.

(นกตะกรุม)

๑. นกตะกรุมในเรื่องนี้มีนิสัยเช่นไรมากที่สุด

ก. เห็นแก่ถิ่น

ข. ชี้อาการ

ค. ขุนขาม

ง. ขอสัตย์

จ. ประมาท

๒. นิสัยใดจึงทำให้นกตะกรุมถูกจองจำ

ก. เห็นแก่ถิ่น

ข. ชี้อาการ

ค. ขุนขาม

ง. ขอสัตย์

จ. ประมาท

๓. การลงโทษนกตะกรุมในเรื่องนี้เหมาะสมหรือไม่

ก. เหมาะสมเพราะนกตะกรุมทำผิด

ข. เหมาะสมเพราะนกเค้าวินยานัน

ค. เหมาะสมเพราะนกตะกรุมยอมรับผิด

ง. ไม่เหมาะสมเพราะนกตะกรุมทำผิดเพราะตกใจ

จ. ไม่เหมาะสมเพราะลูกนกตาย นกตะกรุมควรตายด้วย

๔. เพราะเหตุใดลูกนกของนกเอี้ยงจึงตาย

ก. เพราะลูกนกตะกรุมเหยียบ

ข. เพราะตัวเล็ก

ค. เพราะหลบตกตะกรุมไม่ทัน

ง. เพราะนกเค้าวางรังเสียงดัง

จ. เพราะรังเล็กไป

๕. นกในเรื่องนี้เป็นเช่นใด

ก. ฉลาด

ข. บุกิธรรม

ค. ขอสัตย์

ง. ไม่สามัคคีกัน

จ. เชื่องช้าแก่

๖. นกกระทาก้าวอะไร

ก. ก้าวนกเค้าแมว

ข. ก้าวเสียงนกเค้าแมว

ค. ก้าวเสียงอังก

ง. ก้าวหอกลัก

จ. ก้าวความหนาวเย็น

๗. เพราะเหตุใดนกกระทาจึงกลัวรังของตนไม่ได้

ก. เพราะปีกแฉะ

ข. เพราะอากาศหนาวเย็น

ค. เพราะบินไม่ไหว

ง. เพราะอึดเกินไป

จ. เพราะต้องการกินอาหารในวันพรุ่งนี้ไว้

๘. ถ้านกเรียนเป็นนกเอี้ยงจะหาอย่างไร ลูกอ่อนจึงจะไม่ถูกนกกระทาเหยียบตาย

๙. นกเค้าแมวผิดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๐. ถ้านกเรียนเป็นแร้งจะคัดเลือเชนไร

แบบฝึกหัดที่ ๒๕

สาเหตุที่พระอาทิตย์ พระจันทร์ และพระราหูเป็นอริแก่กันนั้น เล่ากันว่าเมื่อเมื่อชาติก่อนพระอาทิตย์กับพระจันทร์เป็นหญิงสองพี่น้อง ฝ่ายพระราหูเป็นบ่าวของสองนาง นายหญิงทั้งสองไปทำบุญที่วัดอยู่ไม่ขาด วันหนึ่งโกรธบ่าวว่าลืมนำอาหารไปฝากของทำบุญสองครั้งแล้ว จึงเอาช้อนเคาะหัวบ่าวกลางบุญคนที่มาทำบุญ บ่าวทั้งเจ็บทั้งอายคนทั้งวัดแค้นใจน่ายมาก จึงอธิษฐานว่าเกิดมาชาติหน้าฉันใดขอให้พบกันอีก จะจองเวรเป็นอริแก่กันถึงแม้นางทั้งสองพี่น้องจะมีบุญวาสนาสักแค่ไหน ก็ขอให้ไม่มีสักเวลาหนึ่งที่จะทำให้มีหมองอายชายหน้าให้คนอื่นเห็นหมดทั้งโลก

คำอธิษฐานของบ่าวได้ผลเหมือนที่ตั้งใจขอไว้ บ่าวไปเกิดเป็นพระราหู นายหญิงสองคนไปเกิดเป็นพระอาทิตย์กับพระจันทร์โจรไปในอากาศ ฝ่ายพระราหูคอยถืออยู่จะหาเวลาล้างอาย ถึงพระอาทิตย์ พระจันทร์ จะรู้กำหนดล่วงหน้าว่าเมื่อใด พระราหูจะมาแกล้งรังแก ทำให้อายแก่คนทั้งโลก ถัดป้องกันอะไรไม่ได้ จะหลีกเลี่ยงก็ไม่พ้น เหวดคนอื่น ๆ และมนุษย์ต่างช่วยกันตีของตีกลอง โห่ร้องส่งเสียงช่วยเหวตทั้งสองให้พ้นพระราหู

จนเท่าทุกวันนี้ พระราหูก็ยังคอยถืออยู่ สบโอกาสเมื่อใดก็มาแกล้งแค้นเสียคราวหนึ่ง.

๑. บ้างของสองนางนั้นเป็นหญิงหรือชาย

ก. เป็นหญิงเพราะนายเป็นหญิง	ข. เป็นหญิงเพราะจัดเตรียมอาหาร
ค. เป็นหญิงเพราะรับใช้ใกล้ชิดคนชาย	ง. เป็นชายเพราะขี้ลืม
จ. เป็นชายเพราะเป็นพระราหู	

๒. การที่นายหญิงเอาช้อนเคาะหัวบ่าวในวันนั้นถูกหรือไม่

ก. ถูกเพราะบ่าวขี้ลืม	ข. ถูกเพราะนางเป็นนาย
ค. ถูกเพราะบ่าวจะไต่จำไต่	ง. ไม่ถูกเพราะบ่าวจะฮับอาย
จ. ไม่ถูกเพราะช้อนจะสกปรก	

๓. นายหญิงเอาช้อนอะไร เคาะหัวบ่าว

ก. ช้อนหวาน	ข. ช้อนตักแกง
ค. ช้อนส้อม	ง. ช้อนอลูมิเนียม
จ. ในเรื่องไม่ไ้บอกไว้	

๔. บ่าวเป็นคนเช่นไร

ก. ขี้อาย	ข. ขี้ลืม
ค. ใจน้อย	ง. จองเวร
จ. อวดดี	

๕. นายหญิงเป็นคนอย่างไร

ก. ใจบุญ	ข. ใจร้อน
ค. วางอำนาจ	ง. โกรธง่าย
จ. ใจดำ	

๖. เพราะเหตุใดบ่าวจึงถูกเคาะหัว

ก. เพราะนายต้องการวางอำนาจ

ข. เพราะทำให้นายโกรธ

ค. เพราะลืมนั่นตักแกง

ง. เพราะเป็นบ่าว

จ. เพราะไม่จดจำ

๗. พระอาทิตย์กับพระจันทร์ในเรื่องต้องได้อายเพราะเหตุใด

ก. ไม่ยับยั้งใจ

ข. เอาช้อนเคาะหัวบ่าว

ค. ทำให้ผู้อื่นต้องอายก่อน

ง. ไม่สำรวจคนในที่ชุมชน

จ. ขาดสติ

๘. การที่พระราหูจ้องเวรนั้นถูกต้องหรือไม่

ก. ถูกเพราะตนได้รับความเจ็บอาย

ข. ถูกเพราะเป็นการแก้แค้น

ค. ถูกเพราะชาติก่อนตนเป็นบ่าว

ง. ไม่ถูกเพราะเรื่องแล้วไปแล้ว

จ. ไม่ถูกเพราะจะเป็นบาป

๙. ถ้านักเรียนเป็นบ่าว ทำอย่างไรจึงจะไม่ถูกเคาะหัวด้วยช้อน

๑๐. ถ้านักเรียนเป็นนายหญิงทำอย่างไรจึงจะไม่ลืมนั่นตักแกง

แบบฝึกหัดที่ ๒๑

ในเขตเมืองเพชรบุรี มีเขาคูหนึ่ง มีเจ้าเขานิฤทธิเดชปกครองอยู่ เขานั้นชื่อ
เขาเจ้าลายตามชื่อเจ้าของเขา บริเวณใกล้เคียงกันมีเขาน้ออีก ๒ ลูก คือเขาท้าวมอญ
และเขาเจ้ากังจัน อยู่เวียงทะเลคนละด้าน

ท้าวมอญมีลูกสาวคนหนึ่งชื่อมิ่งมิ่งนามว่านางมโกลย วันหนึ่งเจ้าลายคิดจะแบบ
ตัวนางให้เห็นจริงว่านางเพียงใด จึงปลอมเป็นพ่อค้าปลาไปค้าที่ชายเขาท้าวมอญ พวกนาง
สาวในที่นั้นวิเศษมาซื้อปลาไป และกลับไปแล้วให้นางมโกลยฟังว่า มีพ่อค้าปลาแปลกหน้า
คนหนึ่งรูปร่างงามนัก นางมโกลยอยากเห็นจึงสั่งให้เจ้าลายเอาปลาไปขายในวัง ครั้นได้พบกัน
ก็พอใจกัน

ตั้งแต่นั้นมาเจ้าลายก็พักอยู่ไม่ไกลจากเขาท้าวมอญ ให้บ่าวไพร่หาปลาถวาย
นางมโกลยทุกวัน จนภายหลังรู้กันขึ้นว่าเจ้าลาย คือเจ้าแห่งเขาเจ้าลาย นางท้าวमारคา
นางมโกลยรู้เรื่องก็ไม่ขัดขวาง และเมื่อเจ้าลายสว่สนนางมโกลยกับนางท้าวमारคา นางก็ยอม
ยกให้ทันที โดยไม่ไต่หาหรือกับท้าวมอญ

ฝ่ายเจ้ากังจันใคร่เห็นตัวนางบ้าง จึงปลอมตัวเป็นพ่อค้า แต่งสำเภาบรรทุกแพรรณ
และของมีค่าต่าง ๆ มาเป็นอันมาก นำนางถวายท้าวมอญ เมื่อเห็นนางมโกลยก็รัก
ตั้งแต่นั้นมาก็ไต่ถามชนของกำนันว่ามีค่าถวายจนท้าวมอญไปรุดคนมาก ดังนั้นเมื่อเจ้ากังจัน
ออกปากสว่สนนางมโกลย ท้าวมอญก็มีความยินดียกนางให้ทันที โดยไม่รอเวลาปรึกษาหารือ
กับ ท้าวमारคาเลย ทั้งยังบังเอิญที่ชนอภิเษกฤกษ์เดียวกันกับที่นางท้าวमारคาเจ้าลายอีกด้วย

ครั้นถึงเวลา เจ้ากังจัน และเจ้าลายต่างยกขบวนขันหมากมา- ความก็ปรากฏขึ้นว่า
นางมโกลยมีคู่อภิเษกถึงสองนาย ซึ่งต่างก็ไม่ยอมถอยและโกรธท้าวมอญ เจ้าลายแค้น
ขันหมากไปพักไว้ที่แห่งหนึ่งซึ่งนั้นภายหลังเลยมีชื่อว่าเขาสามร้อยยอด ยอดหนึ่ง ๆ คือของขันหมาก
ของหนึ่ง ๆ ส่วนเจ้ากังจันนั้น ยกกองทัพต่อสู้กับท้าวมอญ ในที่สุดท้าวมอญชนะจึงทิ้ง
เครื่องขันหมากลงทะเล เครื่องเหล่านี้กลายเป็นหอยเป็นปลาไปสิ้น

ขณะที่ท้าวเมืองล่ายรบอยู่นั้น นางยมโดยได้ลอบหนีไปหาเจ้าล่าย เฝ้าอยู่เรื่อยมา
นางว่ายนํ้าไปขึ้นบกแห่งหนึ่ง ต่อมามีคนชื่อเขาแม่มสาว

เจ้าล่ายยกทัพมาไม่พบท้าวเมืองล่าย ได้ทราบข่าวนางยมโดยหนีไปหาตนจึง เดินทางติดตาม
รับนางไปในเรือของตน

ท้าวเมืองล่ายกลับจากทัพทราบเรื่องโกรธนางจ้าวมาก จึงจับนางโยนทะเล แต่นาง
ว่ายนํ้าไปขึ้นที่เขา ๆ หนึ่งซึ่งต่อมาชื่อเขาแม่มสาว

ท้าวเมืองล่ายนำกองทัพเรือติดตามจนไปพบกับทัพเรือของเจ้าล่าย เจ้าล่ายเห็นสู้ไม่ได้
จึงพานางหนีไปซ่อนตัวที่ยอดเขาแห่งหนึ่ง ต้องอดหยาก ชาติแสนจนต้องเสวยข้าวคั้กับกะปิ
เขานั้นได้ชื่อว่าเขาเสวยกะปิ เมื่ออดหยากมากเข้าเจ้าล่ายกับนางยมโดยจึงชวนกันออกมาขอ
รับคืนท้าวเมืองล่ายหายโกรธ และทำพิธีอภิเษกเจ้าล่ายกับนางยมโดย แล้วให้เจ้าล่ายไปครอบครอง
เขาเจ้าล่ายของจนอย่างเต็ม.

(ท้าวเมืองลาย)

๑. เจ้าทั้งสามนี้ ผู้ใดยากจนที่สุด

ก. เจ้าลาย	ข. ท้าวเมืองลาย
ค. เจ้ากังจัน	ง. ไม่แน่ใจใครจะจน
จ. ในเรื่องไม่ได้บอกไว้	

๒. เพราะเหตุใดเจ้ากังจันจึงยกทัพมารบกับท้าวเมืองลายก่อน

ก. ต้องการชิงนางยมโคย	ข. โกรธท้าวเมืองลายว่าลวงตน
ค. เกรงเจ้าลายจะได้นางยมโคยไป	ง. เกรงท้าวเมืองลายจะเปลี่ยนใจ
จ. ในเรื่องไม่ได้บอกไว้	

๓. เพราะเหตุใดทัพเจ้ากังจันจึงแพ้

ก. เพราะมีกำลังน้อยกว่า	ข. เพราะฝีมือน้อยกว่า
ค. เพราะเกรงใจท้าวเมืองลาย	ง. เพราะไม่ได้เตรียมตัวมารบ
จ. เพราะเจ้ากังจันอ่อนแอ	

๔. เพราะเหตุใดจึงเกิดสงครามขึ้น

ก. เพราะแย่งชิงนางยมโคย	ข. เพราะพ่อและแม่มีลูกคนเดียว
ค. เพราะเจ้ากังจันใจร้อน	ง. เพราะต่างก็มีกำลังมาก
จ. เพราะพ่อและแม่ไปปรึกษากัน	

๕. นางยมโคยควรเป็นของเจ้าลายหรือไม่

ก. ควรเพราะนางรักเจ้าลาย	ข. ควรเพราะมารดาขอร้องให้เจ้าลาย
ค. ควรเพราะเจ้าลายเสนอกับนาง	ง. ไม่ควรเพราะบิดานางไม่เห็นด้วย
จ. ไม่ควรเพราะเจ้ากังจันก็เสนอกับนาง	

๖. นางยมโดยควร เป็นสิทธิของใครมากกว่ากัน

ก. แม่ เพราะนาง เป็นผู้หญิง

ข. แม่ เพราะนางมีความเห็นตรงกับแม่

ค. พ่อ เพราะพ่อยอมเป็นใหญ่

ง. ร่วมกัน เพราะต่างเป็นผู้ให้กำเนิด

จ. เจ้าลาย เพราะเป็นผู้ที่นางรัก

๗. เหตุใดทั้วมองล่ายจึงโดยเครื่องขันหมากเจ้ากงจันทิง

ก. เพราะเจ้ากงจันทิงไปได้

ข. เพราะเจ้ากงจันทิงเป็นศัตรู

ค. เพราะเจ้ากงจันทิงอวดอำนาจ

ง. เพราะไม่ต้องการยกนางยมโดยให้

จ. เพราะโกรธเจ้ากงจันทิง

๘. ในเรื่องนี้ใครเป็นคนผิด ผิดเพราะอะไร

๙. ในเรื่องนี้ใครดีที่สุด เพราะอะไร

๑๐. ถ้าไม่ต้องการให้เกิดสงคราม จะทำอย่างไร

ฝนมีอิทธิพลต่อการเกษตรไทยเรามาก หากว่าปีใดฝนตกตามฤดูกาล พืชก็สมบูรณ์ดี ถ้าหากปีใดฝนแล้งหรือตกมากจนน้ำท่วม พืชผลในทางการเกษตรก็จะเสียหาย จึงนับได้ว่าฝนให้ทั้งคุณประโยชน์และโทษ

ถั่วเหลืองเป็นพืชที่มีประโยชน์มาก เช่น ใช้ทำเบเกอรี่ และถั่วกินมาก ๆ สามารถป้องกันโรคมะเร็งได้ ปกติแล้วถั่วเหลืองชอบอากาศดี กินน้ำชุก ถั่วเหลืองพันธุ์ ศ.จ. ๑ เป็นถั่วเหลืองที่เหมาะสมปลูกในฤดูฝน เริ่มปลูกตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นไป จนถึงเดือนสิงหาคม ใช้เวลาประมาณ 150 วัน ก็เก็บเกี่ยวได้

ส่วนในฤดูแล้งการเลือกปลูกถั่วเหลืองพันธุ์ ศ.จ. 2 เพราะใช้เวลาปลูก 85 วัน ก็เก็บเกี่ยวได้ ถั่วทั้งสองพันธุ์นี้ได้คัดเลือกมาจากการผสมพันธุ์ของสถานีการณแม่ไร่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้ผลดีและมีผู้นิยมปลูกกันมาก

การเตรียมดินสำหรับปลูกถั่วเหลืองนี้มาสำคัญมาก ถ้าเตรียมดินได้ดีจะได้ถั่วเหลืองมาก การปลูกถั่วเหลืองในประเทศไทยเรา ยังไม่มีโรคพืชที่ร้ายแรงบารมกวนมากนัก แต่ก็มีศัตรูพืชที่สำคัญได้แก่ หนอนวันโย เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยแป้ง ซึ่งควรรักษาฆ่าแมลงชื่อ ฟาราฟาเท พาราไทออน และมาลาไรดอน โดยฉีดพ่นน้ำคั้นพืช 10 วันต่อครั้ง

จงกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

1. ถ้าจะปลูกถั่วเหลืองนักเรียนจะทำอย่างไรก่อน

ก. ปลูกดิน

ข. ใส่มูล

ค. ปลูกหลุม

ง. เลือกพันธุ์

จ. ปลูกทางระบายน้ำ

2. ถั่วเหลืองชอบดินที่มีลักษณะ เช่นไร

ก. ดินแห้ง

ข. ดินแข็ง

ค. ดินที่มีน้ำขังอยู่มาก

ง. ดินที่ระบายน้ำได้ดี

จ. ดินที่มีน้ำขังอยู่เล็กน้อย

3 ทำไมชาวไร่จึงชอบปลูกถั่วเหลืองระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม

- ก. อากาศชั้น
ข. อากาศแห้ง
ค. อากาศอบอุ่น
ง. อากาศค่อนข้างร้อน
จ. อากาศค่อนข้างหนาว

4 ถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ. 1 ใช้เวลาปลูกเท่าไรจึงเก็บเกี่ยวได้

- ก. 1 เดือน ข. 2 เดือน
ค. 3 เดือน ง. 4 เดือน
จ. 5 เดือน

5 ถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ. 2 มีลักษณะอย่างไร

- ก. อายุสั้น
ข. ลำต้นอ้วน
ค. ไม่เป็นโรคพืช
ง. ไม่มีแมลงรบกวน
จ. ใช้เวลาปลูกน้อย

๔ ถ้าวเเลื่องทั้งสองพันธุ้น พันธุ์ไหนดีกว่ากัน

- ก. ที่เท่าๆกัน
- ข. ส.จ. 1 ดีกว่า เพราะให้ปริมาณมาก
- ค. ส.จ. 1 ดีกว่า เพราะปลูกในที่น้ำขังได้ดี
- ง. ส.จ. 2 ดีกว่า เพราะปลูกได้ดีทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง
- จ. ส.จ. 2 ดีกว่า เพราะใช้เวลาในการปลูกน้อยกว่า

๗ ประโยชน์ที่สำคัญของถั่วเหลืองคือ

- ก. รากใช้ทำยา
- ข. ลำต้นใช้ทำปุ๋ย
- ค. ดอกใช้ปักแจกัน
- ง. เมล็ดใช้รับประทาน
- จ. ฝักใช้เป็นอาหารสัตว์

8. ทำอย่างไรจึงจะได้กำไรจากการปลูกถั่วเหลือง

ก. ปลูกหลุมกลบปลูก

ข. ใสปุ๋ยคอก

ค. พรวนดินอยู่เสมอ

ง. ฉีดฆ่าแมลงอยู่เสมอ

จ. ปลูกถั่วเหลืองให้เป็นแถว ๆ

9. อาหารที่ทำจากถั่วเหลืองมีอะไรบ้าง

10. ถั่วมีถั่วเหลืองอยู่จำนวนหนึ่งนักเรียนจะเอาไปทำอะไร